2009 ജൂലൈ – ആഗസ്ത്

1184 കർക്കിടകം-ചിങ്ങം

1430 ശഅബാൻ- റംസാൻ

പുസ്തകം 9 ലക്കം 4

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلي على رسوله الكريم وعلى عبده المسيح الموعود

സത്യമിത്രം

ദ്വൈമാസിക

ഒരു അൻസാറുല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണം

hn j b hn h cW

ആമുഖം
]pWy § fpsS]q¡ mew **4**

യുഗനാദം

വ്രതാനുഷ്ഠാനം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷിതം ഒരു ക്ലിപ്തകാലംവരെ പാപങ്ങൾ ചെയ്യാതെ വിശപ്പു സഹിക്കുക മാത്രമല്ലെന്നത് സ്മർത്തവ്യമാണ്. എല്ലാതരം ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നു നിൽക്കുമാറ് നോമ്പുകാരൻ ദൈവസ്മരണയിൽ അധികമധികം ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുക അത്യാവശ്യമാകുന്നു. വിശുദ്ധനബി തിരുമേനി(സ) റമദാൻ മാസത്തിൽ വളരെയധികം ദൈവാരാധനയിൽ വ്യാപൃതനാവുക പതിവായിരുന്നു. **5**

വിശുദ്ധഖുർആൻ

സൂറത്തുൽ ബഖറ. അർത്ഥം, വ്യാഖ്യാനം.................... **6**

ഖുത്വ്ബ

റമദാൻ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ മാസം.. **10**
ഹദ്റത്ത് മിർസാ മസ്റൂർ അഹ്മദ് (ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ്)

ലേഖനം

മുസ്‌ലിം ലോകം ശിക്ഷയും രക്ഷയും **14**
എൻ.ഇ. ഹഖ്

കുരിശുമരണം ബൈബിളിൽനിന്ന് പത്ത് ന്യായവാദങ്ങൾ **22**
വിവ: കെ.വി. ഹസ്സൻകോയ

ശാസ്ത്രം ഖുർആന്റെ ഒരു ഭാഗം....... **29**
റൂബിയ സാദിഖ

മുബാഹല വിജയത്തിന്റെ രണ്ട് പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിടുമ്പോൾ ഒരു മൗദൂദി വെപ്രാളം............................ **33**
മുജീബുർ റഹ്മാൻ

വ്യഭിചാരം തെളിയിക്കപ്പെടാവുന്ന കുറ്റം **37**
കെ. അബ്ദുൽ അസീസ്

വ്യഭിചാരവും ശിക്ഷയും ഇസ്‌ലാമിൽ **40**

റിപ്പോർട്ട് **41**

എഡിറ്റർ
ശംസുദ്ദീൻ
മാനേജർ:
എം. മുഹമ്മദ് സലിം
For Private Circulation only

SATHYAMITHRAM
ANSARULLAH PUBLICATION

Printed and Published by P.P. Nasirudheen for
Majlis Ansarullah at BRB Offset Printers & Publishers, Thavakkara, Kannur- 17.
Ph: 0497- 2761010, 2761020

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلي على رسوله الكريم. وعلى عبده المسيح الموعود

ആമുഖം

പുണ്യങ്ങളുടെ പൂക്കാലം

പുണ്യങ്ങളുടെ പൂക്കാലമായ വിശുദ്ധ റമദാൻ മാസം വീണ്ടുമൊരിക്കൽ കൂടി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, ഈ പുണ്യമാസത്തെ എങ്ങിനെ വരവേൽക്കണമോ അതേ രീതിയിൽ നാം വരവേറ്റുവോ? റമദാന്റെ അന്തസത്ത നാം ഉൾക്കൊണ്ടുവോ? ഏതു നിമിഷവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്നിടയിൽ വന്നുചേരാനിടയുള്ള മാലിന്യങ്ങളെയും ചപ്പുചവറുകളെയും ഒഴുക്കി ദൂരെയെത്തിക്കാനുള്ള അസുലഭ ദിനങ്ങളായാണോ നാം ഈ മാസത്തെ ഉപയോഗിച്ചത്?

കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ വേഗതയിൽ കാരുണ്യം സഞ്ചരിക്കേണ്ട മാസമാണിത്. എങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവം നോമ്പുകാരന് പ്രതിഫലമാവുകയുള്ളൂ. എല്ലാ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും അനേകമിരട്ടി പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്ന് പറയുമ്പോൾ നോമ്പിന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു സ്വയം തന്നെയാണെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

പാപപ്പൊറുതിയുടെ നാളുകളാണ് റമദാൻ മാസം. ചെയ്തപാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് വീണ്ടും അതിലേക്കുതന്നെ പോകാനുള്ളതല്ല ഈ മാസം. മറിച്ച് ജീവിതകാലം മുഴുവനും എല്ലാത്തരം പാപങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാനുള്ള പരിശീലന കാലഘട്ടമാണ് റമദാൻ മാസം.

പകൽ മുഴുവൻ ഉറങ്ങാനും രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ വാരിവലിച്ചകത്താക്കി തമാശകൾ പറഞ്ഞിരിക്കാനുമുള്ള ഒരവസരമായി പലരും ഇന്ന് ഈ മാസത്തെ കാണുന്നുണ്ട്. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ജന്മംകൊണ്ടും കർമ്മംകൊണ്ടും അനുഗ്രഹീതമായ രാഷ്ട്രത്തിൽപോലും പാതിരാനേരത്തുള്ള ആഘോഷമായി ഈ മാസം മാറിയിരിക്കുന്നു. രാത്രികാല ഷോപ്പിങ്ങുകളിലും മറ്റും മുഴുകി ദൈവാരാധനക്ക് സമയം ലഭിക്കാത്ത മാസമായി ഈ മാസത്തെ മാറ്റാതിരിക്കുക.

ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് പകൽ മുഴുവനും, അല്പം മാത്രം ഭക്ഷണം കഴിച്ച് രാത്രികളും അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കാനുള്ള അപൂർവ്വ അവസരമായാണ് ഈ മാസത്തെ കാണേണ്ടത്. അന്നപാനീയങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി ഒഴിവാക്കുകയും അതിലൂടെ മിച്ചം വരുന്ന സമ്പത്ത് സാധുക്കളുടെമേൽ കാരുണ്യം പകരാൻ ഉപയോഗിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ നോമ്പുകാരന്റെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിച്ചെന്നു പറയാം. മറിച്ചാണെങ്കിൽ അവനു നഷ്ടം മാത്രം. അതാണ് നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞത്:

“ഒരാൾക്ക് ഈ വിശുദ്ധ മാസം അനുഭവിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടായിട്ടും അയാൾ നരകമോചിതനാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് നാശം ഭവിക്കട്ടെയെന്ന്”

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അവതരിച്ച മാസം കൂടിയാണിത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ റമദാൻ ഖുർആന്റെ വാർഷികം കൂടിയാണ്. ഖുർആനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് റമദാൻ മാസത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം പൂർണ്ണമായും കരസ്ഥമാക്കാനാകില്ല. സർവ്വ ജ്ഞാനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ പാഠങ്ങളും ജീവിതത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്.

റമദാനിന്റെ ഒരിക്കലും വറ്റാത്ത ഉറവയിൽനിന്നും എത്രമാത്രം സ്വന്തമാക്കാനാകും എന്ന് ചിന്തിക്കുക. ഇനിയൊരിക്കലും ഈയൊരവസരം ലഭിക്കില്ലെന്ന് കരുതിക്കൊണ്ട് ഒരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകാത്ത നന്മകൾ സ്വായത്തമാക്കാൻ നമുക്കാകണം. അതിനു സാധിക്കട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

JpÀ B ³

“**വി**ശ്വാസികളെ! നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ളവർക്ക് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും വ്രതാനുഷ്ഠാനം നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ (ധാർമ്മികവും ആത്മീയവുമായ ന്യൂനതകളിൽ നിന്നു സുരക്ഷിതരാകും വിധം) ദോഷബാധയെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി” (2:184)

\ _mhN\w

“**റ**മദാൻ മാസം സമാഗതമായാൽ സ്വർഗ്ഗ കവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുകയും നരക കവാടങ്ങൾ അടക്കപ്പെടുകയും ശയ്ത്വാൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു” (ബുഖാരി).

---

b pK \mZw

വ്രതാനുഷ്ഠാനം

ഹദ്റത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹ്(അ)

ഇസ്ലാമിലെ ഒരു മൗലിക കർമ്മമാണ് വ്രതാനുഷ്ഠാനം. ഇസ്ലാം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ ഭേദഗതി വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്ന് മുസ്ലിം എന്നു പറയുന്ന ചിലർതന്നെ ഇക്കാലത്ത് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നത് വ്യസനാവഹമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവർ ആത്മീയനിലയിൽ അന്ധത ബാധിച്ചവരും ദൈവശാസനകളിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വരഹസ്യം അറിയാത്തവരുമത്രെ. പ്രസ്തുത കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആത്മസംസ്കരണത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളവയാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക മാർഗ്ഗത്തിൽ കാലുവെച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ അതിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ കൈകടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത് യുക്തിപൂർവ്വമല്ല. തങ്ങൾ ഒരിക്കൽ നടന്നുനോക്കുകപോലും ചെയ്യാത്ത ആത്മീയ സാമ്രാജ്യത്തിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിന്ന് ഇവർ കൃത്രിമ പദ്ധതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇവർ ജീവിതം മുഴുവൻ ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കുന്നവരും ആത്മീയകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വിവരമില്ലാത്തവരുമാണ്. ആഹാരം കുറക്കുകയും വിശപ്പ് സഹിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതും ആത്മാവിന്റെ സംസ്കരണത്തിനും പുരോഗതിക്കും അത്യാവശ്യമായ കർമ്മമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളാൽ മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്. ഈ ജീവിതത്തിനു ശേഷം അവനു മറ്റൊരു ജീവിതമുണ്ട്. നിത്യമായ ആ പാരത്രിക ജീവിതത്തെ അലക്ഷ്യമാക്കിക്കളയുകയെന്നത് ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള വേർപാടിനെയും അതുവഴി അവന്റെ അനിഷ്ടത്തെയും സ്വയംവരിക്കുകയാകുന്നു.

വ്രതാനുഷ്ഠാനം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷിതം ഒരു ക്ലിപ്തകാലംവരെ പാപങ്ങൾ ചെയ്യാതെ വിശപ്പു സഹിക്കുക മാത്രമല്ലെന്നത് സ്മർത്തവ്യമാണ്. എല്ലാതരം ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നു നിൽക്കുമാറ് നോമ്പുകാരൻ ദൈവസ്മരണയിൽ അധികമധികം ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുക അത്യാവശ്യമാകുന്നു. വിശുദ്ധ നബി തിരുമേനി(സ) റമദാൻ മാസത്തിൽ വളരെയധികം ദൈവാരാധനയിൽ വ്യാപൃതനാവുക പതിവായിരുന്നു. ആകയാൽ, നോമ്പുകാലത്ത് ഭക്ഷ്യപേയാദികളെ സംബന്ധിച്ച ചിന്തകളിൽനിന്ന് വിരമിക്കുകയും ആവക കാര്യങ്ങളുമായുള്ള കെട്ടുപാടുകളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധയെല്ലാം ദൈവത്തിങ്കൽ ആക്കിത്തീർക്കേണ്ടതാണ്. ഭൗതികമായ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ ലഭിച്ചിരിക്കേ ആത്മീയാഹാരത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാത്ത മനുഷ്യർ ഭാഗ്യഹീനരാണെന്ന് വേണം പറയാൻ. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതുമൂലം ശരീരത്തിന് ബലവും ഓജസ്സും ലഭിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മീയാഹാരംമൂലം ആത്മാവിന് രക്ഷയും ആത്മശക്തികൾക്ക് ചൈതന്യവും സിദ്ധിക്കുന്നു. എല്ലാവിധ സഫലതകളുടേയും വാതിൽ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഇറക്കുമാറാകുന്നതിനാൽ വിജയലബ്ധിക്ക് അവങ്കൽനിന്നുതന്നെ സഹായം തേടേണ്ടതാണ്.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ

സൂറത്തുൽ ബഖറ

(aZo \ bnÂ AhXcn¨ A ²ymbw)

അർത്ഥം, വ്യാഖ്യാനം

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاء إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ
مِن بَعْدِي قَالُواْ نَعْبُدُ إِلَـهَكَ وَإِلَـهَ
آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَقَ
إِلَـهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

134. **"യഅ്ഖൂബിന് മരണം ആസന്നമായപ്പോൾ നിങ്ങൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നുവോ? എനിക്ക് ശേഷം നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുകയെന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ മക്കളോട് ചോദിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ, അവർ പറഞ്ഞു: അങ്ങയുടെ ദൈവത്തെ- (അതായത്) അങ്ങയുടെ പിതാക്കളായ ഇബ്റാഹിം, ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാഖ് എന്നിവരുടെ ആരാധ്യനായ ഏകദൈവത്തെ- ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതാണ്. ഞങ്ങൾ അവനു മാത്രം കീഴ്പ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു."**

പദാർത്ഥം

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاء നിങ്ങൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നോ? إِذْ حَضَرَ ആസന്നമായപ്പോൾ يَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിന് الْمَوْتُ മരണം إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ, لِبَنِيهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളോട് مَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരെ ആരാധിക്കും? مِن بَعْدِي എനിക്ക് ശേഷം قَالُواْ نَعْبُدُ അവർ പറഞ്ഞു; ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കും إِلَـهَكَ നിന്റെ ദൈവത്തെ وَإِلَـهَ آبَائِكَ അങ്ങയുടെ പിതാക്കളുടെ ദൈവത്തെ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹിം وَإِسْمَاعِيلَ ഇസ്മായീൽ وَإِسْحَقَ ഇസ്ഹാഖ് إِلَـهًا وَاحِدًا ഏകദൈവമായ وَنَحْنُ R § Ä لَهُ مُسْلِمُونَ Ah\p am{Xw Iogs¸Sp¶ hcm Ip¶p.

വ്യാഖ്യാനം

ഇവിടെ മരണം ആസന്നമായപ്പോൾ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മരിക്കുന്ന ആ നിമിഷം എന്നല്ല മറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനനാളുകൾ എന്നാണ്. കാരണം മരണവെപ്രാളത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഓർമ്മശക്തിതന്നെ ശരിയായരീതിയിൽ ആയിരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് തിരുനബി(സ.അ) മരണവെപ്രാളത്തിലുള്ള തൗബ സ്വീകരിക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞത്.

ഈ ആയത്തിനെക്കുറിച്ച് ഒരാക്ഷേപം ഉന്നയിക്കാറുള്ളത് ഹദ്റത്ത് ഇസ്മാഈൽ(അ) ഇവരുടെ

പിതാവായിരുന്നില്ല; മറിച്ച് പിതൃസഹോദരനായിരുന്നു; എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് 'ആബാഇ' എന്നാണ്. ഈ ആക്ഷേപത്തിനുള്ള മറുപടി ഇത്രമാത്രമാണ്. അറബിഭാഷയിൽ പിതൃസഹോദരനും 'ആബാഇ' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അത് അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ഒരാക്ഷേപം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ ഇസ്മാഈൽ നബിയേയും ഇസ്ഹാഖ് നബിയേയും മറ്റു പ്രവാചകന്മാരുടെ ഇലാഹിനെ തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതാണ് എന്ന് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പറയാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ വ്യത്യസ്ത സിഫത്തുകളിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് കാണിക്കാനാണ്. ഓരോ പ്രവാചകനിലും അല്ലാഹു തന്റെ ശക്തിപ്രഭാവം വ്യത്യസ്ത രീതിയിലാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത്. ആ വ്യത്യസ്ത ശക്തിപ്രഭാവങ്ങളെല്ലാം തങ്ങൾക്കറിയാമെന്നും അതുകാരണം അങ്ങനെയുള്ള അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടുകൊണ്ട് മറ്റെവിടേക്കും തങ്ങൾ പോകുകയില്ലെന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഏതുപോലെയെന്നാൽ, ഹദ്റത്ത് ഹിന്ദ്(റ:അ) തിരുനബി(സ)യുടെ അടുത്ത് സ്ത്രീകളോടൊപ്പം ബയ്അത്ത് ചെയ്യാൻ വരികയും തങ്ങൾ ഇനി ശിർക്ക് ചെയ്യില്ലെന്ന് ഏറ്റുപറയുക എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ ആവേശത്തോടെ അത് പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. "അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ ഞങ്ങൾ ഇനിയും ശിർക്ക് ചെയ്യുമോ? താങ്കൾ ഒറ്റക്കും ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒറ്റക്കെട്ടുമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല താങ്കളുടെ ഏകദൈവത്തിന്നെതിരിൽ ഞങ്ങൾക്ക് 360 ദൈവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, എന്തു ചെയ്യാൻ ഞങ്ങളുടെ സംഘബലം നശിക്കുകയും 360 ദൈവങ്ങളും ഏകദൈവത്തിന് മുമ്പിൽ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തത് നേരിൽകണ്ട ഞങ്ങൾ ഇനി എങ്ങനെയാണ് ശിർക്ക് ചെയ്യുക."

ഈയൊരു വികാരപ്രകടനമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഹദ്റത്ത് യഅ്ഖൂബ്(അ)ന്റെ മക്കൾ ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിപ്രഭാവം തങ്ങൾ പലരിലും കണ്ടിരിക്കെ അവർക്കെല്ലാം വെളിപ്പെട്ട ആ ഏകദൈവത്തിൽ മാത്രമേ തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ എന്നവർ ഏറ്റുപറയുന്നു. ഇവിടെ *ഇലാഹൻ വാഹിദൻ* എന്ന് പ്രത്യേകമായി പറയാനുള്ള കാരണം വിവിധ പ്രവാചകന്മാരിൽ അല്ലാഹു തന്റെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ശക്തിപ്രഭാവങ്ങൾ പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം ഏകനായ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളത് തന്നെയാണെന്ന് തങ്ങൾക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ആ ഏകദൈവത്തിൽ തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കാനാണ്.

ഇവിടെ ഉയരുന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യം ഹദ്റത്ത് യഅ്ഖൂബ്(അ) മക്കളെ ഉപദേശിച്ചതിന് വല്ല തെളിവും ഉണ്ടോ എന്നാണ്. ഇതിനുള്ള മറുപടി ബൈബിളിൽനിന്ന് തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് ബാധ്യതയില്ല. കാരണം പല കൈകടത്തലുകളും ബൈബിളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല ഹദ്റത്ത് ഇസ്മാഈൽ(അ)നോട് കഠിനശത്രുത പുലർത്തുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം എങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തും. ബൈബിൾ മനുഷ്യ കൈകടത്തലുകളിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതമല്ലെന്നത് തികച്ചും സത്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഈ ആയത്തിന് വ്യാഖ്യാനമെഴുതിയ മിസ്റ്റർ റാടോൽ എന്ന പാശ്ചാത്യ വ്യാഖ്യാതാവ് താൽമൂദിന്റെ ഭാഗമായ മിഡ്സ് റബ്ബാ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൽപ്പത്തി 49-ാം അധ്യായം 2-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

"നമ്മുടെ പിതാവ് യഅ്ഖൂബ് മരിക്കാറായപ്പോൾ തന്റെ പന്ത്രണ്ട് മക്കളേയും അദ്ദേഹം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും എന്നിട്ട് അവരോട് പറയുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇസ്ഹാഖിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുക. പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് സംശയവുമുണ്ടോ? അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു! പിതാവേ കേട്ടാലും! താങ്കളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു സംശയവുമില്ലാത്തതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും ഒരു സംശയവുമില്ല. കാരണം അവൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമാണ്. അവൻ ഏകനാണ്. (Mids Rabbah on

Genesis. page 98, Deut Para 2)

ഇവിടെ വിശുദ്ധഖുർആനിലുള്ളതുപോലെ പൂർണ്ണമായി കാര്യം വിവരിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ശരിത ന്നെ. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ മഹത്വമാണ് ഇതിലൂടെ നാം കാണുന്നത്. കാരണം 1900 വർഷം മുമ്പുള്ള ഒരു കാര്യം വിശുദ്ധഖുർആൻ വ്യക്തമായി വിവ രിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ബൈബിൾ അതിന്റെ കാല ത്തുള്ള ചരിത്രംപോലും വ്യക്തമായി വിവരിക്കു ന്നില്ല.

വനഹ്നു ലഹൂ മുസ്‌ലിമൂൻ- വിശുദ്ധഖുർആ നിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്ന ഒരു കാര്യം എല്ലാ സത്യ ഭക്തരേയും മുസ്‌ലിം എന്ന് പറയും എന്നാണ്. തങ്ങളുടെ മതങ്ങളനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന സച്ചരി തരായവരെ മുസ്‌ലിം എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. കാരണം അപ്പോൾ തിരുനബി(സ.അ) ആഗതരാ യിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് തിരുനബിക്ക് മുമ്പ് അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കു ന്നവർ മുസ്‌ലിം ആയിരുന്നു. എന്നാൽ, തിരുനബി യുടെ ഉമ്മത്തും മുമ്പുള്ളവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അവരുടെ പേർ മുസ്‌ലിം എന്ന് വെച്ചി രുന്നില്ല എന്നതാണ്. തിരുനബി(സ.അ)ന്റെ ഉമ്മത്തി നെയാണ് മുസ്‌ലിം എന്ന് പേർ നൽകി വിളിച്ചിരി ക്കുന്നത്. അവർക്ക് മുസ്‌ലിം എന്ന പേര് വെക്കു കയോ അവരെ മുസ്‌ലിം എന്ന പേരിൽ വിളിക്കു കയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, തിരുനബി(സ. അ)ന്റെ ഉമ്മത്തിലുള്ളവരെ ഈ നാമത്തിൽ വിളി ക്കുന്നു.

അല്ലാഹു ഒരു നാമം നൽകുമ്പോൾ അത് എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുമ്പോഴാണ് നൽകുന്നത്. തിരുനബി(സ.അ)ക്ക് മാത്രമാണ് കലിമ അല്ലാഹു നൽകിയത്. മുസ്‌ലിംകൾ, മറ്റു പ്രവാചകന്മാർക്കും കലിമകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥ ത്തിൽ മറ്റാർക്കുംതന്നെ കലിമ ഇല്ലായിരുന്നു. ഉദാ ഹരണം ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് ഈസാ റൂഹുല്ലാ ഹ്, ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് ആദമു സഫിയുല്ലാഹ്, ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് മൂസാ കലീമുല്ലാഹ് എന്നീ കലിമകൾ മുസ്‌ലിംകൾ നിർമ്മിച്ചതാണ്. അല്ലാഹു നൽകിയതല്ല. ഇതുപോലെ തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ എന്നിവ അല്ലാഹു നൽകിയ പേരുകളല്ല. കാരണം ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്ഥിരമായി നിലനിൽക്കേണ്ടതല്ലാ ത്തതു കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അതിന് സ്വയംപേര് നൽകാതിരുന്നത്. എന്നാൽ, ഖുർആന്റെ പേര് അല്ലാഹു സ്വയം നൽകുന്നു. തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ എന്നീ പേരുകൾ ഖുർആനിലില്ലേ? അത് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതല്ലേ എന്ന് വല്ലവരും പറയുകയാണെങ്കിൽ സൈദ് എന്ന പേരും ഖുർആനിലുണ്ട്. അത് അല്ലാഹു നൽകിയതാണോ? ഇവിടെ ജനങ്ങൾ പൊതുവിൽ പറയുന്ന പേരുകൾ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും എന്നാ യതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അത് പരാമർശിച്ചു എന്നേ ഉള്ളൂ.

ചുരുക്കത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന പേരുകളാണ് അല്ലാഹു നൽകാറുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് മുമ്പുള്ള വിശ്വാസികളെ മുസ്‌ലിം എന്ന് പേർ നൽകിയിട്ടി ല്ല. മുസ്‌ലിം എന്ന പേര് നൽകിയത് തിരുനബി (സ.അ)ന്റെ ഉമ്മത്തിൽ പെട്ടവർക്കാണ്.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلاَ تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

135. "അത് കഴിഞ്ഞുപോയൊരു സമുദാ യമാണ്. അവർ സമ്പാദിച്ചത് അവർക്കുണ്ട്. നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചത് നിങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങ ളോട് ചോദിക്കുകയില്ല (2:135)."

പദാർത്ഥം

تِلْكَ أُمَّةٌ ആ സമുദായം قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞു പോയതാണ് لَهَا مَا كَسَبَتْ അവർ സമ്പാദി ച്ചത് അവർക്ക് وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചത് നിങ്ങൾക്ക് وَلاَ تُسْأَلُونَ നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല. عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

വ്യാഖ്യാനം

സാധാരണ ജനങ്ങൾ കരുതാറുള്ളത് നമ്മുടെ പൂർവ്വികരുടെ സദ്പ്രവർത്തികളുടെ ഫലം നമുക്കും ലഭിക്കും എന്നാണ്. അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്ക് അവരോടൊപ്പം നമുക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിക്കും എന്നവർ കരുതുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം അവർക്കാണ് ലഭിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം നിങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുന്നതാണ് എന്നാണ്. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ എന്തെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നു എന്നല്ല നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുക. മറിച്ച്, നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്തു എന്നാണ്. നിങ്ങളുടെ തിന്മക്ക് അവർക്ക് ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതല്ല. അതുപോലെ അവരുടെ നന്മയുടെ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സ്വയം നന്നായിത്തീരുക.

وَقَالُواْ كُونُواْ هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُواْ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

136. "നിങ്ങൾ യഹൂദികളോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആകുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് നേർവഴി പ്രാപിക്കാം, എന്നവർ പറയുന്നു. നീ അവരോട് പറയുക. അല്ല (ഏകദൈവ സിദ്ധാന്തത്തിൽ) സ്ഥിരനിഷ്ഠനായ ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗമാണ് (പിന്തുടരേണ്ടത്). അദ്ദേഹം ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പെട്ട ആളായിരുന്നില്ല."

പദാർത്ഥം

وَقَالُواْ അവർ പറഞ്ഞു. كُونُواْ هُودًا നിങ്ങൾ യഹൂദികളായിത്തീരുക أَوْ نَصَارَى അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ تَهْتَدُواْ നിങ്ങൾക്ക് നേർവഴി പ്രാപിക്കാം. قُلْ പറയുക بَلْ അങ്ങനെയല്ല. مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം حَنِيفًا സ്ഥിരനിഷ്ഠനായ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ അദ്ദേഹം ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽപെട്ട ആളായിരുന്നില്ല.

വ്യാഖ്യാനം

ഇവിടെ യഹൂദി ആയാൽ അതല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനി ആയാൽ മോക്ഷം ലഭിക്കും എന്നവർ പറയുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിൽ ചേർന്നു എന്നതുകൊണ്ട് മോക്ഷം ലഭിക്കില്ല. മറിച്ച്, ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗത്തെ പിൻപറ്റുന്നതിലാണ് മോക്ഷം ലഭിക്കുക. മോക്ഷം യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവകൃപയാലാണ് ലഭിക്കുക. ദൈവകൃപ ലഭിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുമ്പോഴാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു സത്യമതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് മോക്ഷത്തിന് അർഹതയുണ്ടെന്ന് പറയാം. അനുസരണമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലും മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നതല്ല. ഇബ്റാഹീം നബിയുടെ മാർഗം പിൻപറ്റുക എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ കാതോർക്കുകയും അത് ഉടനെ പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നതാണ്. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ നിർദ്ദേശങ്ങളും ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുക എന്നതാണ് ഓരോരുത്തരും ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നാലേ മോക്ഷം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

(അവലംബം: തഫ്സീർ കബീർ, വിവ: നാസിർ അഹ്മദ്. എം)

ഖുത്ബ

ഹദ്റത്ത് മിർസാ മസ്റൂർ അഹ്മദ്(അയ്യദഹുല്ലാഹ്)

റമദാൻ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ മാസം

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي
قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا
دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا
بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

എന്റെ ദാസർ എന്നെക്കുറിച്ച് നിന്നോട് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ അടുത്താണ്. ദുആ ചെയ്യുന്നവരുടെ ദുആക്ക് അവർ എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഉത്തരം നൽകുന്നതാണ്. അത്കൊണ്ട് അവർ എന്റെ വാക്കുകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകേണ്ടതാണ് എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവർക്ക് ഹിദായത്ത് ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി. (2:187)

നമുക്ക് ഒരു റമദാൻമാസം കൂടി കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം നൽകി എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അതിരറ്റ അനുഗ്രഹമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ എണ്ണിക്കണക്കാക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് മനുഷ്യന് ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

(29:70) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടാനായി കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാം തീർച്ചയായും നമ്മുടെ അടുത്തേക്ക് വരുന്നതിനുള്ള തൗഫീക്ക് നൽകുന്നതാണ്. ഇവിടെ എന്റെ അടുത്തേക്ക് വരാനായി പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അവർക്കാണ് തന്നിലേക്ക് വരാനുള്ള തൗഫീക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്നത്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിലേക്കുള്ള വഴികൾ സ്വയം ഉണ്ടാക്കുക എന്നത് ദാസരുടെ ജോലിയല്ല. അല്ലാഹു തന്റെ സുന്നത്തനുസരിച്ച് തന്റെ പ്രാവാചകന്മാർ മുഖേന അവനിലേക്കുള്ള വഴി ഓരോ കാലത്തും കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ കഴിവ് വിവിധ പരിണാമഘട്ടങ്ങളിലൂടെ അതിന്റെ ഉത്തമ അവസ്ഥ കൈവരിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു തിരുനബി (സ.അ)യെ അയക്കുകയുണ്ടായി. തിരുനബി (സ.അ)യെ അയച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പരിപൂർണ്ണ ശരീഅത്തിലൂടെ അവനിലേക്ക് എത്താനുള്ള വഴികൾ അല്ലാഹു കാണിച്ചുതരികയുണ്ടായി. ഈ വഴിയിലൂടെ നടന്ന് മാനവരാശി നാശത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴികളിലൊന്ന് റമദാനിലെ വ്രതമാണ്.

റമദാൻ മാസം അതിരറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ മാസമാണ്. മുൻപറഞ്ഞ ആയത്തിന്റെ തൊട്ടുമുകളിലുള്ള ആയത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം കാണാവുന്നതാണ്. തന്റെ സാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുവാനുള്ള വ്രതസമ്പ്രദായം മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാർക്കും അല്ലാഹു നൽകിയിരുന്നു. ഇന്ന് മുസ്ലിംകൾക്ക് ഇത് നിർബന്ധമാണ്. ഇസ്ലാം പൂർണ്ണമായതുകൊണ്ട് വ്രതത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ അവസ്ഥയാണ് നമുക്ക് ഇസ്ലാമിൽ കാണാൻ സാധിക്കുക. അത്താഴം കഴിക്കേണ്ട സമയം എപ്പോഴാണ്, നോമ്പ് തുറക്കേണ്ട സമയം എപ്പോഴാണ്, ഇതേപോലെ മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും വിശദമായി വിവരിച്ചത് നമുക്ക് കാണാം. രോഗിയോ യാത്രക്കാരനോ ആണെങ്കിൽ അവർക്ക് മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ നോറ്റു വീട്ടാനുള്ള ഇളവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ഫിദ്‌യ നൽകാനും കൽപന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സ്ഥിരമായ രോഗിയാണെങ്കിൽ, നോമ്പെടുക്കൽ തീരെ കഴിയാതെ വരികയാണെങ്കിൽ ഫിദിയ നൽകാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബാദത്തുകളിലേക്കും വിശുദ്ധഖുർആൻ പാരായണത്തിലേക്കും ശ്രദ്ധിക്കണം എന്ന് അല്ലാഹു വിശ്വാസികളോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരണം ഇത് അനുഗ്രഹീത മാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് ചെറിയ ചെറിയ രോഗങ്ങളുടേയും ക്ഷീണങ്ങളുടേയും പേരുപറഞ്ഞ് നോമ്പു ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഒരു വിശ്വാസി അനുസരിക്കുന്നവനാണെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുന്നത്

അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും മറ്റ് അനുവദനീയമായ കാര്യങ്ങളും ഒരു സമയപരിധിവരെ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോഴാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കായി അവൻ കഴിവിന്റെ പരമാവധി പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഈ ദിനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു തന്റെ ദാസരുടെ തെറ്റുകൾ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതിനും തന്റെ സാമീപ്യം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനുമുള്ള പ്രത്യേക സാഹചര്യം ഒരുക്കുന്നു.

ഒരു ഭാഗത്ത് لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാ കാലത്തും എല്ലാ ദേശത്തുമുള്ളവരോട് പറഞ്ഞത് എന്നിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നാണ്. സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അല്ലാഹുവിലേക്ക് പോകുന്ന ആർക്കും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇത് എല്ലാവർക്കുമുള്ള ഒരറിയിപ്പാണ്. എന്നാൽ റമദാൻ മാസത്തിൽ തന്റെ നാഥന് വേണ്ടി ഒരു ദാസൻ ത്യാഗം ചെയ്യുമ്പോൾ, തന്റെ നാഥന്റെ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉറവിടവും അല്ലാഹു ഈ മാസത്തിൽ തുറന്നുവിടുന്നു. തന്റെ ദാസരുടെ ആത്മീയ അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള പ്രത്യേക സംവിധാനം ഈ മാസത്തിൽ അവൻ ഒരുക്കുന്നു. നന്മയിലേക്ക് മുന്നേറാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരന്തരീക്ഷം അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അല്ലാഹുതആല തന്റെ ദാസർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എളുപ്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദാസരുടെ ദുആകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി എല്ലാ അകൽച്ചയും ഇല്ലാതാക്കി തന്റെ സാമീപ്യം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ വരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബൂബുറയ്റ(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു.

തിരുനബി(സ.അ) അരുളി: "റമദാൻ മാസം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗകവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുകയും നരകകവാടങ്ങൾ അടയ്ക്കപ്പെടുകയും ശയ്ത്വാൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു." ഇവിടെ അല്ലാഹു തിരുനബി(സ.അ) മുഖേന ആ അന്തരീക്ഷത്തെ ഏതു രീതിയിലാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് നോക്കുക. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു റമദാൻകൂടി നമുക്ക് നൽകിയത് നമ്മുടെ ഭാഗ്യമല്ലേ? അല്ലാഹു സാധാരണ അവസ്ഥയിൽപോലും ഒരു നന്മയ്ക്ക് പല മടങ്ങ് പ്രതിഫലം നൽകുന്നവനാണ്. തിന്മയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷ തിന്മയുടെ അത്രമാത്രമേ നൽകുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, ഈ ദിനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അതിരറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചൊരിയുന്നു. മറ്റു ദിനങ്ങളിൽ ശയ്ത്വാന് മനുഷ്യരെ വഴിതെറ്റിക്കാനുള്ള പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ നന്മ ചെയ്യുന്നവർപോലും അവന്റെ വലയിൽ വീണുപോകുന്നു. നന്മയിൽ അവർക്ക് മുന്നേറാൻ കഴിയാതെവരുന്നു. നന്മയുടെ മൂടുപടം അണിഞ്ഞുകൊണ്ട് തിന്മയിലേക്ക് അവൻ ജനങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. എന്നാൽ, തിരുനബി (സ.അ) അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഇവിടെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നത് ശയ്ത്വാൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെടും എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ റമദാനിലെ അന്തരീക്ഷം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഏതെല്ലാം കവാടങ്ങളിൽ കൂടെ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കുമോ അതിലേയെല്ലാം പ്രവേശിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണ് മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്. ശയ്ത്വാന് എത്തിപ്പിടിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഉന്നതങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ ശ്രമിക്കുക. നമ്മുടെ ആരാധനകളുടെ നിലവാരം ഉയർത്താൻ ശ്രമിക്കണം. സദഖയിലും ദാനധർമ്മങ്ങളിലും മുന്നേറാൻ ശ്രമിക്കണം. കാരണം നമുക്ക് നമ്മുടെ യജമാനർ(സ)യുടെ മാതൃക പിൻപറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ മഹാത്മാവിന്റെ കൈകൾ ദാനധർമ്മത്തിൽ ശക്തമായ കാറ്റു വീശുന്നതുപോലെ ചലിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഉന്നത ധാർമ്മികഗുണങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിലും അതിലും ഉന്നതി പ്രാപിക്കുന്നതിലും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതും അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം ലഭിക്കുന്നതിന് കാരണമായിത്തീരുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആൻ പാരായണവും അതിന്റെ കൽപനകളനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിലും പ്രത്യേക താൽപര്യം കാണിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതും ദൈവപ്രീതി കരഗതമാകുന്നതിന് കാരണമായിത്തീരുന്നു. റമദാനിലെ ഈ ദിനങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ നാം ഭാഗ്യവാന്മാരായിത്തീരുന്നതാണ്. ഹദ്റത്ത് അബൂഹുറയ്റ(റ)വിൽനിന്നും ഒരു നിവേദനം ഇപ്രകാരം കാണാം. ഹദ്റത്ത് റസൂൽ (സ.അ) ഇപ്രകാരം അരുളി. മനുഷ്യന്റെ ഓരോ പ്രവർത്തനവും അവനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; വ്രതമൊഴികെ. വ്രതം എനിക്ക് വേണ്ടിയാണ്. ഞാൻ തന്നെ അതിന്റെ പ്രതിഫലമായിത്തീരുന്നതാണ്.

നോമ്പ് പരിചയാകുന്നു. നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും നോമ്പുകാരാണെങ്കിൽ ചീത്തപറയുകയോ വ്യർത്ഥമായ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ആരെങ്കിലും നോമ്പുകാരനെ ചീത്ത പറയുകയാണെങ്കിൽ അതുമല്ലെങ്കിൽ അവനോട് വല്ല പ്രശ്നവുമുണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ നോമ്പുകാരനാണെന്ന് അവനോട് പറയുക. മുഹമ്മദിന്റെ ജീവൻ ആരുടെ കൈയിലാണോ ഉള്ളത് അവന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറയുന്നു. നോമ്പുകാരന്റെ വായിലെ നാറ്റം അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ കസ്തൂരിയേക്കാൾ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. നോമ്പുകാരന് രണ്ട് സന്തോഷങ്ങളാണുള്ളത്. ഒന്ന്, അവൻ നോമ്പുതുറക്കുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. മറ്റൊന്ന് അവൻ തന്റെ നാഥനെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവന്റെ നോമ്പിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തോട് വിടപറയുന്നതിനു മുമ്പേ നമ്മുടെ ഓരോ അനക്കമടക്കവും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്ക് പാത്രമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്നതരത്തിലുള്ള നോമ്പായി മാറ്റാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ നോമ്പെടുക്കാത്തവർ ഹദീഥിൽ പറഞ്ഞ 'അവർ അവരുടെ റബ്ബിനെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ നോമ്പ് കാരണം സന്തോഷിക്കും' എന്നതിന് അർഹരായിത്തീരുന്നതല്ല. തിരുനബി(സ.അ) പറഞ്ഞായി ഹദ്റത്ത് അബൂഹുറയ്റ(റ) രിവായത്ത് ചെയ്യുന്നു. 'ആരാണോ നോമ്പെടുത്തുകൊണ്ട് കളവ് പറയുന്നതിൽനിന്നും കളവ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കാത്തത് അവർ ഭക്ഷണവും വെള്ളവും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല.'

ആദ്യത്തെ ഹദീഥിൽ തിന്മയിൽനിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നവർക്ക് ദൈവപ്രീതി ലഭിക്കും എന്ന് പറയുന്നു. ഈ ഹദീഥിൽ പറയുന്നത് തിന്മകളിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കാത്തവരുടെ നോമ്പ് നോമ്പായിരിക്കില്ല എന്നാണ്. അവർ വെറുതെ പട്ടിണി കിടക്കുന്നു എന്നേ ഉള്ളൂ. അല്ലാഹുവിന് ആരെങ്കിലും പട്ടിണി കിടന്നു എന്നതുകൊണ്ട് എന്ത് കാര്യം. ഈ വ്യക്തി പട്ടിണി കിടന്നതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് പുണ്യമൊന്നും ലഭിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസി റമദാനിലെ ഈ ആത്മീയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ റമദാനിൽനിന്നും ഫലമെടുക്കാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും നന്മയിൽ മുന്നേറുന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. അതുപോലെ തിന്മയിൽ മുന്നേറുന്നവരും അശ്ലീലങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവരും മദ്യത്തിലും മദിരാക്ഷിയിലും മുഴുകിയവരും എല്ലാം ഇവിടെ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല, വ്രതമെടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റേയും മതത്തിന്റേയും മൂടുപടമണിഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ കഴുത്തറുക്കുന്നവരും ഇവിടെയുണ്ട്. റമദാനിൽ അഹ്മദികളെ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുന്നതും ശഹീദാക്കുന്നതും വലിയ പുണ്യമായി കരുതുന്നവരും നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടിലുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നന്മയും തിന്മയും ചെയ്യുന്നവർ റമദാൻ എന്ന അനുഗ്രഹീതമാസം കൊണ്ട് തുല്യരായിത്തീരുമോ? നന്മകൾ ചെയ്യുന്നവർക്ക് സ്വർഗ്ഗകവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ തിന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുമോ? നന്മകൾ ചെയ്യുന്നവരും ഇബാദത്തുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും നരകത്തിൽനിന്നും തടയപ്പെടുന്നതുപോലെ, അവരുടെ ശയ്ത്വാനുകളെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ തിന്മകൾ ചെയ്യുന്നവരും നരകത്തിൽനിന്ന് തടയപ്പെടുമോ? അവരുടെ ശയ്ത്വാനുകളെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെടുമോ? അവരുടെ ശയ്ത്വാനുകളെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഈ തിന്മകൾ അവരിൽനിന്നും എങ്ങനെ പുറപ്പെടാനാണ്? അവർ നന്മ ചെയ്യുന്നവരായി മാറുമായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് റമദാനിലുള്ള പുണ്യം ചില നിബന്ധനകളാൽ ബന്ധിതമാണ്. റമദാനിൽ ദൈവസാമീപ്യത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ മറ്റു ദിനങ്ങളേക്കാൾ വേഗത്തിൽ അവർക്ക് ഇത് പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. നോമ്പുകാരൻ നോമ്പെടുത്തുകൊണ്ട് ദൈവപ്രീതിക്കായി എല്ലാ തിന്മകളും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടതുപോലും നോമ്പുകാലത്ത് അവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവന്റെ അനുഗ്രഹം തേടുന്നതിനായി അവന്റെ മുമ്പിൽ കൂടുതലായി കുനിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരുനബി (സ.അ)യുടെ സഹാബത്ത് തിരുനബിയോട് ചോദിക്കുമായിരുന്ന ഒരു പ്രശ്നത്തെ എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ കാര്യം നമുക്ക് എന്നെന്നും മാർഗദർശനമാണ്.

ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞ ആയത്തിൽ അതാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഈ വചനം നോമ്പിന്റെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. തന്റെ ദാസൻ ചെയ്യുന്ന ദുആകൾ സ്വീകരിക്കുമെന്ന സന്തോഷവാർത്തയാണ് അല്ലാഹു ഇതിലൂടെ നൽകുന്നത്. ഞാൻ കേൾപ്പിച്ച ഹദീഥും ഈ ആയത്തിനെ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. നോമ്പ് സ്വീകരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ തിന്മകൾ വർജ്ജിക്കണമെന്ന് ഹദീഥിൽ പറയുമ്പോൾ ദാസന്റെ ദുആ സ്വീകരിക്കാൻ ഈ ആയത്തിൽ ചില നിബന്ധനകൾ അല്ലാഹു വെക്കുന്നുണ്ട്.

ഒന്നാമത്തെ നിബന്ധന وَاِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസരായിത്തീരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കാണ് ഈ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ദാസർ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചാണ് ചോദിക്കുന്നത്. ഭൗതിക കാര്യങ്ങളല്ല അവർ അന്വേഷിക്കുന്നത്. മറിച്ച്, അല്ലാഹുവിനെയാണ് അവർ അന്വേഷിക്കുന്നത്. അവർ ബിസിനസ്സ് ശരിയാക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയോ മറ്റോ ചോദിക്കാതെ അവരുടെ ചോദ്യം അല്ലാഹു എവിടെയാണെന്നുള്ളതാണ്. ലോകം നിരീശ്വരത്വത്തിലേക്കും ദൈവനിഷേധത്തിലേക്കും മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്ക് വേണ്ടത് എന്റെ അല്ലാഹുവിനെയാണ്. ഒരു ഭൗതികഭ്രമവും എന്നെ അഹ്മദിയ്യത്തിൽനിന്നും അകറ്റാതിരിക്കട്ടെ. എനിക്ക് എന്റെ ദൈവത്തെ ലഭിക്കട്ടെ. ഈ ആഗ്രഹസഫലീകരണത്തിനായാണ് വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഞാൻ റമദാനിലെ നോമ്പ് നോൽക്കുന്നത്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു, എന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി അന്വേഷിക്കുന്നവരെ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് തന്നെയുണ്ട്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയാകാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും തിരുനബി(സ.അ) കൊണ്ടുവന്ന പരിപൂർണ്ണ ശരീഅത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ തിരുനബിയുടെ സുന്നത്തനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും തിരുനബിയെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഞാൻ അവരുടെ അടുത്താണ്. എന്റെ ദാസർ എന്നെ എപ്പോൾ വിളിച്ചാലും ഞാനവർക്ക് ഉത്തരം നല്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭാഷണം തുടങ്ങണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യം നിഷ്കപടമായ രീതിയിൽ അവനെ അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെയാണ് അന്വേഷിക്കേണ്ടതെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ രീതിയാണ് ഞാൻ മുകളിൽ പറഞ്ഞത്. ഖുർആൻ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും തിരുനബി(സ.അ)യെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. അതോടൊപ്പം വിശുദ്ധഖുർആന്റേയും തിരുനബി(സ.അ)യുടേയും പ്രവചനപ്രകാരം ആകാശഭൂമികളിൽ അടയാളങ്ങൾ പ്രകടമായിക്കൊണ്ട് അവതരിക്കപ്പെട്ട കാലത്തിന്റെ ഇമാമിനോട് കൂറുപുലർത്തുകയും ചെയ്യുക. തിരുനബി(സ.അ)യുടെ യഥാർത്ഥ പ്രേമിയുടെ ബയ്അത്തിൽ ചേരുക. മുസ്ലിം ആണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാകുകയില്ല. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിശ്വാസം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനായി അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ പറഞ്ഞുതന്ന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ചരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു وَلْيُؤْمِنُوا بِي എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുക. ഈ വിശ്വാസം പൂർണ്ണമാകേണമെങ്കിൽ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي എന്റെ വാക്കുകൾ അനുസരിക്കുന്നവരായി മാറണം. ഇതിന്നായി വിശുദ്ധഖുർആനിലെ എല്ലാ കൽപനകളും പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായി വരും. തഖ്വയുടെ മാർഗത്തിൽ അനുഗമിക്കുവാനും ദൈവപ്രീതി കരസ്ഥമാക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകാനും സൃഷ്ടികളോടും സ്രഷ്ടാവിനോടുമുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റാനും പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ മുഴുകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റാൻ സത്സ്വഭാവങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു...................

നിങ്ങളുടെ ദുആ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ദൈവസാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനും തഖ്വയുടെ ഈ നില കരസ്ഥമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ റമദാനിൽ നിസ്വാർത്ഥരായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവരായി മാറാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും തന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിന്റെ കടമകൾ നിറവേറ്റാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. നമസ്കാരം ശരിയാംവണ്ണം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരായി നാം മാറണം. (*28.8.2009. വിവ: എം. നാസിർ അഹ്മദ്*)

എൻ.ഇ.ഹഖ്

മുസ്ലിം ലോകം : ശിക്ഷയും രക്ഷയും

ഇസ്‌ലാമിന്റെ യാഥാർഥ്യം അറിയാത്തവർ മുസ്‌ലിം ലോകം ഇന്നെത്തിനിൽക്കുന്ന ദയനീയതയുടെ ആഴം ഇനിയും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവരാണ്. മുസ്‌ലിം ലോകത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷകളും പ്രത്യാശകളും അസ്തമിച്ച അവസ്ഥയിലാണ്. ഇപ്പോൾ ആരേയും അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാനില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഈസബ്നു മർയമിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ഇറക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം അസ്ഥാനത്തായിരിക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയാൻ മുസ്‌ലിം ഉലമാക്കന്മാർ ഇന്നു ലജ്ജിക്കുന്നു! രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവങ്ങളിലൂടെ എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും അസ്ഥാനത്തായി. ജിഹാദിന്റെ പേരിൽ ഫാസിസത്തിന്റെയും മാർക്സിസത്തിന്റെയും ശൈലിയിൽ പ്രതിവിപ്ലവങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചും മുസ്‌ലിംകളെ ഉണർത്താൻ നോക്കിയവർക്ക് അധികം താമസിയാതെ പിൻവലിയേണ്ടി വന്നു. 1953-ൽ പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ അത്തരമൊരു പ്രതിവിപ്ലവത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയ രാഷ്ട്രീയ ഇസ്‌ലാമിന്റെയും സായുധജിഹാദിന്റെയും താത്വികാചാര്യനായ മൗലവി അബുൽ അഅ്‌ലാ മൗദൂദി ഒടുവിൽ വധശിക്ഷക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ടു തുറങ്കിലായതു മാത്രം മിച്ചമായി!

വധശിക്ഷയിൽനിന്നു പിന്നീട് അദ്ദേഹം രക്ഷപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അയാളുടെ 'വിപ്ലവപാർട്ടിയായ' ജമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമി അകത്തു കത്തിയും പുറത്ത് ശാന്തിമന്ത്രവുമായി തുടർന്നിങ്ങോട്ട് കഴിയേണ്ട ഗതികേടിലാവുകയും ചെയ്തു. ചില മുസ്‌ലിം സംഘടനകൾ ഇനിയും മുസ്‌ലിം ശാക്തീകരണം എന്ന പേരിൽ കായികമായ ചെറുത്തുനില്പുസംഘങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പുനരുജ്ജീവനവും നവജാഗരണവും കാണുന്നത്. അതാകട്ടെ ആഗോള ഭീകരതയുടെ പുതിയ പ്രശ്നങ്ങളും മുസ്‌ലീംകളുടെ തന്നെ കൂട്ടക്കുരുതികൾക്കുള്ള പുതിയ കളരികളും സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ മാത്രമേ പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളുവെന്ന് തെളിയിച്ചുവരുകയാണ്. ഇതിനിടയിൽ നിരപരാധികളായ ലക്ഷോപലക്ഷം മുസ്‌ലീംകളുടെ നിലവിളികളും രോദനങ്ങളും പടിഞ്ഞാറിന്റെ ഭീകരതയ്ക്കെതിരായ ആഗോളയുദ്ധത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്നു!

അളവറ്റ ധനവിഭവങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടെങ്കിലും ഒന്നുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ് മുസ്‌ലിംലോകത്തിന്റേത്. മുസ്‌ലിം രാജ്യങ്ങളാണെങ്കിൽ, മിക്കവയും പാശ്ചാത്യശക്തികളുടെ സാമന്തൻമാരായി കഴിയുന്നു. മുസ്‌ലീംഭരണാധികാരികളാകട്ടെ, പടിഞ്ഞാറോട്ടു കുമ്പിടുകയും പടിഞ്ഞാറുള്ള വ്യാജദൈവങ്ങളെ പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തിരക്കിലാണ്. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തോടെ ലോകരാജ്യങ്ങൾ ഏറെ മാറിയെങ്കിലും മുസ്‌ലീംരാജ്യങ്ങൾ മിക്കവയും പഴയ നാടുവാഴിത്തത്തിന്റെ കൂടാരങ്ങളും താവഴിഭരണത്തിന്റെ ഫോസിലുകളുമായി തന്നെ കഴിയുന്നു. ഏതു മുസ്‌ലിം രാജ്യത്താണ് പൗരാവകാശങ്ങളും വിശ്വാസസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും യഥാർഥമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്? പാശ്ചാത്യസംസ്കൃതിയുടെ എല്ലാ ദോഷവശങ്ങളും നുകർന്നെടുക്കുന്ന മുസ്‌ലിംലോകം, പ്രത്യേകിച്ച് അറബികൾ അവരുടെ നല്ല വശങ്ങൾ ഒന്നും ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറാവാത്തവരാണ്.

ഭയാനകരമായ വിശ്വാസതകർച്ച :-

മുസ്‌ലിംലോകത്തിന് സംഭവിച്ചത് മറ്റെല്ലാറ്റിലുമുപരി ഭയാനകമായ വിശ്വാസത്തകർച്ചയാണ്. കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിങ്ങോട്ട് ഇസ്‌ലാമിന്റെ അന്തഃസ്സത്തയെക്കാൾ അതിന്റെ രൂപത്തെ കാര്യമാക്കുന്നവരാണ് മുസ്‌ലിംകളുടെ വിശ്വാസപരമായ നേതൃത്വം കൈയടക്കിയത്. അവർ വിശുദ്ധഖുർആന്റെ പാഠങ്ങളെ തന്ത്രപൂർവ്വം അവഗണിക്കുകയും അതിന്റെ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് അത് നൽകുന്ന സന്ദേശത്തെക്കാൾ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധഖുർആൻ ജീവനുള്ള ഗ്രന്ഥമാണെന്നതിന് തെളിവൊന്നും ഇവർക്ക് മുന്നോട്ടുവെക്കാനില്ല. നീട്ടിനിവർത്തിയ കഥകളും ചർവിതചർവണങ്ങളും അല്ലാതെ പുതുതായി വല്ലതും ഖുർആന്റേതായി ഇവർക്കു പറയാനില്ലായിരുന്നു. വാഗ്ദത്ത മസീഹിനെയും മഹ്ദി ഇമാമിനെയും കുറിച്ചുള്ള ഇസ്‌ലാമിലെ ദിവ്യമായ സങ്കൽപങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി തള്ളിപ്പറയുന്നതിലാണ് ഇപ്പോൾ അവരുടെ പുരോഗമനം എത്തിനിൽക്കുന്നത്. ഇവരുടെ അസഹ്യമായ ആഹ്വാന

ങ്ങളും ഇവർ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ബഹളങ്ങളുമാണ് മുസ്‌ലിംലോകത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഛിന്നഭിന്നമാക്കി നിറുത്തുന്നത്. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ പാഠങ്ങൾക്കുവിരുദ്ധമായി ഈസാനബിയുടെ അഥവാ യേശു(അ)ന്റെ സാങ്കല്പികമായ ആകാശവാസത്തിൽ വിശ്വാസം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെക്കാൾ ക്രിസ്തുമതത്തെ ഇവർ സേവിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗത്ത് ഇവർ പ്രവാചകത്വ സമാപ്തി ആഘോഷിക്കുകയും മറുഭാഗത്ത് പരേതനായ ഈസാനബി പ്രവാചകനായി വീണ്ടുമവതരിക്കാനുണ്ടെന്ന കെട്ടുകഥ നിർബാധം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുഹമ്മദ് നബി(സ) തിരുമേനി പ്രവചിച്ചതുപോലെതന്നെ ആകാശത്തിനു താഴെ ഏറ്റവും നിന്ദ്യരായിട്ടുള്ളവരാണ് തങ്ങളെന്നു ജീവിതത്തിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മുല്ലാവൃന്ദം തെളിയിച്ചുകൊണ്ടേ പോരുകയാണ്.

ഇസ്‌ലാമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിർഗതിയുടെ പൂർവ്വകല്പിതമായ എല്ലാ അടയാളങ്ങളും നിറവേറിയിരിക്കെ, ഇത്തരമൊരു അന്ധകാര കാലഘട്ടത്തിലാണ് സ്വർഗ്ഗീയ പരിഷ്കരണം ആവശ്യമായിവരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളായി തുടങ്ങിയ ഈ അന്ധകാരത്തിന്റെ മൂർദ്ധന്യദശയിലായിരുന്നു വാഗ്ദത്ത മസീഹ്, ഹദ്റത്ത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ്(അ) അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്ത് സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായത്. ദീർഘദർശനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ മുസ്‌ലിംകളുടെ അധഃപതനവും വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെയും അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെയും ആവിർഭാവവും ഇസ്‌ലാമിന്റെയും മുഹമ്മദ് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെയും സത്യത്തിലേക്കുള്ള അനിഷേധ്യവും അത്ഭുതകരവുമായ തെളിവാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ:–

വിശുദ്ധഖുർആനിലും നബിവചനങ്ങളിലും രേഖപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന ദീർഘദർശനങ്ങളോരോന്നും അത്ഭുതമുളവാക്കുന്നവയാണ്. അവ മനുഷ്യരാശിയുടെ ആത്മീയഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖാ ചിത്രങ്ങളാണ്. മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ഉൽഗതിയും നിർഗതിയുമാണ് ആ പ്രവചനങ്ങളിലെ ഓരോ മൊഴികളിലും അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നബി(സ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ ദൗത്യത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ തന്റെ വിജയം സുനിശ്ചിതമായി പ്രവചിച്ചതായിരുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റുകൾ പോലെയും തിരമാലകൾ കണക്കെയും എതിർപ്പുകൾ വന്നപ്പോഴും താൻ വിജയിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു അവിടുന്ന് ആവർത്തിച്ചു. അതിജീവനത്തിനുള്ള യാതൊരു പ്രതീക്ഷയും ഇല്ലാതിരുന്ന അവസരത്തിൽ, ഇസ്‌ലാം കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വ്യാപിക്കുമെന്നും അതിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ മുഴുവൻ മനുഷ്യരാശിയും അണിനിരക്കുമെന്നും നബി(സ) തിരുമേനി പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി. ചരിത്രം എത്തരത്തിലാണ് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ ദിവ്യമായ വിജയപ്രതീക്ഷയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതെന്നു നമുക്കറിയാം. എത്ര വേഗത്തിലായിരുന്നു ഇസ്‌ലാം, ലോകത്തിലെ വലിയൊരു ഭാഗത്തോളം വ്യാപിച്ചത്. എത്രവേഗത്തിലാണ് സ്പെയിൻ മുതൽ ഇന്തോനേഷ്യ വരെയുള്ള ഹൃദയങ്ങളെ അതു കീഴടക്കിയത്!

അതേസമയം വിജയത്തിന്റെ ഉത്തുംഗതിയിൽ നിന്നു തന്റെ അനുയായികൾക്ക് ഒരുവേള സംഭവിക്കുന്ന അധഃപതനത്തിന്റെ അവസ്ഥയെകുറിച്ചും നബി(സ) തിരുമേനി പ്രവചനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി എന്നതാണ് അത്ഭുതകരമായ മറ്റൊരു യാഥാർഥ്യം. തന്റെ അനുയായികൾ വിശുദ്ധഖുർആനെ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നും അവരുടെ ആധിപത്യം അവസാനിക്കുമെന്നും പടിഞ്ഞാറു പുതിയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്ന് അവരെ കീഴ്പ്പെടുത്തുമെന്നും അവിടുന്ന് പ്രവചിച്ചു. ആ അവസരത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആധിപത്യം ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽകൂടി സ്ഥാപിക്കാൻ തന്റെ ആത്മീയ പ്രാതിനിധ്യത്തിൽ 'ഈസബ്നുമർയം' അവതരിക്കുമെന്നും നബി(സ) തിരുമേനി ദീർഘദർശനം ചെയ്തു. ഈസബ്നുമർയം എന്നത് ഒരു ആത്മീയരൂപകമായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയം ആത്മീയമായിരിക്കുമെന്ന സൂചനയാണ് ഇതിലടങ്ങുന്നത്. അക്ഷരങ്ങളിൽ മാത്രം മേഞ്ഞുനടക്കുന്നവർക്ക് ഒഴികഴിവുകൾക്ക് ധാരാളം വകയുണ്ടാവുമെന്നതാണ് ദൈവിക പ്രവചനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത. സത്യം തിരിച്ചറിയാൻ ബോധപൂർവ്വം കൂട്ടാക്കാത്തവർ വിവരക്കേടുകളിൽത്തന്നെ അടയിരിക്കുന്നു.

ഏറ്റവും പ്രതികൂലമായ അവസ്ഥയിൽനിന്നുകൊണ്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ പുലരുകയെന്നത്, അതീവ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽനിന്നു ചെയ്ത വിജയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ പുലരുകയെന്നത്, തുടർന്ന് ശക്തിമത്തായ വിജയത്തിന്റെ ഉത്തുംഗതിയിൽ നിന്നുള്ള അധഃപതനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ പുലരുകയെന്നത് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെയും അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ദിവ്യസന്ദേശത്തി

ന്റെയും സത്യത്തെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ മനോമുകുരത്തിൽ ഒരു ചലചിത്രം കാണുന്നതുപോലെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് ഇന്നു അരങ്ങേറികൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് 1300 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പേ നബി(സ) വിവരിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത്. ആ ദീർഘദർശനങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അതിന്റെ നിറന്ന സാക്ഷാത്ക്കാരത്തിന്റെ അത്യുജ്ജ്വലദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ട് അമ്പരക്കാതിരിക്കാനാവില്ല.

ദജ്ജാലിന്റെ വിളയാട്ടങ്ങൾ:–

അവസാനകാലത്തു ഇസ്‌ലാം നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ഏറ്റവും ഭയാനകമായ ഭീഷണികളെ കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യേക പരാമർശങ്ങൾ ആ വിവരണങ്ങളിൽ നമുക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. സാത്താന്റെ പൂർണ്ണമായ അവതാരം എന്ന നിലയിലാണ് ഇസ്‌ലാമിക പ്രവചനങ്ങളിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആദ്യത്തേത് ദജ്ജാലിനെകുറിച്ചുള്ളതാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേത് യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിനെ കുറിച്ചുള്ളതാണ്. 'ഗോഗ് മാഗോഗ്' എന്നാണ് ബൈബിളിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. സത്യത്തിൽ ദജ്ജാലും ഗോഗ് മാഗോഗും ഒരേ ദുരദൃഷ്ടത്തിന്റെ രണ്ടു വ്യത്യസ്തമായ വശങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട്തന്നെയാണ് ഖുർആനിൽ യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിനെ കുറിച്ചുമാത്രം പരാമർശിച്ചുകാണുന്നത്. ഹദീസിലാകട്ടെ, ദജ്ജാലിനെ കുറിച്ചാണ് അത്യധികം പ്രാധാന്യത്തോടെ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ദജ്ജാലിനെകുറിച്ച് പറയവെ,

"അവനെകുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പു നൽകാത്ത ഒരു പ്രവാചകനും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും നൂഹ് നബി (അ)യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതക്ക് അവനെക്കുറിച്ച് താൻ നൽകിയതുപോലെ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും" നബി(സ) തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി. നബി (സ) ഒരു ദിവ്യദർശനത്തിൽ ദജ്ജാലിനെ ഭയാനകമായ ഒരു സ്വത്വത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ കണ്ടതായി ഹദീസുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. നേരിട്ടുള്ള അഭിമുഖീകരണത്തിനുപകരം കപടവേഷമണിഞ്ഞുള്ള ആക്രമണമുറകൾ പയറ്റുന്നവനാണ് ദജ്ജാൽ! "തെന്നിക്കളയുന്ന ദുർമന്ത്രകൻ" (114:5) എന്നു വിശുദ്ധഖുർആൻ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇക്കൂട്ടരെയാണ്.

ദജ്ജാൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ മസീഹായിരിക്കും അതിനെ വധിക്കുക എന്നു നബി(സ) തിരുമേനി പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി. ദജ്ജാലിന്റെ കാലം കളവിന്റെ പ്രളയകാലമായിരിക്കുമെന്നും സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് അവതരിക്കുകയും ദജ്ജാലിന്റെ പ്രതീകമായ ക്രൈസ്തവമതം തളയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ 'യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ്' രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുമെന്നും ഇസ്‌ലാമിക പ്രവചനങ്ങളിൽ പറയുന്നു. ദജ്ജാലിന്റെ പ്രച്ഛന്നമായ രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക സൈനിക ഭാവമാണ് യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ് എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശാക്തികസത്വങ്ങൾ. ഇതുമുഖേന ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവുവരെ പാശ്ചാത്യക്രൈസ്തവത (Western Christendome) ലോകത്ത് വിളയാടുമെന്നാണ് പ്രവചനം. ഇവരുടെ സംഹാരരുദ്രമായ താണ്ഡവങ്ങൾ പ്രധാനമായും മുസ്‌ലിംലോകത്തിന് നേരെയായിരിക്കുമെന്നാണ് സൂചനയും.

ഈ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയും ഈ കാലത്തെ ക്രൈസ്തവ ശക്തികളുടെ ഭീഷണമായ മുന്നേറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയും നബി(സ) തിരുമേനിക്ക് അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു കൊടുത്തതുപോലെ, സമകാലികമായ ലോക സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇതേശക്തികളുടെ ഗൂഢപരമായ നീക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവിടുത്തെ ആത്മീയ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ച തിരുനബിയുടെ ശിഷ്യപ്രവാചകനായ ഇക്കാലഘട്ടത്തിലെ വാഗ്ദത്ത മസീഹ്(അ)നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ് മിർസാ ബശീറുദ്ദീൻ മഹ്മൂദ് അഹ്മദ് (റ)നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നതാണ് സത്യം.

നിർണ്ണായകമായ രണ്ടു പ്രത്യേകതകളാണ് ദജ്ജാലിന്റെ ഭീഷണിയിൽനിന്നും ലോകത്തിന് നേരിടേണ്ടിവരിക. മതവിശ്വാസത്തിന്റെയും മതാദർശങ്ങളുടെയും വഴിപിഴപ്പാണ് ഒന്നാമത്തേത്. അതാണ് 'ദജ്ജാൽ' മുഖ്യമായും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. മറ്റേത് രാഷ്ട്രീയതലത്തിലുള്ള

ദുഷിപ്പും ലോകസമാധാനത്തിന്റെ തകർച്ചയുമാണ്. അതാണ് 'യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ്' പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ദജ്ജാലിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും സൈനികവുമായ രൂപഭാവമെന്നനിലയിൽ പാശ്ചാത്യ ശക്തികളാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ അവതാരത്തോടെ ദജ്ജാലിന്റെ മതപരമായവശമായ ക്രിസ്തുമതം ആത്മീയമായി തകർന്നടിയുമ്പോൾ അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും സൈനികവുമായ ശക്തി കുറച്ചുകാലത്തേക്കുകൂടി ലോകത്ത് വിളയാടുമെന്നാണ് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ പടിഞ്ഞാറൻ ക്രൈസ്തവതയുടെ ഈ രാഷ്ട്രീയശക്തി ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തോളം ലോകത്ത് വിരാജിക്കുമെന്നു ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും ജനതകളെ അടിമപ്പെടുത്തി ഭരിക്കുമെന്നും പ്രവചനത്തിലുണ്ട്. ഈ പടിഞ്ഞാറൻ ശക്തികളുടെ കിടമത്സരം കാരണമായി ലോകസമാധാനം തകരുമെന്നും യുദ്ധങ്ങൾ ഇടതടവില്ലാതെ ലോകജനതയെ വേട്ടയാടുമെന്നുകൂടി ഈ പ്രവചനങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഇവയുടെ ഭീഷണിയെക്കുറിച്ചും ഇവറ്റകളൊരുക്കുന്ന കെണികളെക്കുറിച്ചും മുസ്‌ലിംകളെ പ്രത്യേകം ഉണർത്താൻ കാരണം ഇവരുടെ നീക്കങ്ങളുടെയെല്ലാം നിഗൂഢലക്ഷ്യം ഇസ്‌ലാമിനെയും മുസ്‌ലിംലോകത്തെയും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നതിനാലാണ്.

ആഗ്നേയാസ്ത്രങ്ങളുടെ കാലം:-

'യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ്' എന്ന പദം 'തീയാളിക്കത്തിക്കൽ' എന്ന അർത്ഥം കുറിക്കുന്ന 'അജ്ജ' എന്ന പദത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണ്. അഗ്നികൊണ്ടു കരുത്തുകാട്ടുന്ന ഒന്നിനെയാണ് 'യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ്' എന്നു പറയുന്നത്. ലോകാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി ഭീഷണമായ ആയുധങ്ങൾ ഇവർ പുറത്തെടുക്കുമെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

17-ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടിയാണ് മുസ്‌ലിംകളുടെ രാഷ്ട്രീയശക്തി ക്ഷയിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിനെ തുടർന്ന് ലോകാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കിടമത്സരം ആരംഭിച്ചു. അതോടൊപ്പം ഭൗതികശാസ്ത്രങ്ങളിലും സാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിലും അഭൂതപൂർവ്വമായ പുരോഗതിയുണ്ടായി. അഗ്നികൊണ്ടുള്ള ആയുധങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു. അഗ്നിവാണങ്ങളായ വിവിധതരം മിസൈലുകളും, വലിയൊരു വിഭാഗം ജനതയെയും നാഗരികതയെയും തന്നെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യാനുതകുന്ന ന്യൂക്ലിയർ കൂട്ടസംഹാരായുധങ്ങളും (Weapons of Mass Distructions) പുറത്തുവന്നു.

ന്യൂക്ലിയറായുധങ്ങളുടെ രംഗപ്രവേശത്തോടെയാണ് പാശ്ചാത്യക്രൈസ്തവ സാമ്രാജ്യത്വശക്തികളുടെ കൈകളിലുള്ള ആഗ്നേയായുധങ്ങളുടെ ബീഭത്സത വെളിപ്പെട്ടത്. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിന്റെ ഒടുവിൽ അമേരിക്ക അതു ആദ്യമായി ജപ്പാൻ ജനതയുടെമേൽ വർഷിച്ചു. അവ തീമലകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ന്യൂക്ലിയർബോംബുകളുടെ കൂട്ട സംഹാരശേഷിയാണ് വെളിപ്പെടുത്തിയത്. തുടർന്ന് ഹൈഡ്രജൻ ബോംബുകൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇതിനെക്കാൾ എത്രയോ മാരകശേഷിയുള്ള തെർമോ ന്യൂക്ലിയർ ആയുധങ്ങളും (ഇവയുടെ ചെറുതരം രൂപമായ ന്യൂട്രോൺ ബോംബുകളും) രംഗത്തു വന്നു. ഇതോടൊപ്പം അതീവ മാരകമായ പലതരം സാധാരണ ബോംബുകളും മിസൈലുകളും തന്ത്രപ്രധാനമായ ബോംബർ വിമാനങ്ങളും രംഗപ്രവേശനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ ഏറ്റവും ഒടുവിലായി ഉപഗ്രഹ ശൃംഖലകളുടെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിൽ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് കിറുകിത്യമായി വർഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന സ്മാർട്ട് ബോംബുകളും (Satellite Guided Prescision Weapons) വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുകയുണ്ടായി.

അന്ത്യകാലത്തെ ദുരന്തങ്ങളെകുറിച്ചും അവയുടെ അന്തിമപരിണാമങ്ങളെകുറിച്ചുമുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. ഉദാഹരണമായി ഖുർആനിലെ 'അൽ ലഹബ്' എന്ന അദ്ധ്യായം ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ ഭയാനകമായ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുന്ന പടിഞ്ഞാറൻ ശക്തികളുടെയും അവർക്ക് വിടുപണിചെയ്യുന്ന വൈതാളികരാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും ഉപജാപങ്ങൾ ദൈവം ഒടുവിൽ വിഫലമാക്കുകയും അവയെ നശി

പ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന ദീർഘദർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഖലീഫ, ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) ഇവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യക്തമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, സ്വകപോലകൽപിതങ്ങളിൽ തൽപരരായ ആത്മീയശൂന്യരായ മുസ്‌ലിം ഉലമാക്കന്മാർ 'അൽലഹബ്' എന്ന സൂക്തത്തെ മുഹമ്മദ് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ബന്ധുവും പ്രമുഖശത്രുവുമായ അബുൽ ഉസ്സയെ പറ്റിയാണെന്ന സഹതാപാർഹമായ അർത്ഥം നൽകിയാണ് തൃപ്തിയടയുന്നത്.

അബൂലഹബ് എന്ന പദം ഒരു വ്യക്തിയെകുറിക്കുന്നതല്ലെന്നും മറിച്ച് ഒരു ജനതയെകുറിച്ചുള്ള ആലങ്കാരിക പദമാണെന്നും, അഗ്നിയുടെ പിതാവ് എന്നുള്ള ആ പദത്തിന്റെ വാചകാർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്നതുപോലെ ആഗ്നേയാസ്ത്രങ്ങളും തീജ്വലിപ്പിക്കുന്ന മാരകായുധങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവരാണ് അക്കൂട്ടരെന്നുമാണ് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിതരുന്നത്. പ്രസ്തുത സൂക്തത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന 'അബൂലഹബിന്റെ കൈകൾ' (യദാ അബീലഹബിൻ) എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് പാശ്ചാത്യശക്തികളുടെ ശിങ്കിടികളായി കഴിയുന്ന വൈതാളിക രാഷ്ട്രങ്ങളെയാണ്. പ്രസ്തുത സൂക്തം തുടർന്നു പറയുന്നത് "അവന്റെ സ്വത്തും അവൻ സമ്പാദിച്ചതുമെല്ലാം അവന് പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല" എന്നാണ്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ ശക്തികൾ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള സമ്പത്തിന്റെ ഉടമകളായിരിക്കുമെന്നാണ് സൂചന. ഒന്നാമത്തേത്, 'മാ അഗ്നാ' എന്ന പദപ്രയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ വൻ വ്യവസായവൽകൃതരാജ്യങ്ങളായ ഈ ശക്തികൾ തങ്ങളുടെ സാങ്കേതിക മികവും വാണിജ്യരംഗത്തെ മുന്നേറ്റവും കാരണമായി നേടിയെടുക്കുന്ന സമ്പത്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ് (റ) വിശദീകരിച്ചു. രണ്ടാമത്തേത്, മറ്റു രാജ്യങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തും വെട്ടിപ്പിടിച്ചും നേടിയെടുക്കുന്ന രാഷ്ട്രാന്തരീയ കൊള്ളമുതലുകളാണ്. 'വമാകസബ്' എന്ന പദം അതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള സമ്പത്തിന്റെ കുമ്പാരം കൊണ്ട് ഈ രാജ്യങ്ങൾ ശക്തരായിരിക്കും!

പടിഞ്ഞാറൻ ശക്തിസത്വവും സൂറ : ഫാത്തിഹയും:–

നബിവചനങ്ങളിൽ ഇസ്‌ലാമിന് നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ഭാവിയിലെ ഭീഷണികളെ കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം ഈ ഭീഷണികളെ ആത്മീയമായി അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ കുറിച്ചുള്ള സംസൂചനകളും കാണാവുന്നതാണ്. ഭൗതീകശക്തികൊണ്ട് ഒരിക്കലും ഇവരെ നേരിടാൻ കഴിയില്ലെന്നാണ് ഹദീസുകൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിതരുന്നത്.

'ലാ യദാനി ലാ അഹദിൻ ലി ഖിതാലിഹിം' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ പടിഞ്ഞാറൻ ശക്തിസത്വത്തെ അഥവാ 'യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിനെ നേരിടാനുള്ള കരുത്ത് ആർക്കും നൽകപ്പെട്ടില്ലെന്നു നബി(സ) തിരുമേനി പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആത്മീയശക്തികൊണ്ടു മാത്രമേ ഈ സത്വത്തെ നേരിടാനാവുകയുള്ളൂ. ആ ആത്മീയശക്തിയാവട്ടെ, വാഗ്ദത്ത മസീഹിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരൻമാർക്കും മാത്രമേ നല്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു താനും.

ഇതിനു പുറമെ മുസ്‌ലിംകൾ നിരന്തരമായി ഉരുവിടുന്ന 'ഫാത്തിഹ' സൂക്തത്തിൽ ഒരു വഴിപിഴച്ച ജനവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകമായ വേഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു കപടവേഷധാരിയുടെ വിളയാട്ടവും വിനാശവും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഹദീസിൽ അതിനെ വഴിപിഴപ്പിന്റെ വിഷദംശനങ്ങളേല്പിക്കുന്ന ഒരു ഇഴജന്തുവായും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! ആ ജനവിഭാഗം പാശ്ചാത്യക്രൈസ്തവത തന്നെയാണെന്ന് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) ഓർമിപ്പിച്ചു. ഓരോ മുസ്‌ലിമും "ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നും ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷതേടുന്നു" എന്ന പ്രാർത്ഥന 'സൂറാ ഫാത്തിഹ'യുടെ ആരംഭത്തിനു മുമ്പായി ഉരുവിടേണ്ടതുണ്ട്. ഈ പ്രാർത്ഥനാവാക്യം ഇവരുടെ കുൽസിതവൃത്തികളിൽനിന്നുള്ള രക്ഷാർഥനകൂടിയാണെന്നും മുസ്‌ലിംകളെ അദ്ദേഹം ഉണർത്തുകയുണ്ടായി.

വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്റത്ത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ്(അ) യഥാർഥ മുസ്‌ലിംകളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം കുറിച്ചു:

"അല്ലയോ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവരെ, അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക, വിശുദ്ധഖുർആനോ സൂറാഫാത്തി

ഹയോ പാരായണം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പായി ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ, ഓരോരുത്തരും സാത്താനിൽനിന്നും സംരക്ഷണം തേടേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. സാത്താൻ ചിലപ്പോൾ തസ്കരനെപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷാവലയത്തിൽ നുഴഞ്ഞുകയറുകയും നിഷ്കളങ്കനായ ആളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന അവന്റെ അഭയഗേഹത്തിൽ അതിക്രമിച്ചു കടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് സൂറാ ഫാത്തിഹയും മനുഷ്യരാശിയുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനവും പാരായണം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ, പാപശാസകനായ സാത്താന്റെ സൂക്ഷ്മമായ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്നു തന്റെ ദാസന്മാരെ സംരക്ഷിച്ചു നിറുത്തുവാനും തന്റെ ആയുധംകൊണ്ട് അവരെ പ്രതിരോധിക്കുവാനും തന്റെ മഴുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിരസ്സുതന്നെ ഭേദിക്കാനും, അങ്ങനെ അശ്രദ്ധരായ തന്റെ ദാസജനങ്ങളെ അവരുടെ അശ്രദ്ധയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനും അല്ലാഹു ഇച്ഛിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ വിധിനാൾവരെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശയ്ത്താനെ അടിച്ചോടിക്കുവാൻ തന്റെ ദാസന്മാർക്ക് ഒരു സൂത്രവാക്യം പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള രഹസ്യമെന്തെന്നാൽ, തുടക്കം മുതൽക്കേ ശയ്ത്താൻ മനുഷ്യന്റെ പ്രഖ്യാപിത ശത്രുവാണെന്നുള്ളതാണ്. നിഗൂഢമായ വഴികളിലൂടെയും പൊടുന്നനെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളിലൂടെയുമാണ് മനുഷ്യന്റെ നാശം അവൻ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കുക എന്നതുതന്നെയാണ് അവന്റെ ഏറ്റവും വലിയ മോഹം. ഈ ലക്ഷ്യപൂർത്തിക്കായി ചാരനെപോലെ അവൻ പതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു കരുണാവാരിധിയായ രക്ഷിതാവിൽനിന്നു മനുഷ്യനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന വല്ല ആഹ്വാനവും വരുമ്പോൾ അവൻ സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കുകയും ദുർമാർഗ്ഗവും ദുരന്തവും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സർവ്വവേലകളും പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" (ഇഅ്ജാസുൽ മസീഹ്, പേ 79,80)

യഥാർഥ ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനങ്ങളെ തടയാനും ദൈവദാസന്മാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കാനുമായി എല്ലാ കാലത്തും സാത്താൻ ശ്രമിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രവാചകന്മാരെ എഴുന്നേൽപിച്ചുകൊണ്ടാണ് ദൈവം അവനെ തളച്ചിട്ടുപോന്നത്. എന്നാൽ അവസാനകാലത്ത് പ്രതീകാത്മകമായ രൂപത്തിൽ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ വേഷമണിഞ്ഞു അവൻ പുറത്തുവരുമെന്നും കളവുകൊണ്ട് ലോകത്ത് വിളയാടുമെന്നും അപ്പോൾ അവന്റെ അന്തകനായി മസീഹിനെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിക്കുമെന്നുമുള്ളതാണ് പ്രവചനം. ഹദ്റത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹ്(അ) തുടർന്നു പറയുകയാണ്.

"പ്രവാചകന്മാരെ എഴുന്നേൽപിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അവനെ നിർവീര്യമാക്കാനുള്ള കരുനീക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഒറ്റയടിക്ക് അവന്റെ അറുതിവരുത്തുകയല്ല ചെയ്തത്, പിന്നെയോ മഹോജ്ജ്വലനും മഹത്വമുടയവനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയാൽ മൃതന്മാർ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന കാലംവരെ അവനു ഇളവു നൽകപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. 'ശപിക്കപ്പെട്ട സാത്താൻ' (ശൈത്താനുർ റജീം) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവന്റെ നാശം പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധവചനം ഓതിത്തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി 'ബിസ്മില്ലാഹിർറഹ്മാനിർറഹീം' (പരമകാരുണികനും കരുണാവാരിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ) എന്ന വാക്യത്തോടൊപ്പം ഉരുവിടുന്ന ആ മന്ത്രതൂര്യം അതാകുന്നു. അതായത് ഏതൊരു അഭിശപ്തനെ കുറിച്ചാണോ മുന്നറിയിപ്പു മുഴക്കപ്പെട്ടത് അവൻ തന്നെയാണ് മസീഹ് വധിക്കാനിരിക്കുന്ന 'കപടവേഷധാരി.' അറബിവ്യാകരണമനുസരിച്ച് 'റജം' എന്നാൽ 'നിഗ്രഹണം' അഥവാ കശാപ്പ് എന്നാണ് അർഥം. അതുകൊണ്ട് 'റജീം' എന്നാൽ 'കപടവേഷധാരി' എന്നാകുന്നു. അവസാനകാലത്ത് അവന്റെ വിനാശം പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതത്രെ- തന്റെ ദാസൻമാരുടെ കാര്യത്തിൽ അതീവശ്രദ്ധാലുവായ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ഒരു വാഗ്ദത്തം! ദൈവിക വചനത്തിൽ ഒരുമാറ്റവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല, അതിനാൽ 'റജീം' എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ആ കപടവേഷധാരി നിർദ്ദിഷ്ടസമയത്തുതന്നെ വധിക്കപ്പെടുമെന്നത് കരുണാവാരിധിയായ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു മുസ്ലിംകൾക്കുള്ള ഒരു സുവാർത്തയാകുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സൃഷ്ടികളുടെ രക്ഷിതാവ് എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത് പ്രകാരം 'റജം' എന്നതുകൊണ്ടുള്ള താത്പര്യം നികൃഷ്ടൻമാരെ എളിമയിലാക്കലും ഇരുളടഞ്ഞ ഗഹ്വരങ്ങളിൽ അടയിരിക്കുന്ന ശത്രുക്കളെ വിഭ്രാന്തരാക്കിതീർക്കലുമാണ്. ശത്രുതയെ വേരോടെ പിഴുതെറിയുന്ന ഒരു പ്രഹരണമാണിത്. എന്നാൽ ഇത് വാളുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നു ഞാൻ അർഥമാക്കുന്നേയില്ല..." (ഇഅ്ജാസൂൽ മസീഹ്, പേജ് 81-83)

ആ കപടവേഷധാരിയുടെ നാശം വാള് കൊണ്ടോ തോക്കുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കുകയില്ലെന്നും ആത്മീയമായിരിക്കുമെന്നുമാണ് ഇവിടെ

മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ഈ നാശം സ്വർഗ്ഗീയമായ ആശയസംഹിതയുടെ സഹായത്താൽ അവന്റെ സ്വാധീനത്തിന്റെയും അധികാരശക്തിയുടേയും തകർച്ചയാണ് കുറിക്കുന്നത്. വാഗ്ദത്ത മസീഹ്(അ) വീണ്ടും പറയുകയാണ്.

"കളവ് നശിക്കുകയും അന്ധകാരത്തിന്റെയും വഴിപിഴപ്പിന്റെയും യാതൊന്നും അവശേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ കാലം ഇതാ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു! ഇസ്‌ലാം ഒഴികെ മറ്റെല്ലാ മതങ്ങളും ശിഥിലമാകുന്ന കാലം! ക്രൂരതയും നന്ദികേടും അന്യായവും കളവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും നീതിയും നൻമയും പ്രകാശവും ഭൂമുഖത്ത് കളിയാടാനിരിക്കുന്ന കാലം!! ഏതൊരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ നാശത്തെപ്പറ്റി ദീർഘദർശനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവോ ആ നാശത്തിനുള്ള കാലവും ഇതുതന്നെയാണ്. നാശം എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ അക്കൂട്ടരുടെ അധികാരശക്തി തകർന്നടിയുകയും അവർ അടിമകളാക്കിവച്ചവരെ മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്....... ഇപ്പോൾ കാലം ഇതാ അതിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. സൗരപഞ്ചാംഗത്തിന്റെയും ചാന്ദ്രപഞ്ചാംഗത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലോകം ഏഴാം സഹസ്രാബ്ദത്തിലേക്ക് കടന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആ ശപിക്കപ്പെട്ട സാത്താൻ പ്രതീകാത്മകമായ രൂപത്തിൽ ഒരു ജനതയുടെ വേഷമാണ് അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വഴിപിഴപ്പിന്റെ അവസാനത്തെ പരിധിയും കടക്കുകയും 'ഫാത്തിഹാ' സൂക്തത്തിലെ അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ജനതയുടെ വേഷത്തിൽതന്നെ! പക്ഷെ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു..." (ഇഅ്ജാസുൽ മസീഹ്).

പാശ്ചാത്യക്രൈസ്തവത അടിമകളാക്കിവെച്ചവർ

ആരാണ് ഈ ജനത അടിമകളാക്കിവെച്ചവർ? ലോകത്തിലെ എല്ലാവിഭാഗം ജനതകളും അതിലുൾപ്പെടുന്നു. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനത്തോടെ നാടുകൾ വെട്ടിപ്പിടിച്ചും നാടുവാഴികളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചും വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങളെ അടിമകളാക്കിവെച്ച പഴയ കൊളോണിയലിസം തിരോധാനം ചെയ്തു. പിന്നീട് രാഷ്ട്രീയാടിമത്തത്തെക്കാളുപരി പടിഞ്ഞാറിന്റെ സാമ്പത്തികാടിമത്തവും സാംസ്കാരികാടിമത്തവുമാണ് നിലവിൽ വന്നത്. അതേസമയം തന്നെ, ഇറാഖിലും അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലും നടന്ന അധിനിവേശങ്ങളോടെ പഴയ കൊളോണിയലിസം അമേരിക്കയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നിർലജ്ജം വീണ്ടും തലപൊക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നാൽ മൂർത്തമായ ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കപ്പുറം, ലൗകീകലാലസരും ദോഷപ്രവണമായ ആത്മാവിന്റെ തടവറയിൽ കഴിയുന്നവരുമായ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളും ഇവരുടെ അടിമകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അവർ പാശ്ചാത്യസംസ്കൃതിയുടെ നല്ലവശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും എല്ലാ ദോഷവശങ്ങളും ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ ബലഹീനത നിമിത്തം യഥാർത്ഥ ദൈവചിന്തയിൽനിന്ന് ഏറെ അകലെ കഴിയുകയും ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കാനുള്ള വഴികൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവരുടെയെല്ലാം ആത്മീയമോചനത്തിനുള്ള സമയം ആസന്നമായെന്നാണ് ഹദ്റത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹ്(അ) ഇവിടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. മുസ്‌ലിംകൾക്കുണ്ടാവുന്ന എല്ലാ ആത്മീയദുരന്തങ്ങളുടെയും ഉറവിടം ഈ കപടവേഷധാരിയാണ്. ഒരുതരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിൽ തങ്ങളുടെ തന്ത്രങ്ങൾവഴി, തങ്ങളുടെ സമ്പത്ത് വഴി, തങ്ങളുടെ സൈനികശക്തി വഴി, തങ്ങളുടെ ടെക്നോളജി വഴി ലോകത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളേയും സംസ്കാരങ്ങളേയും ഇവർ അടിമകളാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അടിമത്തത്തിന്റെ നുകം തകർക്കപ്പെടാനുള്ള സമയം സമാഗതമായിരിക്കുകയാണ്. ഇസ്‌ലാമിനെ അപഹസിക്കാനും ശിഥിലമാക്കാനും ഓരോ കാലത്തും അവൻ കെട്ടിയാടിയ കപടവേഷങ്ങളെല്ലാം വൃഥാവിലാണ്. വിശുദ്ധഖുർആനെയും ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെയും അവൻ പരിഹാസപാത്രമാക്കുകയും തിൻമയുടെ വിജയമാഘോഷിക്കാൻ മുഹമ്മദ് നബി(സ) തിരുമേനിയെ അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) തുടരുന്നു:

"ആ 'കപടവേഷധാരി' സ്വർഗ്ഗീയമായ ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലാതെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതായത് മനുഷ്യരുടെ കഴിവുകൾ കൊണ്ടല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ആനുകൂല്യം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം. അതുകൊണ്ട് യുദ്ധമോ സംഘട്ടനമോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല മറിച്ച് ആ ഏകാധിനാഥന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുന്ന അത്ഭുത പ്രതിഭാസം കൊണ്ടു മാത്രം! ഏകനായ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും സൻമാർഗ്ഗികളും സത്യത്തിന്റെ പോരാളികളും ദൈവത്തെ തിരയുന്നവരുമായ മുസ്‌ലീംകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കാനും, വിശ്വാസത്തിന്റെ സൗധം തച്ചുതകർക്കാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥം പിച്ചിചീന്താനും, ഈ കപടവേഷധാരി ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും തന്റെ തലമുറയെ തയ്യാ

റാക്കിവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവസാനകാലത്ത് അവൻ വധിക്കപ്പെടുമെന്നും തിൻമയ്ക്കും അതിക്രമങ്ങൾക്കും എതിരിൽ നന്മ അതിജയിക്കുമെന്നും, ഭൂമുഖമാകെ മാറിത്തിരിഞ്ഞു ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തിലേക്ക് ചായുമെന്നും, ഭൂമി അതിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ പ്രദീപ്തമാകുമെന്നും, സാത്താന്റെ തമസ്സിൽനിന്നു ഹൃത്തടങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കപ്പെടുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. തീർച്ചയായും ഇതുതന്നെയാണ് കളവിന്റെ നിഗ്രഹണവും കപടവേഷധാരിയുടെ മരണവും ആ ഇഴജന്തുവിന്റെ കശാപ്പുംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

"ആ കപടവേഷധാരി ഒരു വ്യക്തിയാണെന്നും ഒരു പ്രത്യേകസമയത്തേ അവൻ നിഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും അവർ കരുതുന്നുണ്ടോ? എന്നാൽ തീർച്ചയായും അങ്ങനെയല്ല! സത്യത്തിൽ അവൻ എല്ലാ പാപങ്ങളുടെയും ഉറവിടമായ ശപിക്കപ്പെട്ട സാത്താനാകുന്നു. അന്ധകാരത്തിന്റെ നിർമ്മൂലനവും പാപത്തിന്റെ ഉൻമൂലനവും വഴി മാത്രമേ അവൻ സംഹരിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. ഇതാണ് വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനവും ഇതുതന്നെയാണ്. 'ശൈത്താനുർ റജീം' (ശപിക്കപ്പെട്ട സാത്താൻ) എന്ന പദത്തിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് പോലെ അതു പുലരേണ്ടതു തന്നെയായിരുന്നു. അതിനാൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ആ പ്രവചനം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സത്യത്തോടും നീതിയോടും കൂടി ഇതാ പുലർന്നിരിക്കുന്നു. ഒട്ടേറെ അത്യാഹിതങ്ങൾക്കും പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും ശേഷം, അല്ലാഹു ഇസ്‌ലാമിനെ കാരുണ്യത്തോടെ വീക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല, നുഴഞ്ഞുകയറി ദുർബോധനം ചെയ്യുന്ന ആ ദുശ്ശാസനനെ നിഗ്രഹിക്കുവാനും, ഈ പോരാട്ടം എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കുവാനുമായി തന്റെ മസീഹിനെ അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു... " (ഇഅ്ജാസുൽ മസീഹ്, പേ: 82-87)

ആ മെഴുകുപ്രതിമയുടെ തകർച്ച വാഗ്ദത്ത മസീഹിലൂടെ:-

ആ കപടവേഷധാരി ഇന്നു മീഡിയകൾമാത്രമല്ല, ഓരോ ആധുനിക സങ്കേതങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിനെതിരായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു. ശീതസമരകാലത്ത് കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരെ ഉപയോഗിച്ച അമ്പുകൾ ഇപ്പോൾ മുസ്‌ലീംകൾക്കും അവരുടെ മതവിശ്വാസത്തിനുമെതിരായി പുറത്തെടുക്കുകയാണ്. ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള ഓരോ ആധുനിക ഉപാധിയും അതിനായി പാകപ്പെടുത്തുന്നു. മനുഷ്യരെ ദൈവാഭിമുഖരാക്കുന്ന എല്ലാ അവസ്ഥകളെയും നശിപ്പിക്കാനുതകുന്ന സാത്താനികാവിഷ്കാരങ്ങൾ! മതവിരോധികളുടെ വേഷത്തിൽ, നിർമ്മതവാദികളുടെ മൂടുപടമണിഞ്ഞ് ആക്രമണം ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിരിമാറിലേക്കുതന്നെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു! സിനിമകളിലൂടെ, വാർത്താപ്രക്ഷേപണങ്ങളിലൂടെ മുസ്‌ലിം വിരുദ്ധ സ്റ്റീരിയോ ടൈപ്പുകൾ പ്രചണ്ഡമായി അഴിച്ചുവിടുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പുതന്നെ ക്രിസ്തീയ മതമൗലികവാദികൾ തുടങ്ങിവെച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഇത്തരം ആലക്തിക പതിപ്പുകൾ (Electronic Version), 'ഐന്ദ്രജാലികമായ അന്ധകാരങ്ങൾ' എന്നു വാഗ്ദത്ത മസീഹ്(അ) വിശേഷിപ്പിച്ച ക്രൈസ്തവ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളുടെ ആവർത്തനമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് വാഗ്ദത്ത മസീഹ്(അ) ഇപ്രകാരം ഉണർത്തിയത്.

"അല്ലയോ മുസ്‌ലിംകളെ ഈ വിനീതന്റെ പ്രാദുർഭാവം ഐന്ദ്രജാലികമായ അന്ധകാരങ്ങളെ നീക്കുന്നതിന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നുള്ള ദിവ്യാത്ഭുതമാകുന്നു. ഇന്ദ്രജാലത്തിനെതിരെ ദൈവികമായ ദിവ്യാത്ഭുതവും ലോകത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നില്ലേ?'' - (ഫത്ഹെ ഇസ്‌ലാം, പേ. 15).

തന്റെ ആവിർഭാവം ഇത്തരത്തിലുള്ള സാംസ്കാരികമായ എല്ലാ വിപത്തുകളെയും നേരിടാനും അതിന്റെ ആസൂത്രണങ്ങളെ തകർത്ത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആത്മീയശക്തി ഒരിക്കൽ കൂടി ഭൂമുഖത്ത് സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിക്കാനുമാണെന്നും വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹദ്റത്ത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ്(അ) പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ സമരത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു ഒരു സത്യദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെടാതെ ഒരിക്കലും വിജയിക്കാനാവില്ലെന്നും മുസ്‌ലിംകളെ അദ്ദേഹം ഓർമിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. കാരണം ഈ ഇന്ദ്രജാലത്തെ ഒരുതരത്തിലുള്ള ഭൗതികശക്തി കൊണ്ടും നേരിടാൻ സാധ്യമല്ല. വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഇങ്ങനെ തുടർന്നു:

"ഈ ക്രിസ്തീയ ജനതയുടെയും ത്രിയേകത്വത്തിന്റെ അനുയായികളുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഗൂഢവും തന്ത്രപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കെ, ഈ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾക്കെതിരിൽ അല്ലാഹു ദിവ്യാത്ഭുതപരമായ 'ഖുദ്റത്ത്' ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശക്തിമത്തായ അവന്റെ സഹായഹസ്തം നീട്ടുകയും ആ ദിവ്യാത്ഭുതം മുഖേന അവരുടെ കുതന്ത്രത്തെ തരിപ്പണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഈ യൂറോപ്യൻ ഇന്ദ്രജാല

പേജ് 39-ൽ

ലേഖനം

മൗലാനാ അബുൽ അത്താ ജലന്ധരി എച്ച്.എ.
വിവ: കെ.വി. ഹസ്സൻകോയ

കുരിശുമരണം: ബൈബിളിൽനിന്ന് പത്തു ന്യായവാദങ്ങൾ

യേശുവിന്റെ ജനനം

വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ, ജൂതന്മാർക്കിടയിൽ ഭൂജാതനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനമരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജൂതമതം, ക്രിസ്തുമതം, ഇസ്‌ലാംമതം എന്നീ മൂന്ന് മഹാമതങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളാണ് വെച്ചുപുലർത്തുന്നത്. യേശു ജനിച്ചത് അവിഹിതബന്ധത്തിലൂടെയാണെന്ന് ജൂതന്മാർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ മാതാവായ മർയമിനെക്കുറിച്ച് ഗുരുതരമായ അപവാദം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ കുറ്റവാളികളായിരിക്കുന്നു. യേശു 'ജാരസന്താന'മാകയാൽ, നഊദുബില്ലാഹ് അദ്ദേഹം ദൈവസഭയിൽ ചേരാൻ അനുയോജ്യനല്ലെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മറിച്ച്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് ഭൂമിയിലെ പിതാവിന്റെ സഹായമില്ലാതെയാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതെന്നുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തെ സംബന്ധിച്ച വിശ്വാസത്തിൽ ജൂതരും ക്രൈസ്തവരും തമ്മിൽ ധ്രുവങ്ങളുടെ അന്തരമുണ്ടെന്നാണ് ഇതു കാണിക്കുന്നത്. പിതൃരഹിതനായാണ് യേശു ജനിച്ചതെങ്കിലും അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനല്ല എന്നാണ് മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. പിതൃരഹിത ജനനം ഒരു വിചിത്ര സംഭവമായിരിക്കാം. എന്നാൽ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമല്ല. നിഷ്ക്കളങ്കരായ കന്യകമാർ ശിശുക്കൾക്ക് ജന്മം കൊടുത്ത സംഭവങ്ങൾ വൈദ്യശാസ്ത്ര ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പിതാവായ ആദംപോലും മാതൃപിതൃരഹിതനായാണ് ജന്മം കൊണ്ടതെന്ന് ഈ മൂന്നു മഹാമതങ്ങളും ഏകകണ്ഠമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. യേശു ദൈവത്തിന്റെ സത്യവാനായ ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്ന് മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പിതൃരഹിതമായ ജനനത്തിന് ദൈവപുത്രത്വമോ ദൈവത്വമോ ആയി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധനായ മനുഷ്യൻ മാത്രമായിരുന്നു. യേശു തന്നെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യപുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞതായി പുതിയ നിയമത്തിൽ ഉണ്ട്.

യേശുവിന്റെ മരണം

യേശുവിന്റെ മരണം ജനനംപോലെതന്നെ ജൂതർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും മുസ്‌ലിംകൾക്കുമിടയിൽ വിവാദവിഷയമാണ്. യേശു ഒരു വ്യാജപ്രവാചകനായതിനാലാണ് കുരിശിൽ മരിച്ചത് എന്നാണ് ജൂതന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർ ബൈബിൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അതായത്, "മരണശിക്ഷയ്ക്ക് കാരണമാകുന്ന പാപം ചെയ്തവന്, മരണ ശിക്ഷ വേണം. നീ അവനെ മരത്തിൽ തൂക്കുക, അവൻ ദൈവശപ്തനാണ്." (ആവർത്തനം, 21:22,23).

അവരുടെ വിശ്വാസമനുസരിച്ച്, യേശു ഒരു വ്യാജപ്രവാചകനായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്, ദൈവത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ട് കുരിശിൽ മരിച്ചത്.

യേശു കുരിശിലേറ്റപ്പെടുകയും ശാപമരണം വരിക്കുകയും ചെയ്തെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും വിശ്വസിക്കുന്നു. പൗലോസ് പറയുന്നു: "മരത്തിൽ തൂങ്ങുന്നവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശാപത്തിൽനിന്നും നമ്മെ വിലക്കു വാങ്ങി. (ഗലാത്യർ, 3:13). യേശു കുരിശിൽ മരിച്ചില്ല എന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ കൊടിയ ദുരന്തങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചതുപോലെ ക്രിസ്തുവിനേയും കുരിശുമരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു. യോനാ പ്രവാചകൻ തിമിംഗലത്തിന്റെ വയറ്റിൽനിന്ന് ജീവനോടെ പുറത്തുവന്നില്ലേ?

യേശു കുരിശിൽ മോഹാലസ്യപ്പെട്ട് കിടക്കുകയും കുരിശിൽനിന്ന് ഇറക്കിയശേഷം സുഖം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. പിന്നീടദ്ദേഹം 120-ാം വയസ്സിൽ പ്രകൃതിസാധാരണമായ രീതിയിൽ ചരമം പ്രാപിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

യേശു വ്യാജപ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജൂതർ, പ്രത്യേകിച്ച് അക്കാലത്തെ പരീശന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്നെതിരെ ഗുരുതരമായ രാഷ്ട്രീയകുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തിയിരുന്നു. യേശു റോമൻ ചക്രവർത്തിയോട് കൂറില്ലാത്തയാളാണെന്നും യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവാണെന്നും

അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ആരോപണം നടത്തി. യേശു കുറ്റവാളിയാണെന്ന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ കോലാഹലം കണ്ട ഗവർണ്ണർ പിലാത്തോസ് യേശുവിനെ കുരിശിലേറ്റാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു. എന്നാൽ, ഏറിവന്നാൽ മൂന്നോ നാലോ മണിക്കൂറുകൾ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം കുരിശിൽ കിടന്നത്. അബോധാവസ്ഥയിൽ കുരിശിൽ നിന്ന് താഴെയിറക്കിയ അദ്ദേഹത്തെ തൊട്ടടുത്തുള്ള തോട്ടത്തിലെ കല്ലറയിൽ വെക്കുകയാണുണ്ടായത്.

അക്കാലത്ത്, കുരിശിലേറ്റപ്പെട്ട കുറ്റവാളികൾ മരിക്കാൻ നിരവധി ദിവസങ്ങൾ കഴിയുമായിരുന്നു. അവർ ദിവസങ്ങളോളം വിശപ്പും ദാഹവും സഹിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. മിക്കപ്പോഴും അവരുടെ കാലുകൾ ഒടിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. ദിവസങ്ങളോളം കഴിഞ്ഞായിരിക്കും അവർ മരിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നിരിക്കലും, യേശുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇതായിരുന്നില്ല സ്ഥിതി. വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കുശേഷമാണ് അദ്ദേഹം കുരിശിലേറ്റപ്പെട്ടത്. പിറ്റേന്ന് സാബത്ത് ദിനമായിരുന്നു. ഒരു കുറ്റവാളിയും ആ പുണ്യദിനത്തിൽ കുരിശിൽ കിടക്കരുത് എന്നുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ യേശുവിനെ മൂന്നോ നാലോ മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം കുരിശിൽനിന്നിറക്കി. മുറിവുകളിൽ നിന്നും രക്തം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹം ബോധരഹിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയെന്നായിരുന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ശിഷ്യനായ അറിമത്യയിലെ ജോസഫ് യേശുവിന്റെ ശരീരം തൊട്ടടുത്തുള്ള ഒരു കല്ലറയിൽവെച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോഴും ജീവനുണ്ടായിരുന്ന യേശു മൂന്നാം ദിവസം വേഷപ്രച്ഛന്നനായി കല്ലറയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട് ഗലീലിയയിൽവെച്ച് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ കാണുകയും അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ശിഷ്യന്മാർ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ ലേപനം പുരട്ടിയതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങിയിരുന്നു.

ഇതാണ് കുരിശു സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കഥ. യേശുവിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഭാഷ്യം കൃത്യതയില്ലാത്തതും ചരിത്രപരമായ തെളിവുകൾക്കെതിരെ ബുദ്ധിക്ക് നിരക്കാത്തതുമാണ്. യേശുക്രിസ്തു കുരിശിൽ വെച്ചു മരിക്കുകയും മൂന്നാംദിവസം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർന്നുപോയി എന്നുമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. എന്തൊരു വിരോധാഭാസം! എന്തൊരു കെട്ടുകഥ! ആധുനിക ക്രിസ്തുമതം നിലകൊള്ളുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശുമരണത്തിലാണ്. യേശു കുരിശിൽവെച്ച് മരിച്ചില്ലെന്നും മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റില്ലെന്നും തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ ക്രിസ്തുമതമാകുന്ന സൗധം തകർന്നു നിലംപൊത്തുന്നതാണ്. ആധുനിക ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ പൗലോസ്തന്നെ പറയുന്നു:

“ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥം; നിങ്ങുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം.” (കൊരിന്ത്യർ, 15:14).

വിശ്രുത അമേരിക്കൻ മിഷ്യനറിയായിരുന്ന പരേതനായ ഡോ. സ്വീമർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: “ക്രിസ്തു കുരിശിൽ മരിച്ചുവെന്നുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം തെറ്റാണെങ്കിൽ മുഴുവൻ ക്രിസ്തുമതം തന്നെയും ഒരു പ്രഹസനമായിരിക്കും.”

യോനയുടെ അടയാളം

യേശു കുരിശിൽ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണിക്കാൻ ബൈബിളിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള നമ്മുടെ ന്യായവാദങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുപോവാം. പുതിയ നിയമത്തിൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “പുരുഷാരം തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയത്: ഈ തലമുറ ദോഷമുള്ള തലമുറയാകുന്നു; അതു അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ അതിന്നു ഒരു അടയാളവും കൊടുക്കയില്ല. യോനാ നിനെവേക്കാർക്കു അടയാളം ആയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഈ തലമുറക്കും ആകും.” (ലൂക്കോസ്, 11:29,30).

‘‘അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞത് ദോഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു. യോനാ പ്രവാചകന്റെ അടയാളമല്ലാതെ അതിന്നു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല. യോനാ കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ മൂന്നുരാവും മൂന്നുപകലും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും.” (മത്തായി, 12:39,40).

യേശുക്രിസ്തു തന്റെ വിധിയെ യോനാപ്രവാചകന്റേതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. യോനാ നിനെവേക്കാർക്ക് നല്കിയ അടയാളം എന്തായിരുന്നു? ബൈബിൾ പറയുന്നു:

“യോനാവെ വിഴുങ്ങുവാൻ യഹോവാ ഒരു വലിയ മീനിനെ കല്പിച്ചാക്കി, പിന്നെ യോനാ മീനിന്റെ വയറ്റിൽ മൂന്നു രാപ്പകലായി നിന്നു.

യോനാ മീനിൻ കുടലിൽനിന്ന് തൻദൈവമാകുന്ന യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു പറഞ്ഞു: എന്റെ ഞെരുക്കത്തിൽനിന്ന് യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഉത്തരം അരുളി, ഞാൻ പാതാള വയറ്റിൽനിന്ന് കൂക്കിയ ഒച്ചയെ നീ കേട്ടു. (യോന, 2:1,2,3). ബൈബിളിലെ ഈ വാക്യമനുസരിച്ച് യോനായെ ഒരു വലിയ മത്സ്യം വിഴുങ്ങി. അവിടെ അദ്ദേഹം മൂന്നു പകലും മൂന്നു രാവും ഇരുന്നു. പിന്നെ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽനിന്ന് ജീവനോടെ പുറത്തുവന്നു. നിനെവേക്കാർക്ക് നല്കിയ അടയാളം ഇതായിരുന്നു. മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിലായിരിക്കെ യോനാ മോചനത്തിനായി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു. യോനാ ജീവനോടെ പുറത്തേക്കുവന്നു. ദോഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തന്റെ തലമുറക്ക് യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ നല്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് യേശു പറയുന്നു. അപ്പോൾ യോനായുടേയും യേശുവിന്റേയും രണ്ടടയാളങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്യമെന്താണ്? മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിലേക്കും ഭൂമിയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കും ജീവനോടെ പോകുകയും ജീവനോടെ പുറത്തുവരികയും അല്ലാതെ അത് മറ്റൊന്നല്ല. യോനായും യേശുവും തങ്ങളുടെ ദുരിതങ്ങൾ കാരണം വിലപിക്കുകയും മോചനത്തിനായി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുപേരുടേയും പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവം കേട്ടു. യേശു ഭൂമിയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് (കല്ലറയിലേക്ക്) ജീവനോടെ പ്രവേശിക്കുകയും അതിൽനിന്നും ജീവനോടെ പുറത്തുവരികയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ രണ്ട് അടയാളങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്യത എവിടെ? യേശു തന്റെ കാലത്തെ തലമുറക്ക് ഒരടയാളം മാത്രം കാണിക്കാമെന്നാണ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. ആ ഒരടയാളം പോലും സത്യമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ താൻ പ്രവാചകനാണെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം തെളിയിക്കാൻ മറ്റെന്തെങ്കിലും കൂടിയുണ്ടോ? യോനാ പ്രവാചകന്റെ അടയാളത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ പരാമർശം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കുരിശിൽ മരിക്കില്ലെന്നാണ്. അതിനാൽ, കുരിശിൽ വെച്ചു മോഹാലസ്യമുണ്ടായി എന്ന സിദ്ധാന്തം വെറുമൊരു സങ്കല്പത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതല്ല എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ന്യായമുണ്ട്.

പിലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യകണ്ട സ്വപ്നം

അവൻ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഭാര്യ ആളയച്ചു. ആ നീതിമാന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടരുത്; അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്ന് സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ കഷ്ടം സഹിച്ചു എന്നു പറയിച്ചു" (മത്തായി, 27:19).

പിലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യകണ്ട സ്വപ്നം യഥാർത്ഥവും സന്ദർഭോചിതവുമായിരുന്നു. കുരിശിൽ വെച്ചുള്ള ശപ്തമായ മരണത്തിൽനിന്ന് യേശു രക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്നായിരുന്നു അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത്. ദൈവം തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ മുഖേന രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. ഫറോവയുടെ രണ്ടു സ്വപ്നങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചതു മുഖേനയായിരുന്നു ജോസഫ് ജയിൽ വിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. യേശുവിനെ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് സംരക്ഷിക്കാൻ ദൈവം ഇച്ഛിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് റോമാഗവർണ്ണറുടെ ഭാര്യ സ്വപ്നം കണ്ടത്. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധിന്യായത്തെ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്തു.

റോമാ ഗവർണ്ണറുടെ സഹതാപപൂർണ്ണമായ മനോഭാവം:

ജൂതന്മാർ യേശുവിനെതിരിലുള്ള കേസ് പലസ്തീനിലെ റോമാഗവർണ്ണരായ പോണ്ട്യസ് പിലാത്തോസിന്റെ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം കേസിനെ സംബന്ധിച്ച് ജുഡീഷ്യൽ അന്വേഷണം നടത്തുകയും യേശു കുറ്റക്കാരനല്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു:

"ഈ മനുഷ്യൻ ജനത്തെ മത്സരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെയടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ ചുമത്തിയ കുറ്റം ഒന്നും ഇവനിൽ കണ്ടില്ല" (ലൂക്കോസ്, 23:14).

"പിന്നേയും യഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തുചെന്നു അവനോടു ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ, പെസഹയിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുത്തനെ വിട്ടുതരിക പതിവുണ്ടല്ലോ; യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ വിട്ടുതരുന്നത് സമ്മതമോ എന്ന് ചോദിച്ചതിനു അവർ പിന്നേയും ഇവനെ വേണ്ടാ, ബറബ്ബാസിനെ മതി എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ബറബ്ബാസോ കവർച്ചക്കാരനായിരുന്നു" (യോഹന്നാൻ, 18:38-40).

"ഇതു നിമിത്തം പിലാത്തോസ് അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. യഹൂദന്മാരോ നീ ഇവനെ വിട്ടയച്ചാൽ കൈസറുടെ സ്നേഹിതൻ അല്ല; തന്നെത്താൻ രാജാവാകുന്നവൻ എല്ലാം കൈസറോടു മത്സരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നാർത്തു പറഞ്ഞു" (യോ

ഹന്നാൻ, 19:12).

യഹൂദികൾ യേശുവിന്റെ പേരിൽ ചുമത്തിയിരുന്ന കുറ്റങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാത്ത നിരപരാധിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നാണ് പിലാത്തോസ് കരുതിയിരുന്നത് എന്ന് മേൽ ഉദ്ധരണികളിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. യേശുവിനെ മോചിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം പരമാവധി പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, റോമിലുള്ള സീസർക്ക് ഇക്കാര്യം അറിയിക്കുമെന്ന് ജൂതർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവർക്ക് വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു; യേശുവിനെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. പക്ഷേ, യേശുവിനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള നടപടികൾ രഹസ്യമായി കൈക്കൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഭാര്യയുടെ സ്വപ്നം ഉണ്ടായിരുന്നു. അസൂയ നിമിത്തം മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ തനിക്കെതിരെ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നല്ലപോലെ അറിയാമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിക്കാനുള്ള പോണ്ട്യസ് പിലാത്തോസിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ

ഗവർണ്ണർ പിലാത്തോസിന് യേശുവിന്റെ നിരപരാധിത്വം നല്ലപോലെ ബോധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ, യേശുവിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് മുൻനിരയിൽ വരാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, പദ്ധതിയുടെ മുഖ്യസൂത്രധാരകനും നാടകത്തിലെ മുഖ്യകഥാപാത്രവും അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു. മറ്റൊരു കഥാപാത്രം യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനും നഗരസഭാംഗവുമായ അരിമത്യയിലെ ജോസഫായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആദ്യമേതന്നെ തൊട്ടടുത്ത തോട്ടത്തിൽ പാറയിൽ ഒരു കല്ലറ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഈ നാടകത്തിലെ മറ്റൊരു അഭിനേതാവ് ഒരു ജൂതപണ്ഡിതനായ നിക്കോഡമസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹവും മുഴുകാര്യത്തിലും ഒരു കക്ഷിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് യോഹന്നാനിൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു. "ആദ്യം രാത്രിയിൽ അവന്റെയടുക്കൽ വന്ന നിക്കോഡമസും ഏകദേശം നൂറു റാത്തൽ മൂറും അകിലും കൊണ്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടുകൊണ്ടുവന്നു." (യോഹന്നാൻ, 19:39).

യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കാനുള്ള സമയമായി. വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ച എന്നത് പിലാത്തോസ് വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം നിശ്ചയിച്ചതായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ സൂര്യാസ്തമയത്തിനുശേഷം യേശുവിന് കുരിശിൽ കിടക്കേണ്ടിവരില്ല എന്നദ്ദേഹം കണ്ടു. പിറ്റേദിവസം യഹൂദർക്ക് പുണ്യദിനമായ സാബത്ത് ആയിരുന്നു. പദ്ധതി നടപ്പാക്കാൻ പിലാത്തോസിന് തന്റെ വിശ്വസ്ത സ്നേഹിതന്മാരായ ജോസഫിനേയും നിക്കോഡമസിനേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. യേശുവിന്റെ ബോധം വീണ്ടെടുക്കാനാവശ്യമായ എല്ലാ നടപടികളും കൈക്കൊണ്ടു. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ, നിക്കോഡമസ് മൂറിന്റേയും അകിലിന്റേയും മിശ്രിതം കൊണ്ടുവന്നതെന്തിനാണ്? റോമിലെ രാജകീയ സർക്കാരിനേയും ജൂതരേയും ശാന്തരാക്കാൻ ഔദ്യോഗിക രേഖകളിൽ യേശു മരണപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ 'മൃതശരീരം' കൈമാറണമെന്ന് അരിമത്യയിലെ ഗവർണ്ണറോട് ധൈര്യസമേതം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഗവർണ്ണർ സമ്മതിക്കുകയാണുണ്ടായത്. മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ പദ്ധതിയല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ 'മൃതശരീരം' പുറത്തുനിന്നുള്ള ഒരാൾക്ക് കൈമാറാൻ എങ്ങനെയാണ് ഗവർണ്ണർ സമ്മതമരുളിയത്. യേശുക്രിസ്തു താൻ തന്നെയും ഈ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതുവഴി തന്റെ പ്രവചനം പൂർത്തിയായേക്കാമല്ലോ. അതായത് യോനാ, പ്രവാചകന്റെ അടയാളമല്ലാതെ അതിനു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല. യോന, കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മൂന്ന് പകലും മൂന്ന് രാവും ഇരുന്നപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ മൂന്നുപകലും മൂന്നു രാവും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും എന്നത് തലേന്ന് രാത്രി യേശുവുമായുള്ള നിക്കോഡമിന്റെ കൂടിക്കാഴ്ച മുഴുവൻ കഥയും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു.

ക്രൂശീകരണത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം

ക്രൂശീകരണം കൊണ്ടുമരണപ്പെടാൻ മാത്രം ദീർഘസമയം യേശു കൂരിശിൽ കിടന്നിരുന്നില്ല. ക്രൂശീകരണം കാരണം കൈകാലുകളിൽ നിന്നുള്ള രക്തനഷ്ടംകൊണ്ടു, ക്ഷീണവും വേദനയും വിശപ്പും ദാഹവുംകൊണ്ട് ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റവാളികൾ വളരെ സാവധാനം നിരവധി ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് മരിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയത് ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂറിനും ഇരുപത്തിയെട്ടുമണിക്കൂറിനുമിടയിലാണ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ആൾ മരിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ദിവസങ്ങൾ തന്നെ കഴിഞ്ഞായിരിക്കും മരണം സംഭവിക്കുക. അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ കുറ്റവാളികളുടെ കാലുകൾ ഒടിക്കുന്നു. അതുവഴി ആന്തരികരക്തസ്രാവം കാരണം മരണത്തിന് ആക്കം കൂടുന്നു.

യേശുവിന്റെ ക്രൂശീകരണത്തെ കുറിച്ചുള്ള

ഗവേഷണം മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത് യേശു കുരിശിൽ കിടന്നത് ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നാണ്. യേശുകുരിശിൽകിടന്ന സമയം മൂന്നോനാലോ മണിക്കൂർ കവിയുമായിരുന്നില്ല. ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് മികവുറ്റ ആരോഗ്യവും യൗവ്വനത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയുമുള്ള യേശു (33 വയസ്സ്) കുരിശിൽ മരിക്കുമായിരുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ അതേദിവസം കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ട രണ്ട് കവർച്ചക്കാരുടെ കാലുകൾ ഒടിച്ചതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾ ഒടിച്ചിരുന്നില്ല.

റോമൻ കലണ്ടറനുസരിച്ച് ദിവസമാരംഭിക്കുന്നത് സൂര്യോദയത്തോടെയും അവസാനിക്കുന്നത് സൂര്യാസ്തമനത്തോടെയുമാണെന്നിവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താവുകയില്ലല്ലോ. ഈ സമ്പ്രദായം തന്നെയാണ് അറബ് രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നത്. യോഹന്നാൻ 19:14-ാം വാക്യമനുസരിച്ച് യേശുവിന്റെ ക്രൂശീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് പിലാത്തോസ് ജൂതന്മാരോട് അവസാനമായി സംസാരിച്ചതും അദ്ദേഹത്തെ അവർക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തതും വെള്ളിയാഴ്ച ആറാം മണിക്കൂറിലായിരുന്നു.

“ആറാം മണിനേരമായപ്പോൾ ഒമ്പതാം മണിനേരത്തോളം ദേശത്തെല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി. ഒമ്പതാംമണി നേരത്ത് യേശു എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു എന്ത് എന്നർത്ഥമുള്ള എലോനീ എലോനീ ലമ്മ ശബ്ബക്താനീ എന്ന് അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു” (മാർക്കോസ്, 15:33,34).

ദിവസത്തിന്റെ ഒമ്പതാം മണിക്കൂർവരെ യേശു ബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്നെന്നും അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം അബോധാവസ്ഥയിലായി എന്നുമാണ് വ്യക്തമായും ഇത് കാണിക്കുന്നത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് പുതിയ നിയമത്തിന്റെ എഴുത്തുകാർ ‘ജീവൻ വെടിഞ്ഞു’ എന്നു പറയുന്നത്. എഴുത്തുകാരിൽ ആരുംതന്നെ ഒരു ദൃക്സാക്ഷിയായി അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നില്ല. അബോധാവസ്ഥ മരണമെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെട്ടു. കുരിശിലുള്ള മരണമെന്നാൽ ശപിക്കപ്പെട്ട മരണവും. ബൈബിളിൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു.

“ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സത്യപ്രവാചകനെ ദൈവത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവനെന്നു വിളിക്കുന്നു. എന്തൊരു മൂഢമായ ധൈര്യമാണിത്” (21:23).

രക്തവും വെള്ളവും

ആകയാൽ പടയാളികൾ വന്നു ഒന്നാമത്തവന്റേയും അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റവന്റേയും കാലുകൾ ഒടിച്ചു. അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽവന്നു, അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു കാൺകയാൽ അവന്റെ കാൽ ഒടിച്ചില്ല. എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുത്തൻ കുന്തംകൊണ്ടു അവന്റെ വിലാപുറത്തു കുത്തി; ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു” (യോഹന്നാൻ, 19:32,33,34).

പടയാളികൾ യേശുവിന്റെ കാലുകൾ ഒടിച്ചില്ല, എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയെന്ന് അവർ കരുതി. യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം അബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ജൂതന്മാരുടെ കോപം തണുപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. “എന്നാൽ പടയാളികളിൽ ഒരുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലാപുറത്തു കുത്തിയപ്പോൾ രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു.” ഇത് ജീവന്റെ വ്യക്തമായ ലക്ഷണമാണ്. എന്തെന്നാൽ മരിച്ച ഒരാളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നും രക്തവും വെള്ളവും വരില്ല. കാരണം ഹൃദയത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടാണ് രക്തം പുറത്തുവരുന്നത്. ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിൽനിന്നും യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാം.

ദൃക്സാക്ഷികൾ ഇല്ല

സുവിശേഷത്തിന്റെ മൂന്ന് എഴുത്തുകാർ ആറു മണിമുതൽ ഒമ്പതു മണിവരെ ആ ദേശം ഇരുൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഭൂകമ്പമുണ്ടായതായും പാറകൾ കഷണം കഷണമായതിനാലും ദേവാലയത്തിലെ തിരശ്ശീല രണ്ടായി പിളർന്നതായും വിവരിക്കുന്നു. കഠിനമായ ചുഴലിക്കാറ്റും ഭൂകമ്പവുമുണ്ടാവുമ്പോൾ ഭയങ്കരമായ കാഴ്ചകൾ കാണാൻ നില്ക്കാതെ ജനം വീടുകളിലേക്ക് പോകാൻ വെമ്പുന്നതായാണ് പൊതുവിലുള്ള അനുഭവം. ഒരു നിമിഷം നമുക്ക് സങ്കല്പിക്കാം, ആരാണ് യേശു കുരിശിൽ മരിച്ചുവെന്നതിന് ദൃക്സാക്ഷി നില്ക്കാൻ അവശേഷിക്കുന്നത്? ഇനി, ജൂതന്മാർ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽതന്നെ ചുഴലിക്കാറ്റ് കണ്ട് അവർ ഓടിപ്പോവുകയും ഭൂമികുലുക്കം കണ്ട് ഭയന്നിട്ടുണ്ടാവുകയും ചെയ്തിരിക്കണം. ശിഷ്യന്മാർ ആദ്യമേതന്നെ ക്രൂശീകരണരംഗത്തുനിന്നും പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

“നിങ്ങൾ പറയുന്ന മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്ന് പത്രോസ് പ്രാകുവാനും ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി” (മാർക്കോസ്, 14:71).

"ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ട് ഓടി പ്പോയി" (മാർക്കോസ്, 14:50).

ചുരുക്കത്തിൽ യേശു പ്രാണൻവിടുന്നത് താൻ കണ്ടു എന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറയാൻ സാധിക്കുന്ന ആരും തന്നെ ക്രൂശീകരണ രംഗത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം വെറും ഊഹവും ഭാവനാസൃഷ്ടിയുമായിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ ദൗത്യം ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകൾക്ക്

1. "കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത്" (ലൂക്കോസ്, 19:10)

2. "ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വേറെ ആടുകൾ എനിക്കുണ്ട്. അവയേയും ഞാൻ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു; അവ എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കും; ഒരാട്ടിൻകൂട്ടവും ഒരിടയനും ആകും" (യോഹന്നാൻ, 10:16).

3. അവൻ അവരോടും ഞാൻ മറ്റുള്ള പട്ടണങ്ങളിലും ദൈവരാജ്യം സുവിശേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു; ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്" (ലൂക്കോസ്, 4:43).

4. അതിന്ന് അവൻ: യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു" (മത്തായി, 15:24).

ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിലും പ്രബോധനം ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ ദൗത്യം എന്ന് മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദ്ധരണികളിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. യേശുവിന്റെ ആഗമനകാലത്ത് ആ ഗോത്രങ്ങളെല്ലാം ഫലസ്തീൻ മുതൽ ഇന്ത്യവരെയുള്ള കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിതറിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇസ്രായീലിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽ വെറും രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് അന്ന് ഫലസ്തീനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ബാക്കി പത്തു ഗോത്രങ്ങൾ ഫലസ്തീൻ മുതൽ ഇന്ത്യവരെയുള്ള ദേശങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇസ്രായീലിലെ കാണാതെ പോയ പത്തു ഗോത്രങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു പ്രബോധനം നടത്തിയിരുന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ യേശു തന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ വിജയശ്രീലാളിതനായി എന്ന് പറയാൻ സാധ്യമല്ല. മുപ്പത്തിമൂന്നാം വയസ്സിൽതന്നെ യേശു കുരിശിൽ വെച്ചു മരിച്ചുപോയിരുന്നെങ്കിൽ അതദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യത്തിന് കനത്ത പ്രഹരമാകുമായിരുന്നു. കുരിശിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം കാണാതെ പോയ ആടുകളെത്തേടി യേശു കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ദേശാടനം ചെയ്തുവെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഇതിന് ചരിത്രപരമായ ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. കൂടാതെ പുരാവസ്തു ഗവേഷണങ്ങളിലെ കണ്ടെത്തലുകൾ ഇതിനെ പിൻതുണക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട ആടുകളെ യേശു പേർഷ്യ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, കശ്മീർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുകയും അവർക്ക് പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. താരതമ്യേന ഫലസ്തീനിലേതിനേക്കാൾ അധികം വിജയകരമായിരുന്നു അവിടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യം. അദ്ദേഹം പ്രകൃതിസാധാരണമായ രീതിയിൽ ചരമമടയുകയും കശ്മീരിലെ ശ്രീനഗറിൽ കബറടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ശത്രുക്കൾക്കുമേൽ യേശുവിന്റെ വിജയം

തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് യേശു പറയുന്നു:

"നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർ താന്താന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്ക് ചിതറിപ്പോകയും എന്നെ ഏകനായി വിടുകയും ചെയ്യുന്ന നാഴിക വരുന്നു; വന്നുമിരിക്കുന്നു; പിതാവ് എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഏകനല്ല താനും. നിങ്ങൾക്ക് എന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് ഇത് നിങ്ങളോട് സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് കഷ്ടം ഉണ്ട്; എങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ, 16:32,33).

ഇപ്പോൾ യേശുവിന്റെ വിജയം എന്താണ്? കുരിശിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണമോ? അല്ല കുരിശിൽ നിന്നുള്ള മോചനമോ? അദ്ദേഹം കുരിശിൽ വെച്ചു മരിച്ചെങ്കിൽ ജൂതന്മാരായിരുന്നു വിജയിച്ചത്. എന്തെന്നാൽ സ്വയം മസീഹ് എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വ്യാജനായിരുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കലായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അവർക്കനുകൂലമായി ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനയുണ്ട്.

"കുരിശിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നവൻ ശപ്തൻ" (ആവർത്തനം, 21:23).

എന്നാൽ ജീവനോടെ അബോധാവസ്ഥയിൽ കുരിശിൽ നിന്നിറക്കപ്പെട്ടുവെന്നും ഭൂമിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ജീവനോടെ പ്രവേശിച്ചുവെന്നും അതിൽ നിന്നും ജീവനോടെ പുറത്തുവന്നുവെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ വിജയിച്ചുവെന്നും അവരുടെ ഗൂഢാലോചനകളെ തകർത്തുവെന്നും ന്യായമായും പറയാവുന്നതാണ്. യേശു പറഞ്ഞു: "യോനാ നിനെവേക്കാർക്കു അടയാളമായതു പോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഈ തലമുറക്കാർക്കും ആകും" (ലൂക്കോസ്,11:30).

മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, യോനായെ തിമിംഗലത്തിന്റെ വയറ്റിൽനിന്ന് ദൈവം രക്ഷിച്ചതുപോലെ മരണത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും സർവ്വശക്തനായ ദൈവം തന്നെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്ന് യേശു ജൂതന്മാരോട് പറഞ്ഞ രണ്ടു സംഭവങ്ങളും തമ്മിൽ യഥാർത്ഥ സാമ്യതയുണ്ടാവുന്നത് യേശു ഭൂമിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ (കല്ലറ) ജീവനോടെ പ്രവേശിക്കയും അതിൽനിന്ന് ജീവനോടെ പുറത്തുവരികയും ചെയ്താലാണ്.

യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു

ദൈവം തന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ കേൾക്കുകയും എല്ലാ ദുരിതങ്ങളിൽനിന്നും പരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നും അവരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ബൈബിളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു.

“..........നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെ ഫലിക്കുന്നു. ഏലിയാവ് നമുക്ക് സമസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു; മഴ പെയ്യാണ്ടിരിക്കേണ്ടതിന് അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ അപേക്ഷിച്ചു, മൂന്ന് സംവത്സരവും ആറു മാസവും ദേശത്ത് മഴ പെയ്തില്ല. അവൻ വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ആകാശത്തുനിന്ന് മഴ പെയ്തു. ഭൂമിയിൽ ധാന്യം വിളഞ്ഞു” (യാക്കോബ്, 5:6,8).

വീണ്ടും നാം വായിക്കുന്നു: “യേശു മേലോട്ട് നോക്കി. പിതാവെ, നീ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. നീ എപ്പോഴും എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ എന്നെ അയച്ചു എന്ന് ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ നിമിത്തം ഞാൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.” (യോഹന്നാൻ, 11:41,42).

“അബ്ബാ, പിതാവേ, നിനക്കു എല്ലാം കഴിയും; ഈ പാനപാത്രം എങ്കേൽനിന്നു നീക്കേണമേ; എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ല നീ ഇച്ഛിക്കുന്നതത്രേ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു” (മാർക്കോസ്, 14:36).

കുരിശിൽ തറക്കപ്പെടുന്നതിനെ യേശു വളരെയധികം ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് മേലുദ്ധരണികളിൽനിന്ന് വളരെ വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ ഈ പാനപാത്രം നീങ്ങിപ്പോകാൻ തീഷ്ണവികാരത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. കുരിശിൽ വെച്ചുള്ള ശപിക്കപ്പെട്ട മരണത്തിൽനിന്ന് തന്നെ രക്ഷിക്കേണേ എന്ന് യേശു തീഷ്ണവികാരവായ്പോടെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ എങ്ങനെ ലോകത്തെ ജയിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് പറയാൻ കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം കുരിശിൽവച്ചു മരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുജീവിത ദൗത്യംതന്നെ ഒന്നുമല്ലാതാകുമായിരുന്നു. ദുഷ്കർമ്മികൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വവാദത്തെ വെല്ലുവിളിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. കുരിശിൽവെച്ചുള്ള മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് അസ്വീകാര്യമായിരുന്നു. സാത്വികനായ ഒരു പ്രവാചകനായതിനാൽ വെറും മരണത്തെ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കുരിശിൽവെച്ചുള്ള മരണം അദ്ദേഹം തീർച്ചയായും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു, അങ്ങനെയുള്ള മരണം ശപിക്കപ്പെട്ട മരണമായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. അതദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകദൗത്യത്തിന്റെ തന്നെ നിഷേധമാകുമായിരുന്നു.

“ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹികജീവിതകാലത്ത് തന്നെ മരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നവനോട് വലിയ വിലാപത്തോടും കണ്ണീരോടും കൂടെ അപേക്ഷയും അഭയ യാചനയും കഴിക്കയും ഭയഭക്തി നിമിത്തം ഉത്തരം ലഭിക്കയും ചെയ്തു” (എബ്രായർ, 5:7).

അതുകൊണ്ട് നിസ്സംശയമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു നാം കരുതണം. അദ്ദേഹം അത്ഭുതകരമായ നിലയിൽ കുരിശുമരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും കിഴക്ക് ഇസ്രായീൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകൾക്ക് തന്റെ ദൗത്യം പ്രബോധനം ചെയ്യുമാറ് ദീർഘകാലം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അവൻ അവരോട്: ഞാൻ മറ്റുള്ള പട്ടണങ്ങളിലും ദൈവരാജ്യം സുവിശേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു; ഇതിനായിട്ടല്ലോ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു” (ലൂക്കോസ്, 4:43).

ബൈബിളിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽതന്നെ യേശു കുരിശിൽ മരിച്ചുവെന്നുള്ള ആശയം നീതീകരിക്കാനാവില്ലെന്ന് മേൽന്യായവാദങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, തെറ്റായ ആശയത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ആധുനിക ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം നിലനില്ക്കത്തക്കതല്ല.

(2004-ൽ ലണ്ടനിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട (Death on the Cross) എന്ന ലഘുലേഖയുടെ പരിഭാഷ)

ലേഖനം

റൂബിയ സാദിഖ

ശാസ്ത്രം ഖുർആന്റെ ഒരു ഭാഗം

ഇത് സയൻസിന്റേയും, ടെക്നോളജിയുടേയും കാലഘട്ടമാണ്. ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ പുരോഗതിയുടെ പരമസീമയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യൻ ധാർമ്മികമായി ഏറ്റവും അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നതായി ചുറ്റുപാടും വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകും.

മനുഷ്യൻ തന്റെ നിരീക്ഷണപാടവവും ബുദ്ധിശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് കണ്ടെത്തിയ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെയാണ് പൊതുവിൽ ശാസ്ത്രം എന്നു പറയുന്നത്. പ്രകൃതിനിയമങ്ങളാണ് ശാസ്ത്രം എന്നു വരുമ്പോൾ തീർച്ചയായും മതവും, ശാസ്ത്രവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് പറയാൻ സാധിക്കും. മതം എന്നത് വിശ്വാസവും, ശാസ്ത്രം എന്നത് വിചിന്തനവും ആണ്. ചിന്തിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാനുള്ള വഴിയാണ് ശാസ്ത്രം. അപ്പോൾ ശാസ്ത്രജ്ഞരും, മതാചാര്യന്മാരും, സൽപന്ഥാവിലേക്കാണ് മനുഷ്യനെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുന്നത്.

ഭൂമിയും, സൂര്യനും, ചന്ദ്രനും, നക്ഷത്രങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകലതും മനുഷ്യന്റെ ഉപയോഗത്തിനും, ഗുണത്തിനുമായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ഇസ്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ എല്ലാ വസ്തുക്കളും, എല്ലാവരുടേയും പൊതുസ്വത്താണ്. ഇസ്ലാം അവതരിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു സിദ്ധാന്തം മനുഷ്യൻ എത്തരത്തിലാണ് വർത്തിക്കുന്നതെന്ന് കാണുവാനാണ് ദൈവം അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അവരുടെ പുരോഗതിയ്ക്കുവേണ്ടി പരസ്പരം മത്സരിക്കുവാനുള്ള വാസനയും, അന്യോന്യം കവച്ചുകടക്കാനുള്ള വാഞ്ചയും പ്രകൃത്യാതന്നെ മനുഷ്യന് പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. 'നന്മയിൽ നിങ്ങൾ പരസ്പരം മത്സരിച്ചു പുരോഗമിക്കുവിൻ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇസ്ലാം അത്തരം മത്സരത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആകയാൽ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും, അതിപ്രയത്നവും മുഖേന അധികം ഫലങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കുന്നവർക്ക് ഇസ്ലാം അംഗീകാരം നൽകുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രം, ഗോളശാസ്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം, മൃഗശാസ്ത്രം, തത്ത്വശാസ്ത്രം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളും സമുദായ ചരിത്രങ്ങളും മുസ്ലിംകൾ പഠിക്കാനും, പഠിപ്പിക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രോത്സാഹനമാണ് ഇത്. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ ഈ പ്രോത്സാഹനത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു പൂർവ്വമുസ്ലിംകൾ ഈ ശാസ്ത്രശാഖകളിലെല്ലാം പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു അവയുടെ ഗുരുക്കന്മാരായി മാറിയത്.

വിശുദ്ധഖുർആൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനമാണെങ്കിൽ, ശാസ്ത്രം ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തിയുമാണെന്നതാണ് ഇസ്ലാമിക പാഠം. ഉദാഹരണമായി, ഖുർആൻ പറയുന്നു: മലകൾ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അത് മേഘങ്ങൾ ചലിക്കുന്നതുപോലെ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തിയാണിത്. അവൻ ഇതിനെ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു."

പ്രകൃതിയെ നിരീക്ഷിക്കാനും, അതിലടങ്ങിയ പ്രതിഭാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗാഢമായി ചിന്തിക്കാനും, അങ്ങനെ ശാസ്ത്രപഠനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ഖുർആൻ നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

"നിന്നും,ഇരുന്നും തങ്ങളുടെ പാർശ്വങ്ങളിൽ കിടന്നും, അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും, ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായ ബുദ്ധിമാന്മാർ. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! നീ ഇതെല്ലാം വ്യർത്ഥമായിട്ടല്ല സൃഷ്ടിച്ചത്. നീ പരിശുദ്ധനാണ്. അതിനാൽ നീ ഞങ്ങളെ നരകശിക്ഷയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കേണമേ (3:192).

വിശുദ്ധഖുർആൻ ശാസ്ത്രം പഠിക്കാനും, അതോടൊപ്പം ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞും, ആരാധിച്ചും, ഉന്നത ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

വീണ്ടും വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നു: "നിങ്ങൾ ഒട്ടകത്തെ നോക്കുക, അവ എങ്ങനെയാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, ആകാശത്തിലേക്ക് അവർ നോക്കുന്നില്ലേ? അതെങ്ങനെ ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്ന്. പർവ്വതങ്ങളെ നോക്കുക. നാം എങ്ങനെയാണ് വിശാലമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നത് എന്നും അറിയു

ക. അല്ലയോ പ്രവാചകാ! നീ അവരോട് ഉപദേശിക്കുക. നീ ഉപദേശകൻ മാത്രമാണ്. അവരുടെമേൽ നിർബന്ധം ചെലുത്താനുള്ള അവകാശം നിനക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.'' (88:18-23).

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധഖുർആനിൽ രേഖപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതാണെന്നും, പലപ്രാവശ്യം വിശുദ്ധഖുർആനിൽ എടുത്തുദ്ധരിച്ച ഖുർആനിക സൂക്തങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു. ന്യൂട്ടന്റെ ആകർഷണ സിദ്ധാന്തവും, മറ്റു ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഒക്കെതന്നെ ഖുർആന്റെ ശാസ്ത്ര തത്ത്വങ്ങളുടെ അടിത്തറയിൽ പണിതുയർത്തിയിട്ടുള്ള ദർശനസ്തംഭങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ എത്ര ദൂരം വേണമെങ്കിലും സഞ്ചരിക്കാൻ ഇസ്‌ലാംമതം പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതു നേടിയെടുക്കാൻ വിദൂരസീമകൾതന്നെ പോവേണ്ടിവന്നാലും അതിനു തയ്യാറാവണം എന്നു ഇസ്‌ലാം നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആൻ നമ്മെ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു, അതായത് "അല്ലയോ ദൈവമേ, നീ എന്റെ അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണമേ" (20:115).

ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ(സ) അറിവിന്റെ ഉറവയായിരുന്നു. പണ്ഡിതന്റെ പേന രക്തസാക്ഷിയുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തേക്കാൾ പ്രധാനമാണെന്നാണ് അവിടുന്ന് വിശ്വാസികളെ പലതവണ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇതാണ് ഇസ്‌ലാം നൽകിയ സന്ദേശം.

പാവനമായ ആത്മചൈതന്യത്തെ വളർത്തേണ്ടതിന്റെ അത്യന്താപേക്ഷിതയെപ്പറ്റി നബി(സ) തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, അൽപം ജ്ഞാനം നേടുന്നത് അധികമായ ആരാധനയേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമാകുന്നു എന്നും, അതായത് സ്രഷ്ടാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് ഒരു മണിക്കൂർ ഗാഢചിന്ത ചെയ്യുന്നത്, എഴുപതുവർഷങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണെന്നും, വൈജ്ഞാനിക വിഭാഗങ്ങൾ ഒരു മണിക്കൂർ അഭ്യസിക്കുന്നത്, ആയിരം രക്തസാക്ഷികളുടെ ശവസംസ്കാരത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു ആയിരം രാത്രികൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണെന്നുമാണ്. ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനമാണ് ലോകോത്തര ബഹുമതിയെന്ന് ഹദ്റത്ത് അലി(റ) ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ നബി(സ) തിരുമേനിയും, അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരും ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണത്തിനു നൽകിയ പ്രചോദനം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രപുരോഗമനത്തിനു സഹായകമായി എന്നതിൽ രണ്ടഭിപ്രായമില്ല.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതി തുടങ്ങിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അതായത് ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രകൃതി സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് പല അബദ്ധധാരണകളും, കെട്ടുകഥകളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്, ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു അബദ്ധവിശ്വാസമായിരുന്നു ഭൂമി പരന്നതാണെന്ന്. പരന്നഭൂമിയുടെ അറ്റത്ത് ചെന്നെത്തിയാൽ അഗാധമായ ഗർത്തത്തിലേക്ക് നാം ആപതിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു വിശ്വാസം. ഈ ധാരണ നിമിത്തം ആ കാലഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യൻ അധിക സഞ്ചാരം നടത്തിയിരുന്നില്ല. വീണ്ടും അധികം വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് മഗല്ലനെപോലുള്ള സഞ്ചാരികൾ ഭൂമി പരന്നതല്ല, ഉരുണ്ടതാണെന്നും, ഗലീലിയോ പോലെയുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഭൂമി സൂര്യനെ വലം വെക്കുന്നു എന്നൊക്കെയുള്ള പ്രാപഞ്ചിക സത്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയത്.

വിശുദ്ധഖുർആന്റെ അവതരണത്തിനു ശേഷമാണ് ഇത്തരം ശാസ്ത്രപ്രതിഭകളുടെ മനസ്സുകളിൽ പ്രാപഞ്ചിക സത്യങ്ങൾ കടന്നുവന്നത് എന്നതാണ് വസ്തുത. 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും അതിനു മുമ്പും നിലവിലിരുന്ന കഥകളെക്കുറിച്ചു ഒന്നുംതന്നെ വിശുദ്ധഖുർആനിൽ എവിടെയും പരാമർശിക്കുന്നില്ല. അത്തരം കഥകൾ കാണാത്തതുതന്നെ ഖുർആൻ മനുഷ്യനിർമ്മിതമല്ല എന്നതിനുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവാണ്.

അറബികൾ അജ്ഞതയുടെ പാരമ്യതയിൽ എത്തിയ കാലം അതായത് ചരിത്രകാരന്മാർ ഇരുണ്ടയുഗം (Dark Age) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്ന, അക്ഷരാഭ്യാസംതന്നെ നിഷിദ്ധമാണെന്നു കരുതിപ്പോന്നിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിലാണ്, അല്ലാഹു നബി(സ) തിരുമേനിക്ക് അറിവിന്റേയും, വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും ഒരു യുഗപ്പിറവി ഇതാ സമാഗതമാവുന്നു എന്ന അറിയിപ്പ് നൽകിയത്. ഇസ്‌ലാംമതം, തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിന്റേയും, ജ്ഞാനത്തിന്റേയും ഒരു മതമാണെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്ന ഏവർക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. പരിശുദ്ധനബി(സ) മുഖേന ദൈവം മനുഷ്യർക്കായി അയച്ചിട്ടുള്ള പ്രഥമ സന്ദേശചിത്രം വായിച്ചുനോക്കുന്നതായാലും, ഇതു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. 'ഇഖ്റഅ്' എന്നു തുടങ്ങുന്ന സൂറത്ത്തന്നെ ഇതിനു തെളിവാണ്. ഇങ്ങനെ നബി(സ) തിരുമേനിക്ക് ആദ്യമായി ലഭിച്ച ഈ വെളിപാട് തന്നെ ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടേയും പുലരിയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവികമായ ഒരു പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു.

മുസ്ലിംകൾ ഇസ്ലാംമതശാസ്ത്രത്തെ ലോകത്ത് പ്രചരിപ്പിച്ചതിനോടൊപ്പം വൈദ്യശാസ്ത്രം, ജ്യോതിശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, കൃഷിശാസ്ത്രം, വ്യവസായശാസ്ത്രം, രസായനശാസ്ത്രം, പ്രകൃതശാസ്ത്രം, ഭൂവിജ്ഞാനശാസ്ത്രം, തർക്കശാസ്ത്രം, തത്ത്വശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ പല ശാസ്ത്രശാഖകളും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയൊക്കെ ഗുരുക്കന്മാരെന്ന അഭിധാനത്തെ സ്വായത്തമാക്കുകയും, ചെയ്തിരുന്ന പാശ്ചാത്യർതന്നെ തങ്ങളുടെ ഗുരുക്കന്മാർ മുസ്ലിംകളായിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

ജവഹർലാൽ നെഹ്റു, തന്റെ വിശ്വചരിത്രാവലോകം എന്ന കൃതിയിൽ പറയുന്നത്, മുസ്ലിംകൾ കടലാസു നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് ചൈനയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നേട്ടത്തിന് അവർ അതിമഹത്തായ സംഭാവനകളർപ്പിക്കുകയുമുണ്ടായി എന്നാണ്. ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശില്പികൾ എന്നവരെ നാമകരണം ചെയ്യുന്നത് അസ്ഥാനത്താവില്ല. അവർ ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ഹിന്ദു സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള അക്കങ്ങളെപറ്റി പഠിക്കുകയും, അതു യൂറോപ്പിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ആൾജിബ്രയും, ട്രിഗണോമെട്രിയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും, വാനനിരീക്ഷണ ശാസ്ത്രം അതായത് ആസ്ട്രോണമിയെ അതിന്റെ വികാസ പാരമ്യത്തിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്ലാമും, അതിന്റെ പ്രവാചകനും ജ്ഞാനസമ്പാദനവും, ശാസ്ത്രീയഗവേഷണവും സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഏറ്റവും അനുപേക്ഷണീയമായ ഒരു ബാധ്യതയായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.

ദൃശ്യലോകത്തെ വ്യത്യസ്ത പ്രതിഭാസങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അദൃശ്യ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാനാണ് വിശുദ്ധഖുർആൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. പരീക്ഷണ, നിരീക്ഷണ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രമേ പ്രകൃതി അതിന്റെ അമൂല്യരഹസ്യങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയുള്ളൂവെന്ന് സൂക്ഷ്മജ്ഞാനികളായ മുസ്ലിംകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. സ്ഥലഗണിതം, നിശ്ചലശാസ്ത്രം, പ്രകാശശാസ്ത്രം എന്നിവയിലെ പ്രശ്നപരമ്പരകൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ മുസ്ലിംകൾ പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണമാർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്നു അവലംബിച്ചത്. നിരീക്ഷണത്തിലുള്ള അവരുടെ ഈ അതിശ്രദ്ധ അവരെ രസതന്ത്ര നിപുണരാക്കിത്തീർത്തു. വസ്തുക്കളുടെ ഗുരുത്വമാന പട്ടിക, നക്ഷത്രശാസ്ത്ര പട്ടിക എന്നിവ അവർ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ ഈ വക തത്ത്വാന്വേഷണപരമായ സംരംഭങ്ങൾ ഗണിതശാസ്ത്രം, ബീജഗണിതം, ത്രികോണ ഗണിതം എന്നിവയിൽ പല പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും തുടക്കം കുറിച്ചു എന്നതിൽനിന്നും ഇസ്ലാം ശാസ്ത്രവളർച്ചയ്ക്ക് ചെയ്ത മഹത്തായ സേവനങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

വിദ്യ ലോകത്ത് പ്രചരിക്കുന്തോറും, ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ സത്യതയും കൂടുതലായി വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആൻ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രസത്യങ്ങളെ ഖുർആൻ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവന്നു എന്നത് ഇസ്ലാമിന്റെ മഹത്തായ നേട്ടമാണ്. വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: "***വമാ ഖലഖ്ത്തുൽ ജിന്നവൽ ഇൻസ ഇല്ലാലി യഅ്ബുദുൻ***" അതായത് "ജിന്നിനേയും, ഇൻസിനേയും എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല." വിശുദ്ധഖുർആൻ മറ്റൊരിടത്തു പറയുന്നു.

"ഏറ്റവും മനോഹരമായ നാമങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ നാഥൻ അവൻ മാത്രമത്രെ. ആകാശഭൂമികളിലുള്ള സർവ്വവും, അവന്റെ മഹാത്മ്യം ഏറ്റുപാടുന്നു. ഹദ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ) ഈ ഖുർആനിക ആയത്തിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരമെഴുതി, ഭൂമിയിലും ആകാശങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തുതിയെ ഏറ്റുപാടുന്നു എന്ന പ്രസ്താവന തെളിയിക്കുന്നത്, ഭൂമിയിലല്ലാതെ, പ്രപഞ്ചങ്ങളിലെ മറ്റിടങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തുതിഗീതം പാടുന്ന ജീവജാലങ്ങളുണ്ട് എന്നാണത്രെ. ഖിയാമത്തിനുശേഷം ഈ ലോകത്തുതന്നെ ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും വിവരിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ വിശുദ്ധഖുർആനിലുണ്ട്. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ അത്ഭുതകരമായ വൈശിഷ്ട്യം ഖുർആൻ അത്തരത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുകയും, അതിന് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്.

ജ്ഞാനം കൊണ്ടും, നല്ല ഉപദേശംകൊണ്ടും, നിന്റെ ദൈവമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും അവരുമായി നല്ലരീതിയിൽ വാഗ്വാദം ചെയ്യുകയും ചെയ്ക" എന്ന ഉപദേശംമൂലം മുസ്ലിംകൾ പല ശാസ്ത്രങ്ങളിലും പാണ്ഡിത്യമുള്ളവരായിരിക്കേണമെന്നും, എങ്കിൽ മാത്രമേ അവർക്കു ഇതരന്മാരുമായി വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും അവരുടെ മതം വിദ്യാധിഷ്ഠിതമാണെന്നും, വിശുദ്ധഖുർആൻ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മുസ്ലിംകൾ മതശാസ്ത്രം മാത്രമല്ല, ഗുണകരമായി കാണുന്ന എല്ലാ വിദ്യകളും പഠിക്കേണമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. തിരുനബി(സ) വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിനായി ഒരിക്കൽ ചെയ്തത് ബദർ യുദ്ധ

ത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരിൽ എഴുത്തറിയുന്നവർ, തന്റെ അനുയായികളിൽ എത്ര പേർക്ക് എഴുത്ത് പഠിപ്പിക്കുമോ അത്രപേരെ മോചനം നൽകി അയക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം നൽകുകയായിരുന്നു.

ദീൻ അഥവാ മതം എന്നത് പൂർണ്ണമായും യുക്തിയാണ് എന്ന് നബി(സ) തിരുമേനി അരുളിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ നന്മകളുടേയും പ്രഭവകേന്ദ്രമായ ദൈവത്തിലേക്കുള്ള പടി കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് മതം. ഇതിലൂടെ മനുഷ്യന് അവന്റെ ആത്മീയതയിലധിഷ്ഠിതമായി ദൈവവുമായി നല്ല ബന്ധം പുലർത്താൻ കഴിയുന്നു. ഇതിന്നായി മനുഷ്യനെ പ്രാപ്തനാക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു കാലാകാലങ്ങളിലായി പ്രവാചകന്മാരെ അയക്കുന്നത്.

ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയും, പൊഴിദൈവങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന് ഉപദേശിക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാരെ എല്ലാ സമുദായത്തിലും നാം നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ പറയുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ഏക ദൈവത്തിലേക്കാണ് മനുഷ്യനെ ക്ഷണിച്ചത്. ലോകത്തിനു ഒരു സൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ഏകനായിരിക്കേണമെന്നു തെളിയിക്കാൻ നമുക്കിന്നു പാടുപെടേണ്ടതില്ല. ഇസ്രായീലിന്റെ ദൈവവും, ഹിന്ദുക്കളുടെയും ചൈനക്കാരുടെയും ഇറാൻകാരുടെയും ദൈവവും വ്യത്യസ്തമല്ല. അറബികൾക്ക് പ്രത്യേകമായൊരു ദൈവവും, യൂറോപ്യന്മാർക്ക് വേറൊരു ദൈവവുമില്ല. ദൈവം ഏകനാണ്. പ്രകൃതിപരവും യാന്ത്രികപരവുമായ എല്ലാ മാറ്റങ്ങളും ഒരേയൊരു നിയമത്തിന്റെ വിവിധ പ്രകടനങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ് ശാസ്ത്രം ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. "ഒരു വസ്തുവിന്റേയും ഖജനാവ് നമ്മുടെ പക്കൽ അല്ലാതില്ല. നിശ്ചിത അളവിലല്ലാതെ നാം അത് ഇറക്കാറുമില്ല." (15:22).

പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള വിഭവങ്ങൾ മനുഷ്യർ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ പ്രാപ്തരാവുന്നതിനനുസരിച്ച് അല്ലാഹു അത് ലോകത്ത് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. യഥാസമയം അവ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടും. വിജയകരമായി വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

അത്യുന്നത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെല്ലാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരായിരുന്നു. അവർ മതാചാരങ്ങളിലും, മതപരമായ ചില വിശ്വാസങ്ങളിലും താല്പര്യമില്ലാത്തവരായിരിക്കാമെങ്കിലും, സർവ്വശക്തനും, സർവ്വവ്യാപിയുമായ ഒരു മഹാശക്തിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരാണ്. പത്തൊമ്പതും ഇരുപതും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ജീവിച്ച മഹാജ്ഞാനികളായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ പലരുംതന്നെ ഒരു പരാശക്തിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് തങ്ങളെന്ന് തുറന്നുപറഞ്ഞവരാണ്. ആധുനികകാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞനായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഐൻസ്റ്റീൻ 'താൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് തുറന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആളാണ്.

വാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഭൂതപൂർവ്വമായ വികാസത്തെ വിശുദ്ധഖുർആൻ ദീർഘദർശനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതായത്, ആകാശം തൊലിയുരിക്കപ്പെടും എന്ന വചനം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അങ്ങനെ ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിന്റേതായ ഖുർആന്റെ നിരവധി ശാസ്ത്രപ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ഒട്ടകം സഞ്ചാരത്തിന് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു കാലത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ പ്രവചിച്ചു. നബി(സ) തിരുമേനി വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ ആവിർഭാവകാലത്ത് സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹണങ്ങൾ ഒരേ വർഷം സംഭവിക്കുമെന്ന് പ്രവചിച്ചു. അതുപ്രകാരം 1894 മാർച്ച് 21-ന് ചന്ദ്രഗ്രഹണവും, 1894 ഏപ്രിൽ 6-ന് സൂര്യഗ്രഹണവും സംഭവിച്ചു. ഈ പ്രവചനങ്ങൾ ദൈവം ജീവനുള്ളവനാണെന്നും തിരുനബി (സ)യുടേയും, ഹദ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ)ന്റേയും സത്യത്തിലേക്കുള്ള സാക്ഷ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ദൈവവചനങ്ങളും, ദിവ്യവെളിപാടുകളും വിഡ്ഢിത്തങ്ങളാണ്, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാണ് എന്നു പറഞ്ഞു തള്ളുന്നവർ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ച് ഇത്തരം സത്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുകയാണ് വേണ്ടത് എന്നാണ് ഇസ്‌ലാം അനുശാസിക്കുന്നത്.

കാരണം അല്ലാഹു ഖുർആനിലുടനീളം മനുഷ്യകുലത്തോട് ചോദിക്കുന്നത് '***അഫലാ തഅ്ക്കിലൂൻ***' നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല എന്നാണ്.

അണുവിൽ അടങ്ങിയ സൂക്ഷ്മകണങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രപഞ്ചത്തിലെ അടിസ്ഥാനശക്തികളെക്കുറിച്ചുമാണ് നോബൽ സമ്മാനം നേടിയ അത്യുന്നത മുസ്‌ലിം ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഡോ. അബ്ദുസ്സലാം സാഹിബ് ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയത്. 1979-ൽ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന് നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചത്. ഐൻസ്റ്റീനെ കിടപിടിച്ച മഹാശാസ്ത്രജ്ഞനാണദ്ദേഹം. ഐൻസ്റ്റീനടക്കമുള്ള ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അഞ്ചുമഹാശാസ്ത്രപ്രതിഭകളിൽ ഒരാളാണ് ഡോ. അബ്ദുസ്സലാം സാഹിബ്. വിശുദ്ധഖുർആനിലെ ആയത്തുകളെ അഗാധമായി പഠിച്ച് അതിൽനിന്നും കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് കൊണ്ടാണ് ഡോ. അബ്ദുസ്സലാം സാഹിബ് ഈ അപ്രാപ്യ നേട്ടം കൈവരിച്ചത് എന്നത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ലേഖനം

മുജീബുർ റഹ്മാൻ, ചെറൂപ്പ

മുബാഹല വിജയത്തിന്റെ രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിടുമ്പോൾ ഒരു മൗദൂദി വെപ്രാളം

(മുബാഹലക്കുശേഷം കുറേ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് നിരവധി എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിച്ച് അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്തിൽ ചേർന്ന വ്യക്തിയാണ് ലേഖകൻ: എഡി.)

മതം മാറുന്നവനെ കൊല്ലണമെന്നു മാത്രമല്ല, മതത്തിനുവേണ്ടി കള്ളം പറയാമെന്നുകൂടി സിദ്ധാന്തിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനമാണല്ലോ ജമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമി. കളവ് പറഞ്ഞു പ്രസ്ഥാനത്തെ സേവിക്കാനാണ് ആചാര്യനായ മൗലവി അബുൽ അഅ്‌ലാ മൗദൂദി സാഹിബ് അനുയായികളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. മതത്തിനുവേണ്ടി കള്ളം പറയാമെന്നു മാത്രമല്ല, നിർബന്ധം കൂടിയാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കളവിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ പറ്റിയുള്ള പ്രസ്ഥാന സ്ഥാപകരുടെ തത്വശാസ്ത്രം ജമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമിക്കാർക്കെല്ലാം നല്ല ബോധ്യമുള്ളതാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മൗദൂദികൾ ഒരേസമയം മതേതരവാദികളുടെ കൂട്ടത്തിലും മതതീവ്രവാദികളുടെ കൊട്ടകങ്ങളിലുമൊക്കെ കയറിയിറങ്ങി എല്ലാവർക്കും മുമ്പിൽ നല്ല പിള്ളമാരായി നാട്ടിൽ വിലസുന്നത്!

വിടുവായിത്തം

കേരളത്തിലെ അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്ത് മഹത്തായ മുബാഹലാ വിജയത്തിന്റെ ഇരുപതു വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുമ്പോൾ കൊടിയത്തൂർ മുബാഹലയുടെ സ്പോൺസർമാരായ പിന്നണിയിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന മൗദൂദി കേമ്പിന് അസ്വസ്ഥത മറച്ചുവെക്കാനാവുന്നില്ല. മുബാഹലക്കുശേഷം 'രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടുകൾ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ജൂൺ 27-ലെ ജമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമി മുഖപത്രമായ 'പ്രബോധന'ത്തിൽ മൗദൂദി വക്താവ് ജനാബ് കൊടിയത്തൂർ അബ്ദുർറഹ്മാനാണ് പതിവുപോലെ കളവും കാപട്യവും വിടുവായിത്തങ്ങളുമായി സംഘടനയുടെ വെപ്രാളം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്നെതിരായി എതിരാളികൾ ഉന്നയിക്കുന്ന ദുരാരോപണങ്ങൾ മുൻനിറുത്തിയായിരുന്നു അഹ്മദിയ്യാ ഖലീഫ, ഹദ്റത്ത് മിർസാ ത്വാഹിർ അഹ്മദ്(റഹ്) മുബാഹല നടത്തിയത്. തങ്ങളുന്നയിക്കുന്ന വ്യാജമായ ആരോപണങ്ങൾ സത്യമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു മുബാഹല നടത്താതെ അഹ്മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാന സ്ഥാപകർ കള്ളവാദിയെന്നുള്ള തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം മാത്രം പ്രഖ്യാപിച്ചു കേരളത്തിലെ അഹ്മദികളുമായി മുഖാമുഖ മുബാഹല നടത്താൻ മാത്രമേ പ്രതിയോഗികൾ തയ്യാറായിരുന്നുള്ളൂ. തങ്ങൾ എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന കളവുകളെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടായിരുന്നു ലേഖകന്റെ കറക്കുകമ്പനിയായ 'അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തെ ഇസ്‌ലാം'ന്റെ പിറകിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന കേരളത്തിലെ മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതനേതൃത്വം അഹ്മദിയ്യാ ഖലീഫ മുമ്പോട്ടുവെച്ച മുബാഹല അഥവാ ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്താൻ തയ്യാറാവാതിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇരുപതുവർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മുബാഹലയെക്കുറിച്ച് കുറേ കള്ളക്കണക്കുകളുമായി തലതിരിഞ്ഞ കുറേ കാര്യങ്ങളാണ് മൗദൂദി ശിഷ്യൻ കുത്തിക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാട്ടുകാരുടെ ഓർമ്മശക്തിയിൽ ഇയാൾക്കു നല്ല മതിപ്പുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു! മുബാഹലക്കുശേഷം ഇന്നുവരെ ഒരാൾപോലും 'ഖാദിയാനിസ'ത്തിൽ ചേർന്നിട്ടില്ലെന്നും മറിച്ച് നിരവധി 'പ്രമുഖ വ്യക്തിത്വങ്ങളടങ്ങിയ 25 പേർ' അങ്ങോട്ടു പോയെന്നും ഇദ്ദേഹം തട്ടിവിടുന്നുണ്ട്. ആ 'പ്രമുഖ വ്യക്തിത്വങ്ങളി'ൽ ഒരു പേരെങ്കിലും പ്രസ്തുത കുറിപ്പടിയിൽ കണ്ടില്ല!

കൂട്ടത്തിൽ, രണ്ടുമാസം മുമ്പ്(?) താൻ നടത്തിയെന്നു പറയുന്ന ഖാദിയാൻ യാത്രയെക്കുറിച്ചും 'ബിഹിശ്തി മഖ്ബറ'യെ കുറിച്ചുമൊക്കെ പതിവു കോമാളിത്തത്തോടെ ലേഖകൻ കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ഖലീഫയെ താനും കൂട്ടുകാരും ഞെട്ടിച്ചുവെന്ന വിടുവായിത്തം വിള

മ്പുന്ന ഇദ്ദേഹം 'ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വളർച്ച ഉപയോഗപ്പെടുത്തി പ്രചാരണം നടത്തിയ പിൽകാലത്ത് ഖാദിയാനിസം തകർച്ചയിലേക്കു കൂപ്പുകുത്തുകയാണെന്ന' ഇമ്മിണിബല്യകാര്യംകൂടി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ആശയതലത്തിലും അംഗബലത്തിലും അധോഗതിയുടേയും പൂർണ്ണപരാജയത്തിന്റേയും രണ്ടു ദശകങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്.

മുരത്ത ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിക്കാരാരും മൗദൂദികിണറ്റിനപ്പുറത്തുള്ള ലോകം കാണുകയില്ലെന്ന ഉറപ്പ് ലേഖകനുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ 'പ്രബോധനം' വായിച്ചുനോക്കുന്നവരുടെയെല്ലാം അറിവും നിലവാരവും അതേ അളവിൽ ഉറപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ മൗദൂദിശിഷ്യന്റെ തൊലിക്കട്ടി അപാരംതന്നെ!

ശാപശിക്ഷയേറ്റ ജന. സിയ:-

പാക്കിസ്ഥാനിലെ ശപിക്കപ്പെട്ട പട്ടാള സ്വേച്ഛാധിപതി ജനറൽ സിയാഉൽഹഖിനേയും പാക്കിസ്ഥാനിലെ ഉലമാവൃന്ദത്തേയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് 1988 ജൂൺ 10-നാണ് അഹ്മദിയ്യാ മുസ്ലിം ജമാഅത്തിന്റെ നാലാം ഖലീഫ ഹദ്റത്ത് മിർസാ ത്വാഹിർ അഹ്മദ് (റഹ്മഹുമുല്ലാഹ്) മുബാഹല പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ജനറൽ സിയായുടെ അധികാരത്തിന്റെ തണലിൽ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെതിരെയുള്ള പാക്കിസ്ഥാനി ഉലമാക്കളുടെ ഏകപക്ഷീയമായ കള്ളപ്രചാരണങ്ങളും അധിക്ഷേപങ്ങളും അതിരുകടന്ന് ഭയാനകമായ ഒരു പതനത്തിലെത്തിച്ചേർന്ന അവസരമായിരുന്നു അത്. ഇവരെപോലെ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെതിരായ കള്ളപ്രചാരണങ്ങളിൽ പങ്കാളികളായ മുസ്ലിംലോകത്തെ എല്ലാ ഉലമാക്കന്മാരേയും സത്യാസത്യ വിവേചനത്തിനായുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥനാസമരത്തിന് ഖലീഫാ തിരുമനസ്സ് വെല്ലുവിളിക്കുകയുണ്ടായി. "ഖാദിയാനിസമാകുന്ന കാൻസർ തുടച്ചുനീക്കിയെന്നു ഉറപ്പാക്കുവോളം താൻ അടങ്ങിയിരിക്കില്ലെന്നു" പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അതിനായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് പാക്കിസ്ഥാനിലെ ആ മർദ്ദകമൂർത്തിയെ പേരെടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഖലീഫാ തിരുമനസ്സ് പ്രത്യേകനിലയിൽ വെല്ലുവിളിച്ചത്.

മുബാഹല ആഹ്വാനം വീണ്ടും ആവർത്തിച്ച് അഞ്ചു ദിവസങ്ങൾക്കകംതന്നെ 1988 ആഗസ്ത് 17-ന് അയാൾ തന്റെ കൂട്ടാളി അമേരിക്കൻ അംബാസിഡർ ആർനോൾഡ് റാഫേലിനോടും മറ്റു 28 സൈനിക ഓഫീസർമാരോടുമൊപ്പം ആകാശമധ്യത്തിൽവെച്ചു ദൈവശാപത്തിന്റെ ആട്ടുകല്ലിൽ ധൂളിക്കപ്പെട്ടതിന് ലോകം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു.

ഖലീഫ തിരുമനസ്സ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയതുപോലെതന്നെ സ്മാരകശിലപോലും അവശേഷിപ്പിക്കാത്ത നിലയിലാണ് ആ അഭിനവ ഫറോവ കത്തിച്ചാമ്പലായത്! ഒന്നും അവശേഷിപ്പിക്കാതിരിക്കെ, സിയാഉൽ ഹഖിന്റേതെന്നോണം ഒരു വെപ്പുപല്ല് എവിടെന്നോ പൊറുക്കിയെടുത്ത് പിന്നീട് കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു. ഏതായാലും മുബാഹല ആഹ്വാനത്തെ തുടർന്നാണ് സിയാ ഉൽഹഖ് മരണമടഞ്ഞതെന്ന സത്യമെങ്കിലും ജനാബ് അബ്ദുർറഹ്മാന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നത് അബോധാവസ്ഥയിലല്ലെന്നു ഉറപ്പിക്കുന്നു. മാധ്യമം പത്രം മുമ്പേ അതേറ്റുപറഞ്ഞ സ്ഥിതിയ്ക്ക് മൗദൂദികൾക്കെല്ലാം ഇതേ വിശ്വാസം തന്നെയായിരിക്കുമെന്നു കരുതാം.

മുബാഹല കേരളത്തിൽ

പ്രസ്തുത മുബാഹല ആഹ്വാനത്തിന്റെ പ്രതികൾ കേരളത്തിലും വിപുലമായി പ്രചരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് അതിലെ പ്രതികരണങ്ങൾ ഇവിടേയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അത് സ്വീകരിക്കാനുള്ള ആത്മധൈര്യം മറ്റെല്ലായിടത്തേയുംപോലെ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെ എതിർക്കുന്ന ഇവിടത്തെ ഒരു മുസ്ലിം പണ്ഡിതനും ഒരു സംഘടനക്കും ഉണ്ടായില്ലെന്നതാണ് സത്യം. ഇതിനിടയിലാണ് മുഖാമുഖ മുബാഹലക്കുള്ള സന്നദ്ധതയോടെ കേരളത്തിലെ മുസ്ലിം സർവകക്ഷി പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടെന്ന അവകാശവാദവുമായി 'അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തെ ഇസ്ലാം' എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ കൊടിയത്തൂരിൽനിന്നു കുറച്ചാളുകൾ ഒച്ചവെച്ചത്. കോഴിക്കോട്- മലപ്പുറം ജില്ലകളിലെ ചില പ്രദേശത്തെങ്കിലും അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെ നേരിടുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ മൗദൂദികൾ തട്ടിപ്പടച്ച കടലാസു സംഘടനയായിരുന്നു 'അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തെ ഇസ്ലാമി'. പുതിയ സംഘടനകളെ പ്രസവിക്കുകയും പിന്നീടതിനെ ഫിത്നയുണ്ടാക്കാനായി നിഗൂഢമായി മറയത്തെറിയുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ സ്ഥിരം അടവാണ്.

ഇസ്ലാമോ ജമാഅത്തോ ഇല്ലാത്ത 'ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി'യെപോലെതന്നെ അഞ്ചുമനോ

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഇശാഅത്തോ മേമ്പൊടിക്കുപോലും ഇല്ലാത്ത ഒന്നായിരുന്നു അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമും. അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനും അഹ്മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാന സ്ഥാപകരായ ഹദ്‌റത്ത് വാഗ്ദത്ത മഹ്ദി മസീഹ്(അ)നുമെതിരിൽ വായിൽ തോന്നിയത് വിളിച്ചുപറഞ്ഞും അധിക്ഷേപിച്ചും മിമിക്രി കാണിച്ചും നടന്ന ഇവരെ മുബാഹല വെല്ലുവിളിയുടെ മറവിൽ കേരളത്തിലെ മുസ്‌ലിം നാമധാരി സംഘടനകളുടെ സംഗമവേദിയാക്കുന്നതിൽ മൗദൂദികൾ വിജയിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഈ കറക്കുകമ്പനി ചില അഹ്മദിയ്യാ വിരുദ്ധ മൗദൂദിയൻ ക്ഷുദ്രകൃതികളിൽ 'പ്രസാധകർ' എന്ന പേരിൽ മാത്രമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂവെങ്കിലും ഖാദിയാനികൾക്കെതിരെയുള്ള കാര്യമായതുകൊണ്ട് അന്ന് കേരളത്തിലെ എല്ലാ മുസ്‌ലിം നാമധാരി സംഘടനകളും ഒളിഞ്ഞിരുന്നു കൂട്ടത്തോടെ അതിനെ പിന്തുണക്കുകയായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ 'യഹൂദികളുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരായ മുജാഹിദുകളോടും മൗദൂദികളോടുമൊപ്പം (കാന്തപുരം അബൂബക്കർ മുസല്യാർ, മാധ്യമം, ഡിസം.15, 1987) സുന്നികളും ഒരു മെയ്യായി! ഖാദിയാനി വിരോധം കാണിച്ചാൽ ആരും കൂടെ കൂടുമെന്ന് മൗദൂദികൾക്കറിയാം. അങ്ങനെയാണ് കേരളത്തിലെ മുസ്‌ലിം സംഘടനകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം അവകാശപ്പെട്ടു 'അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമി ഒരു വശത്തും അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്ത് മറുവശത്തുമായി കൊടിയത്തൂരിൽവെച്ച് മുഖാമുഖ മുബാഹല നടന്നത്. ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ്, ഹദ്‌റത്ത് മിർസാ താഹിർ അഹ്മദ് അക്കമിട്ടു നിഷേധിച്ച ദുരാരോപണങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിന്നു മുബാഹല നടത്താൻ ഈ ഐക്യസംഘത്തിനു ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ ആരോപണങ്ങൾ സത്യമാണെന്നു ആണയിട്ടുകൊണ്ട് കള്ളം പറയുകയാണെങ്കിൽ തങ്ങളുടെമേൽ ദൈവശാപമുണ്ടാവട്ടെ എന്നു ഏറ്റുപറയാനുള്ള ചങ്കൂറ്റം കളവ് ധാതുപുഷ്ടിയായി സേവിക്കുന്ന ഇവർക്ക് എങ്ങനെയുണ്ടാവാനാണ്?

കളവിന്റെ പക്ഷം തുറന്നുകാട്ടപ്പെട്ടു

ഖുർആനിലെ പ്രാർത്ഥനാവാക്യം ഉച്ചരിക്കാൻ അഹ്മദികൾ തയ്യാറായില്ലെന്നാണ് ജന:അബ്ദുർറഹ്മാൻ തട്ടിവിടുന്നത്. നാട്ടുകാരുടെ ഓർമ്മശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള നല്ല ബോധ്യം കൊണ്ടാവാം ഇങ്ങനെയൊക്കെ വെച്ചുകാച്ചുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ കേരളത്തിലെ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അമീറായിരുന്ന ആദരണീയനായ സിദ്ദീഖ് അമീറലി സാഹിബിന്റെ ചരമംകൂടി തങ്ങളുടെ മുബാഹല കണക്കിൽ വരവ് ചേർക്കാനുള്ള ശ്രമവും നടത്തി കണ്ടു! മുബാഹല നടന്ന ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽതന്നെ കളവിന്റെ പക്ഷവും സത്യപക്ഷവും ഏതാണെന്നു ലോകത്തിന് ബോധ്യമാവുന്ന സംഭവങ്ങളാണ് ഉണ്ടായത്. കേരള അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ അമീറായിരുന്ന ഡോ. മൻസൂർ അഹ്മദ് സാഹിബും, ചീഫ് മിഷ്യനറി മൗലാനാ മുഹമ്മദ് അബുൽവഫാ സാഹിബും ജീവിച്ചിരിക്കെ, മുബാഹല പ്രാർത്ഥനാഫലമായി മരണമടഞ്ഞതായി സൗദിഅറേബ്യയിലേയും പാക്കിസ്ഥാനിലേയും മാധ്യമങ്ങളിൽ ഇവർ കള്ളവാർത്ത കൊടുത്തു. ലാഹോറിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുപോന്ന 1989 ജൂലൈ 9-ലെ ഇംറോസ് എന്ന പത്രത്തിലും ജൂലൈ 13-ലെ കറാച്ചിയിൽനിന്നുള്ള 'തക്ബീർ' എന്ന പത്രത്തിലും- ഒന്നാം പേജിൽ തന്നെ വെണ്ടക്കാ അക്ഷരത്തിലാണ് ഈ കൊടുംനുണ അച്ചടിച്ചുവന്നത്. അതൊക്കെ നൂറുശതമാനം ശരിയാണെന്നാണ് ടിയാൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ പ്രബോധനം കുറിപ്പടിയിൽ പറയുന്നത്. പേരുമാത്രമേ മാറിയിട്ടുള്ളൂവത്രെ! കളവിന്റെ പക്ഷക്കാരന്റെ തൊലിക്കട്ടി കെങ്കേമംതന്നെ! അത്തരം കള്ളവാർത്തകളിലൂടെ കളവിന്റെപക്ഷം വലിയ ഫണ്ടുകൾ ശേഖരിച്ചിരിക്കാമെങ്കിലും ഇവറ്റകളുടെ കാപട്യത്തിന്റേയും നെറികേടിന്റേയും ബീഭത്സതയാണ് സത്യാന്വേഷികൾക്കു മുമ്പിൽ തുറന്നുകാട്ടപ്പെട്ടത്!

മുബാഹലക്കുശേഷം അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന് ആഗോളതലത്തിലെന്നപോലെ കേരളത്തിലും ഉണ്ടായ വമ്പിച്ച പുരോഗതികളാണ് 'പ്രബോധന'ത്തിൽ മൗദൂദി വക്താവിനെക്കൊണ്ട് പേനയുന്തിച്ചത്. മുബാഹല നടന്ന അവസരത്തിൽ മുപ്പതു ജമാഅത്തുകളാണ് അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന് കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അമ്പതിലേറെയായി ഉയർന്നു. മുഴുവൻ മുസ്‌ലിംകക്ഷികളുടേയും സംഘടിതമായ എതിർപ്പുകളുടേയും ഭീഷണികളുടേയും അഗ്നികുണ്ഠങ്ങൾ താണ്ടി ഒട്ടനേകം സത്യാന്വേഷികൾ പുതുതായി ജമാഅത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും വലുതും ചെറുതുമായ നിരവധി പള്ളികൾ പടുത്തുയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തത്

ഇവർ കാണുന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിലൊക്കെ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ അന്തകവേഷംകെട്ടി കൊടിയത്തൂരിലെ മുബാഹല സ്റ്റേജിൽ വിലസിയ അബ്ദുർറഹ്മാനുള്ള അസ്വസ്ഥതയാണ് വരികൾക്കിടയിൽ കാണുന്നത്. അതിനിടയിൽ ഇന്നുവരെ ഒരാൾപോലും അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിൽ ചേർന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണല്ലോ മൗദൂദി വക്താവിന്റെ ഒരു വമ്പൻ സായൂജ്യം! അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു വലിയ പുളു, "നിരവധിപേർ ഖാദിയാനിസം ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നത് കൊടിയത്തൂരിൽ അന്വേഷിച്ചാലറിയാമെന്നതാണ്. ലേഖകന്റെ തൊലിക്കട്ടിക്കു മുമ്പിൽ ഒരിക്കൽകൂടി നമോവാകം!

മുബാഹലക്കുശേഷം കോഴിക്കോട്- മലപ്പുറം ഭാഗത്തുനിന്നുമാത്രം അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള അനേകം പേരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ ലേഖകനും ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന സത്യം മാത്രം ആനുഷംഗികമായി ഉണർത്തികൊള്ളാം.

മുല്ലാപത്രങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നു

അഹ്മദികളുടെ പ്രതിയോഗികളായി മുബാഹലയിൽ പറയുന്ന മുസ്‌ലിംകക്ഷികൾക്ക് എന്തു പുരോഗതിയാണുണ്ടായതെന്നു അന്വേഷിക്കുമ്പോഴാണ് മുബാഹലയുടെ ആത്യന്തിക വിജയം കാണാനാവുക. ഗൾഫിൽനിന്നുള്ള എണ്ണപ്പണത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽ വിലസുന്ന കേരളത്തിലെ മുസ്‌ലിം നാമധാരി സംഘടനകളുടെ അവസ്ഥ പത്രം വായിക്കുന്നവർക്കറിയാവുന്നതേയുള്ളൂ. മൗദൂദികൾ തട്ടിക്കൂട്ടിയ 'ഇശാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമി'യുടെ പിറകിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന് മുബാഹലയിൽ പങ്കെടുത്ത ഈ കക്ഷികളുടെ ഇന്നത്തെ ദയനീയമായ അവസ്ഥകളിൽ തന്നെ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്നനുകൂലമായ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിളയാട്ടം കാണാനാവും. പള്ളികൾപോലും ഇവർക്ക് കക്ഷിപ്പോരിനും കത്തികുത്തിനുമുള്ള വേദിയായിത്തീർന്നല്ലോ. മുബാഹലക്കുശേഷം മുസ്‌ലിംലോകം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങളും ദുരന്തങ്ങളും വിശദീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ, മുബാഹലക്കുശേഷം അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ അഭൂതപൂർവ്വമായ പുരോഗതിയെപ്പറ്റി ഇന്ത്യയിലേയും പാക്കിസ്ഥാനിലേയും മുല്ലാപത്രങ്ങൾതന്നെ ഏറ്റുപറഞ്ഞിരിക്കെ നേരം പുലരാത്ത മൗദൂദി ശിഷ്യന്റെ വിതണ്ഡവാദത്തിന് എന്തു വിലയാണുള്ളത്?

കറാച്ചിയിലെ 'രിഫാത്ത്' മാസിക അതിന്റെ 1997 ആഗസ്ത് ലക്കത്തിൽ എഴുതിയത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

"1988 മുതൽ ഇന്നുവരെ ഖാദിയാനിസം മുബാഹലയുടെ മൈതാനത്തുനിന്നുകൊണ്ട് വെല്ലുവിളി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്............ഖാദിയാനികളുട ദൈനംദിന പുരോഗതി, ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങളുടെ ഖാദിയാനി മതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം, ഖാദിയാനിസത്തിലേക്കുള്ള ലോകത്തിന്റെ ചായ്‌വും താത്പര്യവുമെല്ലാം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്, അല്ലാഹു അവരോടൊപ്പമാണ് നില്ക്കുന്നതെന്നാണ്. കാരണം മുഴുവൻ ഉമ്മത്ത് ഒരുഭാഗത്തും ഈ ന്യൂനപക്ഷ ജമാഅത്ത് മറുഭാഗത്തുമാണെന്ന സത്യം ആർക്കും കാണാവുന്നതാണ്. പെട്രോഡോളറിന്റെ സമ്പത്തും സർക്കാരുകളുടെ സഹകരണവും ഭൂരിപക്ഷമാണെന്ന വാദവും എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും ഫലം വട്ടപൂജ്യമാണ്." (രിഫാത്ത്, 1997 ആഗസ്ത്, പേ-40).

ഇന്ത്യയിലെ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ വിജയങ്ങളെപ്പറ്റി ന്യൂഡൽഹിയിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന 'നയീദുൻയാ' എന്ന മാസികയുടെ 2001 ജൂൺ 22/28 ലക്കത്തിൽ നയാസ് അഹ്മദ് ചൗഹാൻ എഴുതിയത് ഇങ്ങനെ:

"നമ്മുടെ മഹാന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും ഖാദിയാനി മതം (?) ഇന്ത്യയിൽ ദിനേന വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന കാര്യം വളരെ പരിതാപത്തോടെ എഴുതേണ്ടിവരികയാണ്. നമ്മുടെ ഉലമാക്കന്മാരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ പൊതുയോഗങ്ങളിലും പള്ളികളിലും മാത്രം പരിമിതമാണെങ്കിൽ ഖാദിയാനി പ്രചാരകന്മാർ ഗ്രാമങ്ങൾതോറും ചെന്ന് പാവപ്പെട്ട മുസ്‌ലിംകളെ വഴിതെറ്റിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്........ ഒരു സർവ്വെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് ഇതുവരെയായി അഞ്ചുകോടി മുസ്‌ലിംകൾ ഖാദിയാനികളുടെ വലയിൽ പെട്ടിരിക്കുകയാണ്." (നയീദുൻയാ, ഡൽഹി, 22/28, ജൂൺ 2001).

ശത്രുക്കൾതന്നെ കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെ വിശദീകരിച്ചു തന്നിരിക്കെ മുബാഹല വിജയത്തിനെതിരെയുള്ള 'പ്രബോധന'ത്തിലെ വിതണ്ഡവാദങ്ങൾ സഹതാപാർഹം എന്നുമാത്രമേ അവസാനമായി വിശേഷിപ്പിക്കാനുള്ളൂ.

ലേഖനം

കെ. അബ്ദുൽ അസീസ്

വ്യഭിചാരം തെളിയിക്കപ്പെടാവുന്ന കുറ്റം

വ്യഭിചാരം ഒരു പങ്കാളി ആവശ്യമുള്ള കുറ്റകൃത്യമാണ്. പങ്കാളികൾ രണ്ടുപേരും സ്വമനസാലെ അതിന് തയ്യാറാകണം. മറ്റേയാളുടെ സമ്മതത്തോടെയല്ലെങ്കിൽ അത് ബലാത്സംഗവും ഏകപക്ഷീയമായ കുറ്റകൃത്യവുമാകുന്നു. വ്യഭിചാരം തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ രണ്ട് പങ്കാളികൾക്കും തുല്യമായ ശിക്ഷതന്നെ നടപ്പിലാക്കണം. ശിക്ഷ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് കുറ്റകൃത്യം തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഏതൊരു കുറ്റകൃത്യവും തെളിയിക്കപ്പെടുന്നതിന് സാക്ഷികളുടേയും തെളിവുകളുടേയും ആവശ്യമുണ്ട്.

കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതിന് പണ്ടുകാലത്ത് ദൃക്സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളേയും സാഹചര്യത്തെളിവുകളേയുമാണ് ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്. സാക്ഷിമൊഴികളുടേയും സാഹചര്യത്തെളിവുകളേയും ഒപ്പം വിരലടയാള പരിശോധനയും രാസ, ഫോറൻസിക് പരിശോധനകളും, ശാസ്ത്രം വളരെയധികം പുരോഗമിച്ച ഇക്കാലത്ത് കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്. അവ തികച്ചും വിശ്വസനീയവും ഫലപ്രദവുമാണെന്ന് ഇന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കൊള്ള, കൊല, രാജ്യദ്രോഹം എന്നിവയെ അപേക്ഷിച്ച് വ്യഭിചാരം ലഘുവായ കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന് തോന്നാം. എന്നാൽ, അതുണ്ടാക്കുന്ന സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾ ചെറുതല്ല. വ്യഭിചാരം സമൂഹത്തിന്റെ സാംസ്കാരികവളർച്ചയെ അപകടപ്പെടുത്തുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഉചിതമായ നിലയിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട കുറ്റമാണ് വ്യഭിചാരമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

എന്നാൽ, വ്യക്തിവിരോധത്തിന്റെ പേരിൽ ആരുടെമേലും അനാവശ്യമായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ. വിശുദ്ധഖുർആൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "ചാരിത്രവതികളുടെമേൽ (വ്യഭിചാരം) ആരോപിക്കുകയും എന്നിട്ട് നാലു സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ നിങ്ങൾ 80 അടി അടിക്കുക. അവരുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കരുത്. അവർ തന്നെയാകുന്നു അധർമ്മകാരികൾ (24:5).

ഈ വചനം നൽകുന്ന ഒന്നാമത്തെ പാഠം, സച്ചരിതരായ ആരുടെമേലുംതന്നെ അനാവശ്യമായ നിലയിൽ കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നതാണ്. രണ്ടാമതായി, ആരെങ്കിലും ആരോപണമുന്നയിക്കുന്നപക്ഷം നാലു സാക്ഷികളടക്കം വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ അവർ ഹാജരാക്കണം എന്നതാണ്. സാക്ഷികൾ വിശ്വസ്തരായിരിക്കണം എന്നുള്ളത് ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത് മാത്രമല്ല, ലോകത്തെ ഏതൊരു നിയമവ്യവസ്ഥിതിയും അനുശാസിക്കുന്ന മാനദണ്ഡമാണ്.

കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നവർ നാലു സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരണമെന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് 80 അടി ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും ഈ ആയത്ത് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യഭിചാരികൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കണം എന്നതല്ല. അനാവശ്യമായി കുറ്റമാരോപിക്കുന്നവരെ അതിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്.

ബഹുഭാര്യത്വത്തിനുള്ള അനുവാദവും വ്യഭിചാരത്തിനുള്ള ശിക്ഷാവിധികളും ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിമർശകർ എന്നും കുറിമാനങ്ങളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നാലുസാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയും വൃഥാ കുറ്റമാരോപിക്കുന്നവർക്ക് 80 അടി ശിക്ഷയും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് വ്യഭിചാരികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാണെന്നും ഇസ്‌ലാമിന്റെ വൈരികൾ ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്.

നാലു സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കണമെന്ന് ഖുർആൻ നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ളത് ചാരിത്രവതികൾക്കെതിരെ ആരോപണമുന്നയിക്കുന്നവരോടാണ്. വ്യഭിചാരം ഇസ്‌ലാമികദൃഷ്ട്യാ ഒരിക്കലും തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത കുറ്റമായി കണക്കാക്കിയാൽ ഇസ്‌ലാം വ്യഭിചാരത്തിന് മൗനാനുവാദം നൽകുന്നു എന്ന് കരുതേണ്ടിവരും. ഒരിക്കലും തെളിയിക്കപ്പെടില്ല എന്നാണെങ്കിൽ അതിന് ശിക്ഷ നിർണയിച്ച അല്ലാഹുവിന് തെറ്റു പറ്റിയെന്നോ അക്കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു (നഊദുബില്ലാഹ്) ഇരട്ടത്താപ്പ് നയം സ്വീകരിച്ചെന്നോ കരുതേണ്ടിവരും.

എന്നാൽ, ഈ ഖുർആൻ വചനം നൽകുന്ന സന്ദേശം നാലു സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കി കുറ്റം

തെളിയിക്കാൻ കഴിയും എന്നു തന്നെയാണ്. തന്നെയുമല്ല ഭാവിയിൽ ആളുകൾ കാൺകെ ഈ കുറ്റം നിർവഹിക്കപ്പെടും എന്ന പ്രവചനവും ഇതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അടച്ചിട്ട മുറിക്കുള്ളിൽ മാത്രമല്ല, പാർക്കുകളിലും പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും തീവണ്ടികളിലും പാതവക്കത്ത് നിർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന കാറുകളിലും എന്നുവേണ്ട തിരക്കുള്ള ബസ്സുകളിൽപോലും ഇന്ന് വ്യഭിചാരം നടക്കുന്നുണ്ട്. വ്യഭിചാരം റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് പ്രദർശനത്തിന് നൽകുന്ന പരിപാടി ആരംഭിച്ചിട്ട് മൂന്ന് പതിറ്റാണ്ടെങ്കിലും ആയിട്ടുണ്ട്.

നാലു സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കണമെന്ന് ഖുർആൻ നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നാലു സാക്ഷികളും ദൃക്സാക്ഷികൾ തന്നെയായിരിക്കണം എന്ന് ഖുർആൻ നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടില്ല. ഒരാൾ വ്യഭിചാരം കാണുകയും ഉടൻ മൂന്നുപേരെ സംഘടിപ്പിച്ച് സാക്ഷിപ്പട്ടിക പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ദുഷ്ക്കരമാണ്.

വ്യഭിചാരത്തിനും മോഷണത്തിനും ചില സമാനതകളുണ്ട്. വ്യഭിചാരത്തിലൂടെ ലൈംഗികസുഖം അനുഭവിച്ചവർക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും അത് ചെയ്യാനുള്ള പ്രചദനമുണ്ടാകും. ആദ്യത്തെ അനുഭവം അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു പ്രചോദനത്തിൽപ്പെട്ടു സംഭവിക്കുന്നതാകാം. എന്നാൽ, തുടർന്നുണ്ടാകുന്നത് മുൻനിശ്ചയപ്രകാരമായിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മോഷണത്തിലൂടെ അധികം അധ്വാനമില്ലാതെ ലഭിക്കുന്ന പണം വീണ്ടും വീണ്ടും മോഷ്ടിക്കാൻ മോഷ്ടാവിനെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ മോഷ്ടാക്കളും വ്യഭിചാരികളും സ്ഥിരം കുറ്റവാളികളാകാനുള്ള സാധ്യത ഏറെയാണ്. മോഷ്ടാവ് മറ്റുള്ളവർക്ക് സാമ്പത്തികനഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നു. വ്യഭിചാരികൾ മറ്റുള്ളവരെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് വ്യഭിചാരികളാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ഇസ്‌ലാമിലെ എല്ലാ ശിക്ഷാവിധികളും കുറ്റവാളികളെ പരിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിനും കൂടി ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കുറ്റവാളികളുടെ പരിഷ്ക്കരണത്തിന് മാപ്പുകൊടുക്കുകയാണ് ഉത്തമമെങ്കിൽ അത്തരം ഘട്ടങ്ങളിൽ മാപ്പു കൊടുക്കാനും ഇസ്‌ലാം അനുവാദം നൽകുന്നു.

“സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് ഒരാൾ മോഷ്ടിക്കുകയില്ല. ഒരാൾ വ്യഭിചരിക്കുകയുമില്ല.” അല്പവിശ്വാസികളും കപടവിശ്വാസികളും ഉണ്ടാകാമെന്നിരിക്കെ ഇസ്‌ലാമികസമൂഹത്തിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുണ്ടാകുകയേയില്ല എന്ന് ശഠിക്കുന്നത് തികഞ്ഞ മണ്ടത്തരമാണ്. മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിൽ കുറ്റവാളികളുണ്ടാകും എന്നുള്ളത് കൊണ്ടാണ് ശിക്ഷാവിധികളും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിൽ ഒരു വ്യഭിചാരക്കുറ്റമോ അതിലും ഗുരുതരമായ മറ്റെന്തെങ്കിലും കുറ്റമോ തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ അണ്ഡകടാഹം ഇടിഞ്ഞ് വീഴാനൊന്നും പോകുന്നില്ല.

വ്യഭിചാരം ശീലമാക്കിയവരേയും തൊഴിലാക്കിയവരേയും പിടികൂടി ശിക്ഷിക്കേണ്ടത് സാമൂഹികഭദ്രതയ്ക്കും കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ നിലനിൽപിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇത്തരക്കാരുടെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതും ചാരിത്ര്യവതികളുടെ മേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നതും ഒരുപോലെയല്ല. ഒരിടത്ത് സ്ഥിരമായി വ്യഭിചാരം നടക്കുന്നു എന്ന് സംശയം തോന്നുന്നവർക്ക് ആ വിവരം നിയമപാലകരെ അറിയിക്കാവുന്നതാണ്. നിയമപാലകർ സ്ഥലത്ത് നിരീക്ഷണം ഏർപ്പെടുത്തുകയും കുറ്റം ചെയ്യുന്നവരെ പിടികൂടുകയും രാസ, വൈദ്യപരിശോധനകളിലൂടെ കുറ്റം അസന്നിഗ്ദ്ധമായി തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യും. (വ്യഭിചരിക്കാൻ ചുരുങ്ങിയത് രണ്ടുപേർ വേണമല്ലോ) വ്യഭിചാരികളെ പിടികൂടാനെത്തുന്ന നിയമപാലകരും ചുരുങ്ങിയത് രണ്ടുപേരെങ്കിലും കാണും. അവർതന്നെ രണ്ട് സാക്ഷികളായിരിക്കും. വൈദ്യപരിശോധന നടത്തുന്ന ഡോക്ടറും ഫോറൻസിക് പരിശോധന നടത്തുന്ന വിദഗ്ദ്ധരും ചേർന്നാൽ സാക്ഷികൾ നാലായി. സംശയം തോന്നി നിയമപാലകരെ സമീപിക്കുന്ന പരിസരവാസികളും സാക്ഷികളല്ലേ? വൃഥാ വ്യഭിചാരം ആരോപിക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ, വ്യഭിചാരം നടക്കുന്നു എന്ന് സംശയിച്ച് നിയമപാലകരെ വിവരമറിയിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്തിലെന്നല്ല, ലോകത്തിലെ ഒരു നിയമത്തിലും വ്യവസ്ഥയില്ല.

ഭാര്യയിൽനിന്നും വിവാഹമോചനം നേടുന്നതിനും അവളുടെമേൽ വ്യഭിചാരം ആരോപിക്കുന്നത് ഇന്ന് അപൂർവ്വമല്ല. ഈ രോഗത്തിനും ഇസ്‌ലാം മരുന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറത്തുന്നൂറിൽ 7 മുതൽ 10 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ നോക്കുക. ഭാര്യയുടെമേൽ വ്യഭിചാരം ആരോപിക്കുകയും എന്നാൽ അതിന് നാലു സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്താൽ ഭർത്താവ് അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിർത്തി നാലു സാക്ഷ്യം വഹിക്കണം. കൂടാതെ താൻ കളവ് പറയുന്നതാണെങ്കിൽ തന്റെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ടാകട്ടെ എന്ന്

പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ, ഇത്തരം ഘട്ടങ്ങളിൽ ഭാര്യ കുറ്റം നിഷേധിക്കുകയും ഭർത്താവ് തന്റെമേൽ വ്യാജാരോപണം ഉന്നയിക്കുകയാണെന്ന് നാലു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും താൻ കളവ് പറയുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധം തന്റെമേൽ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവളിൽനിന്ന് ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആർക്കും അനുകൂലമായി വിധി നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാതെ കേസ് അല്ലാഹുവിന്റെ കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

വ്യഭിചാരത്തിന് മുസ്‌ലിം രാജ്യങ്ങൾ നല്കുന്ന ശിക്ഷ മുഴുവൻ ഇസ്‌ലാമികമല്ലെന്നത് യഥാർത്ഥമാണ്. വ്യഭിചാരകുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ ഇരുവർക്കും 100 അടി നൽകാനാണ് ഖുർആൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. മുസ്‌ലിം ഭരണകൂടങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലും സമൂഹങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ വ്യഭിചാരകുറ്റങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെടുകയും കുറ്റവാളികൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇനിയുള്ള കാലത്തും അത് തുടരും. നൽകുന്ന ശിക്ഷയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും വ്യഭിചാരക്കുറ്റം ഖുർആൻ നിശ്ചയിച്ച മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ തെളിയിക്കപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്.

വ്യഭിചാരികൾക്ക് 100 വീതം അടിയാണ് ഖുർആൻ കല്പിക്കുന്ന ശിക്ഷ. ഇതിൽ വിവാഹിതരെന്നോ അവിവാഹിതരെന്നോ വേർതിരിച്ച് കാണിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, ഇസ്‌ലാമിക ഭരണകൂടങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന ചില രാജ്യങ്ങളിൽ വിവാഹിതരായ വ്യഭിചാരികൾക്ക് വധശിക്ഷയും അവിവാഹിതരാണെങ്കിൽ അടിശിക്ഷയും നൽകിവരുന്നുണ്ട്. ശിക്ഷ നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രർക്കും അടിമകൾക്കുമിടയിൽ വ്യത്യാസം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാരതന്ത്ര്യം കാരണത്താൽ അടിമകൾക്ക് ചില നിർബന്ധിത സാഹചര്യങ്ങൾ വന്നുചേരാം എന്നുള്ളതിനാലാണിത്. സ്വതന്ത്ര കുറ്റവാളികൾക്ക് നൽകാവുന്ന ശിക്ഷയുടെ പകുതിയാണിവർക്ക് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അടിമകളുടെ കൂട്ടത്തിലും വിവാഹിതരും അവിവാഹിതരും കാണുമല്ലോ.

പ്രവാചകപത്നിമാരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഖുർആൻ പറയുന്നു. "പ്രവാചക പത്നിമാരെ, നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും വ്യക്തമായ നീചവൃത്തി ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവൾക്ക് ശിക്ഷ ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിപ്പിച്ച് നൽകുന്നതാണ്" (33:31). വ്യക്തമായ നീചവൃത്തിയെന്ന് ഒരു സ്ത്രീയോട് പറഞ്ഞാൽ അതിനർത്ഥം വ്യഭിചാരകുറ്റമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?

സ്വതന്ത്രർക്ക് പകുതിയാക്കി നൽകാവുന്നതും പ്രവാചകപത്നിമാർക്ക് ഇരട്ടിയാക്കി നൽകാവുന്നതുമായ ശിക്ഷയാണ് വ്യഭിചാരത്തിന് ഖുർആൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് 100 അടി തന്നെയാണ്. വധശിക്ഷ ഇരട്ടിയാക്കാനോ പകുതിയാക്കാനോ സാധ്യമല്ലല്ലോ.

പേജ് 21-ൽനിന്ന്

ത്തിന്റെ ദോഷബാധയിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്ക് മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനെപറ്റി ചിന്തിക്കാനോ സങ്കൽപ്പിക്കാനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. തന്നിമിത്തം, ഈ ഇന്ദ്രജാലം തകർക്കുന്നതിന് ഇക്കാലത്തെ മുസ്‌ലിം കൾക്കായിട്ട് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് ..... അങ്ങനെ ഈ സ്വർഗ്ഗീയ ശിലയുടെ സഹായത്താൽ പാശ്ചാത്യമായ ഇന്ദ്രജാലം തയ്യാറാക്കിയ ആ മെഴുകിന്റെ പ്രതിമ തകർക്കപ്പെടുവാൻ തന്നെ...." (ഫത്ഹെ ഇസ്‌ലാം, പേ. 15).

വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) ഇവിടെ പരാമർശിച്ച പാശ്ചാത്യമായ ഇന്ദ്രജാലം തയ്യാറാക്കിയ ആ മെഴുകുപ്രതിമ ഏതാണ്? അത് കളവിന്റെയും കെട്ടുകഥകളുടെയും അടിത്തറയിൽ കെട്ടിയുയർത്തപ്പെട്ട ആധുനിക ക്രിസ്തുമതവും അതിന്റെ അധികാരശക്തിയുടെ പ്രഭാവവുമാണ്. ക്രിസ്തുമതം സാത്താന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ അവതാരം ആണെന്നാണ് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് (അ) പ്രഖ്യാപിച്ചത് യഥാർത്ഥ ദൈവാരാധനയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും അതിജീവനത്തിന് ഈ മെഴുകുപ്രതിമ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വിനീതദാസനായ ഒരു ദുർബ്ബലമനുഷ്യനെ ആകാശഭൂമികളുടെ അധിനാഥന്റെ സിംഹാസനത്തിലിരുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിൽ പാപമോചനം കാണുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായവും അതിനെ താങ്ങി നിർത്തുന്ന സ്തൂപങ്ങളും 'ശയ്ത്താനുർ റജീം' എന്ന പദത്തിന്റെ സാക്ഷാത്ക്കാരമെന്നോണം തകർത്തുതരിപ്പണമാക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ ലോകം യഥാർത്ഥത്തിൽ മോചനം നേടുകയുള്ളു.

വ്യഭിചാരവും ശിക്ഷയും ഇസ്‌ലാമിൽ

വിശുദ്ധഖുർആൻ:- "അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർ ആനിൽ പറയുന്നു: വ്യഭിചാരിണിയും വ്യഭിചാരിയും- അവർ രണ്ടുപേരിൽ ഓരോരുത്തരേയും (കുറ്റം തെളിഞ്ഞാൽ നൂറുവീതം ചെമ്മട്ടിയടി അടിക്കുക. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നടപ്പിലാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ രണ്ടുപേരെ സംബന്ധിച്ചും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദാക്ഷിണ്യവും ഉണ്ടാകരുത്. അവർ രണ്ടുപേരും ശിക്ഷയ്ക്ക് ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതുമാണ് (24:3).

വ്യഭിചാരകുറ്റം തെളിയിക്കാൻ സാക്ഷികളെ സമർപ്പിക്കുക

വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: "ചാരിത്ര്യവതികളായ സ്ത്രീകളുടെ പേരിൽ വ്യഭിചാരകുറ്റം ആരോപിക്കുന്നവർ- എന്നിട്ടവർ നാലു സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവന്നില്ലെങ്കിൽ- അവരെ 80 ചെമ്മട്ടിയടി അടിക്കുക. അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുത്. അവർ തന്നെയാണ് ധിക്കാരികൾ" (24:5).

സ്വന്തം ഭാര്യമാരുടെ പേരിൽ വ്യഭിചാരകുറ്റം ചുമത്തുന്നവർ- അവർക്ക് തങ്ങളല്ലാതെ വേറെ സാക്ഷികളുണ്ടായതുമില്ല- എങ്കിൽ അവരിലൊരാളുടെ സാക്ഷ്യം താൻ സത്യം പറയുന്നവരിൽപെട്ടവനാണെന്ന് അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി നാലുപ്രാവശ്യം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ്. (അതിനു പുറമെ) അഞ്ചാമത്തെ സാക്ഷ്യം താൻ കള്ളം പറയുന്നവരിൽപെട്ടവനാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം തന്റേമേൽ ഉണ്ടാവട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്.

തീർച്ചയായും അവൻ (ഭർത്താവ്) കള്ളം പറയുന്നവരിൽപെട്ടവനാണെന്ന് അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് നാലു പ്രാവശ്യം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത് അവരിൽനിന്ന് (അപവാദം ചുമത്തപ്പെട്ട ഭാര്യയിൽനിന്ന്) ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കും.

(മാത്രമല്ല അഞ്ചാമതായി 'അവൻ സത്യവാദിയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധം തന്റേമേൽ ഉണ്ടാകട്ടെ' എന്നവൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുമാണ് (24:7-10).

വ്യഭിചാരകുറ്റം ചുമത്തുന്നവർ എങ്ങനെയാണ് സാക്ഷ്യങ്ങൾ സമർപ്പിക്കേണ്ടത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഇസ്‌ലാംമത പണ്ഡിതരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്‌റത്ത് മിർസാ ബശീറുദ്ദീൻ മഹ്‌മൂദ് അഹ്‌മദ്(റ) ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് രണ്ടാമൻ തന്റെ വിഖ്യാതമായ വിശുദ്ധഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥമായ തഫ്‌സീർ കബീറിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു. "ഇസ്‌ലാമിലെ കർമ്മശാസ്ത്രനിപുണരായ പണ്ഡിതർ വ്യഭിചാരിക്ക് ശിക്ഷ വിധിക്കാൻ മൂന്ന് മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്ന് ഖാസിയുടെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, രണ്ട് വ്യഭിചരിച്ച വ്യക്തി സ്വയം കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ, മൂന്ന്, നാല് സാക്ഷികൾ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാൽ.

ഖാസിയുടെ അറിവ് വെച്ചുകൊണ്ട് ശിക്ഷ വിധിക്കുക എന്നത് വിശുദ്ധഖുർആന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ തെറ്റാണ് എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഖാസിക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി അറിയാമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു സാക്ഷിയാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ, വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നത് അഞ്ചുപേരുടെ സാക്ഷ്യം വേണമെന്നാണ്. അതായത്, ഒന്ന് ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യക്തി, കൂടാതെ നാല് സാക്ഷികളും. ഖാസിക്ക് ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ അറിവുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഈ കേസ് എടുക്കരുതെന്നതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം മറ്റൊരു ഖാസിക്ക് ഈ കേസ് കൈമാറേണ്ടതാണ്. എന്നിട്ട്, സ്വയം സാക്ഷിയായി ഹാജരാവുക.

കുറ്റം ഏറ്റുപറയുക എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് പുറമെനിന്നുള്ള യാതൊരുവിധ നിർബന്ധവും കൂടാതെ സ്വയം ഏറ്റുപറയുന്നതിനാണ്. ചിലപ്പോൾ നിയമപാലകർ മർദ്ദനമുറകൾ അഴിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ട് കുറ്റങ്ങൾ സമ്മതിപ്പിക്കാറുണ്ട്. മാത്രമല്ല കുറ്റം ഏറ്റുപറയുന്നത് ഒരു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞാൽപോരാ, മറിച്ച് ഖാസിയുടെ മുമ്പാകെ നാലു പ്രാവശ്യം ഏറ്റുപറയേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഏറ്റുപറയേണ്ടതുമാണ്. എന്നാൽ, നാലു പ്രാവശ്യം ഒരാൾ കുറ്റം ഏറ്റുപറയുകയും പിന്നീട് അത് നിഷേധിക്കുകയും

പേജ് 42-ൽ

അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്ത് മലപ്പുറം മേഖലാ സമ്മേളനം

2009 ആഗസ്ത് 1, 2 തിയ്യതികളിൽ അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്തിന്റെ മലപ്പുറം മേഖലാ സമ്മേളനം കരുളായി ഫസ്‌ലെ ഉമർ പബ്ലിക്ക് സ്കൂളിൽ നടത്തുകയുണ്ടായി.

ആഗസ്ത് രാവിലെ 10 മണിക്ക് മേഖലാ അമീർ മുഹമ്മദലി മാസ്റ്റർ സാഹിബ് പതാകയുയർത്തിയതോടെയാണ് സമ്മേളന നടപടികൾ ആരംഭിച്ചത്. ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനം, തഅ്ലീം, തർബിയത്ത്, ഖുർആൻ ദർസ്, കൂട്ടായ ഖുർആൻ പരായണം, സമാപന സമ്മേളനം എന്നിവയുണ്ടായിരുന്നു.

അഹ്മദി സ്റ്റുഡൻസ് അസോസിയേഷന്റെ മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ നമ്മുടെ അധ്യാപനങ്ങൾ എന്ന കൃതിയെ ആസ്പദമാക്കി, ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും, പ്രത്യേകം സംവിധാനം ചെയ്ത ചർച്ചകൾ സമ്മേളനത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. ജനാബ് പി. മുഹമ്മദലി മാസ്റ്റർ സാഹിബ് ആൺകുട്ടികൾക്കും അമത്തുൽ ഹാഫിസ സാഹിബ പെൺകുട്ടികൾ മോഡറേറ്റർ ആയിരുന്നു. നാലു സെഷനുകളിലായി നടന്ന തഅ്ലീം, തർബിയത്തുകൾ ക്ലാസ്സുകൾ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസവും ഖലീഫാ തിരുമനസ്സിന്റെ നിർദേശങ്ങളും, ഇസ്‌ലാഹ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, നമസ്കാരം, കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷണം. മാതാപിതാക്കളുടെ കടമകൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. ഇവ യഥാക്രമം ജനാബ്: ടി.കെ.മഹ്മൂദ് സാഹിബ്(കരുളായ്), ജനാബ്: മുജീബ് സാഹിബ്(മുബല്ലിഗ്, മഞ്ചേരി), ജനാബ്: ടി.കെ. മഹ്മൂദ് സാഹിബ്(മുഅല്ലിം, കരുളായ്), ജനാബ്: കെ. സിദ്ദീഖ് സാഹിബ്(മുഅല്ലിം, വാണിയമ്പലം) എന്നിവർ അവതരിപ്പിച്ചു. ജനാബ്: ടി.കെ.മുഹമ്മദ് സാഹിബ് (പ്രസിഡന്റ്, അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്ത്, കരുളായ്), ജനാബ്: ടി.എം.അബ്ദുൽ ജലീൽ സാഹിബ് (പ്രസിഡന്റ്, അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്ത്, കൽക്കീം), ജനാബ്: സി.കെ.മുഹമ്മദ് സാഹിബ് (വാണിയമ്പലം), ജനാബ്: സി.എച്ച്. സിദ്ദിഖ് സാഹിബ്(മലപ്പുറം മേഖലാ സമ്മേളനം) എന്നിവർ വിവിധ സെഷനുകളിൽ അധ്യക്ഷരായിരുന്നു.

സമ്മേളനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ജനാബ്: പി.അബ്ദുൽനാസിർ മൗലവി (പത്തപിരിയം) പ്രസംഗിച്ചു.

മലപ്പുറം മേഖലാ അമീർ മുഹമ്മദലി മാസ്റ്റർ സാഹിബ് മേഖലാ അമീർ ജനാബ്: ബി.ബി. അഹ്മദ് കബീർ സാഹിബ് എന്നിവർ സമാപന സമ്മേളനത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു.

പാലക്കാട് മേഖലാ സമ്മേളനം

പാലക്കാട് മേഖലാ അഹ്മദിയ്യാ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ ആഗസ്ത് 9-നും ഞായറാഴ്ച പെരിന്തൽമണ്ണ മുൻസിപ്പൽ ടൗൺ ഹാളിൽ വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. മൗലവി ഹിദായത്തുല്ലാഹ് ഖാൻ സഖാഫി സാഹിബിന്റെ ഖുർആൻ പാരായണത്തോടെ ആരംഭിച്ച സമ്മേളനത്തിൽ മേഖലാ അക്ടിംഗ് അമീർ എം.അബ്ദുൽ ബശീർ സാഹിബ് അധ്യക്ഷതവഹിച്ചു സംസാരിച്ചു. മതങ്ങളെല്ലാം ഒരേ സ്രോതസ്സിൽ നിന്നുൽഭവിച്ച സത്യങ്ങളാണെന്നും ഏകദൈവസിദ്ധാന്തമാണ് മതങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാന പാഠമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

മേഖലാ അമീർ പ്രൊഫ:എം.കെ.അബ്ദുൽകരീം സാഹിബിൽനിന്നുള്ള സന്ദേശം മേഖലാ ഇസ്‌ലാഹൊ ഇർഷാദ് സിക്രട്ടറി കെ.ശംസുദ്ദീൻ സാഹിബ് വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ബി.ബി.അഹ്മദ് കബീർ സാഹിബ് ആശംസാ പ്രസംഗം നടത്തി.

'ദൈവാസ്തിക്യം' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് മൗലവി പി.കെ.മുഹമ്മദ് ശരീഫ് സാഹിബും 'സീറത്തുനബി' എന്ന വിഷയത്തെകുറിച്ച് മൗലവി മുഹമ്മദ് ഇസ്മായിൽ സാഹിബും പ്രസംഗിച്ചു.

നമസ്കാരത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനും ശേഷം ചേർന്ന രണ്ടാമത്തെ സെഷനിൽ മൗലവി പി.കെ. ഖമറുദ്ദീൻ സാഹിബ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. വി.പി. മൊയ്തീൻകുട്ടി സാഹിബിന്റെ ഖിറാഅത്തോടെയാണ് പരിപാടികൾ ആരംഭിച്ചത്.

'വിശുദ്ധഖുർആനും ശാസ്ത്രവും' എന്ന വിഷയത്തെകുറിച്ച് മൗലവി എം.നാസിർ അഹ്മദ്

പേജ് 42-ൽ

പേജ് 40-ൽ നിന്ന്

ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വ്യഭിചാരത്തിനുള്ള ശിക്ഷ അയാൾക്ക് നൽകില്ല. അയാൾ ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയുടെ പേരിൽ കുറ്റം ആരോപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾക്ക് 80 അടി ലഭിക്കുന്നതാണ്. സ്ത്രീയെ ഒരു കാരണവശാലും കുറ്റക്കാരിയായി ഗണിക്കുകയില്ല.

കുറ്റം ഏറ്റുപറയുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഹദീഥിൽ ഒരു സംഭവം വിവരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തി റസൂൽ(സ) തിരുമേനിയുടെ അടുത്തു വന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: യാ റസൂലല്ലാഹ്! ഞാൻ വ്യഭിചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ തിരുനബി(സ) ദേഷ്യത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും തന്റെ മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു. ആ വ്യക്തി മറ്റൊരു വശത്തൂടെ തിരുനബിയുടെ അടുത്തുചെന്ന് പറഞ്ഞു. യാ റസൂലല്ലാഹ്! ഞാൻ വ്യഭിചരിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുനബി വീണ്ടും മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വേറൊരു വശത്തൂടെ ചെന്ന് മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും പറഞ്ഞു. യാ റസൂലല്ലാഹ്! ഞാൻ വ്യഭിചരിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുനബി വീണ്ടും മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു. നാലാം പ്രാവശ്യവും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുനബി(സ) അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു എന്താ നിനക്ക് ഭ്രാന്തുണ്ടോ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. യാ റസൂലല്ലാഹ്! ഞാൻ ഭ്രാന്തനല്ല. അപ്പോൾ തിരുനബി(സ) പറഞ്ഞു ഇദ്ദേഹം നാലു പ്രാവശ്യം കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന് ശിക്ഷ നല്കുക........

വ്യഭിചാരകുറ്റത്തിന് നാല് സാക്ഷികളെ വേണമെന്ന് എന്തുകൊണ്ട് ഖുർആൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്ക് രണ്ട് സാക്ഷികളെയാണ് സമർപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞതെന്നും ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം. അല്ലാഹു ഇവിടെ നാലു സാക്ഷികളെ സമർപ്പിക്കാൻ പറയാനുള്ള കാരണം ഇങ്ങനെയുള്ള ആരോപണങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ വല്ലാതെ കളവ് പറയുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് കൂടുതൽ സാക്ഷികൾ ഇതിനു വേണമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒരേ സംഭവത്തിനുതന്നെ നാലിന്റെ ശർത്ത് വെക്കാനുള്ള കാരണം ആക്ഷേപമുന്നയിക്കുന്നവരും മറ്റു നാലു സാക്ഷികളും ഒരുമിച്ച് കളവ് പറയുകയാണെങ്കിൽ വിചാരണസമയത്ത് ആ കളവിനെ പെട്ടെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കും. കാരണം അഞ്ചുപേരും ഒരുമിച്ച് കളവ് പറയുമ്പോൾ വിചാരണവേളയിൽ അതിൽ നിലനില്ക്കാൻ അവർക്ക് പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ നാല് സാക്ഷികളെ സമർപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

തുടർന്നുള്ള ആയത്തിൽ (24:6) അല്ലാഹു പറയുന്നു ശിക്ഷ ലഭിച്ചതിനുശേഷം ആരാണോ തൗബ ചെയ്യുകയും സ്വയം നന്നാവുകയും ചെയ്യുന്നത് അവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അല്ലാഹു അങ്ങേയറ്റം പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും വീണ്ടും വീണ്ടും കരുണ ചൊരിയുന്നവനുമാണെന്നാണ്.

കുറ്റം തെളിഞ്ഞ ഒരു വ്യക്തി പിന്നീട് പശ്ചാത്തപിക്കുകയാണെങ്കിലും ഒരിക്കലുംതന്നെ ബാഹ്യമായ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവൻ രക്ഷപ്പെടുന്നതല്ല. ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് ചില തെറ്റുകൾക്ക് ശിക്ഷ നല്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്നാണ്. സാമൂഹിക സംസ്കാരം നിലനില്ക്കണമെങ്കിൽ ശിക്ഷ നല്കേണ്ടതും അനിവാര്യംതന്നെ. ഇവിടെവെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങി സംയമനം പാലിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ലജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഖിയാമത്തുന്നാളിൽ ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അങ്ങനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹു ഒഴിവാക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഈ ലോകത്ത് ലഭിക്കേണ്ട ശിക്ഷ ലഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിന് വിട്ടുവീഴ്ചയില്ല. (തഫ്സീർ കബീർ, വാള്യം 6)

പേജ് 41-ൽനിന്ന്

സാഹിബും വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ സത്യസാക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് മൗലവി പി.എ.മുഹമ്മദ് സലീം സാഹിബും (കൊടുങ്ങല്ലൂർ), ഹുസൂറിന്റെ ഖുത്ബകളിലൂടെ എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് മൗലവി മുഹമ്മദ് മൻസിൽ സാഹിബും പ്രസംഗിച്ചു.

എസ്.എസ്.എൽ.സി, പ്ലസ്ടു പരീക്ഷകളിൽ ഉന്നതവിജയം നേടിയ കുട്ടികൾക്ക് മലപ്പുറം മേഖലാ അമീർ മുഹമ്മദലി മാസ്റ്റർ സാഹിബ് സമ്മാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു.

മജ്‌ലിസ് അൻസാറുല്ലാഹ്

ദേശീയ ഇജ്തിമാഅ്

2009 ഒക്ടോബർ 9, 10, 11 തിയ്യതികളിൽ

ഖാദിയാൻ ദാറുൽ അമാനിൽ

(പഞ്ചാബ്)